

2024/1640

19.6.2024

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1640

ze dne 31. května 2024

o mechanismech, které mají členské státy zavést za účelem předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně směrnice (EU) 2019/1937 a o změně a zrušení směrnice (EU) 2015/849

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

a s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾ představuje hlavní právní nástroj pro předcházení využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu. Uvedená směrnice stanoví komplexní právní rámec, který směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ⁽⁵⁾ dále posílila o řešení nových rizik a zvýšení transparentnosti ohledně skutečných majitelů. Bez ohledu na dosažené úspěchy tohoto právního rámce zkušenosti ukazují, že by směrnice (EU) 2015/849 měla být dále vylepšena s cílem přiměřeně zmírnit rizika a účinně odhalovat trestné pokusy o zneužití finančního systému Unie k trestné činnosti a s cílem podpořit integritu vnitřního trhu.
- (2) Od vstupu směrnice (EU) 2015/849 v platnost byla určena řada oblastí, v nichž jsou nezbytné změny, aby se zajistila potřebná odolnost a schopnost finančního systému Unie předcházet praní peněz a financování terorismu.
- (3) Při provádění směrnice (EU) 2015/849 byly zjištěny značné rozdíly v postupech a přístupech příslušných orgánů v Unii, jakož i nedostatečně účinná ujednání o přeshraniční spolupráci. Je proto vhodné stanovit jednoznačnější požadavky, které by měly přispět k hladké spolupráci v celé Unii a současně by členským státům umožnily zohlednit specifika jejich vnitrostátních systémů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 210, 25.5.2022, s. 15.

⁽²⁾ Úř. věst. C 152, 6.4.2022, s. 89.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. května 2024.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 43).

- (4) Tato směrnice je součástí komplexního balíčku zaměřeného na posílení rámce Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Tato směrnice, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1113 ⁽⁶⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1624 ⁽⁷⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1620 ⁽⁸⁾ dohromady vytvoří právní rámec upravující požadavky boje proti praní peněz a financování terorismu, které musí povinné osoby splňovat a které podporují institucionální rámec Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu, včetně zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz a financování terorismu (dále jen „AMLA“).
- (5) Praní peněz a financování terorismu se často uskutečňuje v mezinárodním kontextu. Opatření přijatá na úrovni Unie, jež nezohledňují mezinárodní koordinaci a spolupráci, by měla velmi omezený účinek. Opatření přijatá v této oblasti Unii by proto měla být slučitelná s jinými opatřeními přijatými na mezinárodní úrovni a měla by být přinejmenším stejně přísná. Opatření Unie by měla i nadále brát v úvahu zejména doporučení Finančního akčního výboru a nástroje dalších mezinárodních subjektů činných v boji proti praní peněz a financování terorismu. V zájmu posílení účinného boje proti praní peněz a financování terorismu by měly být příslušné právní akty Unie tam, kde je to vhodné, sladěny s mezinárodními standardy pro boj proti praní peněz a financování terorismu a šíření zbraní hromadného ničení, které v únoru 2012 přijal Finanční akční výbor (dále jen „revidovaná doporučení Finančního akčního výboru“), a jejich následnými změnami.
- (6) Zvláštní hrozby, rizika a zranitelnost spojené s praním peněz a financováním terorismu, jež se na vnitrostátní úrovni dotýkají určitých hospodářských odvětví, snižují schopnost členských států přispět k integritě a spolehlivosti finančního systému Unie. Je proto vhodné členským státům umožnit, aby po identifikaci těchto odvětví a konkrétních rizik rozhodly o uplatňování požadavků týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu na další odvětví, na něž se nevztahuje nařízení (EU) 2024/1624. K zachování účinnosti vnitřního trhu a systému Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu by Komise měla být s podporou AMLA schopna posoudit, zda je členskými státy zamýšlené uplatňování požadavků týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu na další odvětví odůvodněné. Pokud by nejlepšího zájmu Unie bylo s ohledem na určitá odvětví dosaženo přijetím opatření na úrovni Unie, měla by Komise informovat členský stát, který zamýšlí uplatnit požadavky týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu v daných odvětvích, o tom, že má místo toho v úmyslu přijmout opatření na úrovni Unie, a členský stát by měl od přijetí plánovaných vnitrostátních opatření upustit, ledaže mají daná opatření řešit naléhavé riziko.
- (7) Některé kategorie povinných osob podléhají licenčním nebo regulačním požadavkům pro poskytování jejich služeb, zatímco u jiných kategorií poskytovatelů není přístup k povolání regulován. Bez ohledu na rámec, který se vztahuje na výkon povolání nebo činnosti, jednají všechny povinné osoby jako strážci přístupu k finančnímu systému Unie a ke splnění tohoto úkolu musí rozvíjet konkrétní dovednosti v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Členské státy by měly zvážit poskytnutí odborné přípravy osobám, které chtějí vykonávat daná povolání v rámci těchto osob, aby mohly plnit své povinnosti. Členské státy by například mohly zvážit zahrnutí kurzů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu do akademické nabídky spojené s těmito povoláními nebo spolupráci s profesními sdruženími za účelem odborné přípravy nových osob, které si přejí daná povolání vykonávat.
- (8) Pokud povinné osoby nepodléhají zvláštním požadavkům na udělování licencí nebo registraci, měly by mít členské státy zavedeny systémy, které orgánům dozoru umožní s jistotou znát rozsah okruhu osob, na něž se jejich dohled vztahuje, aby byl zajištěn odpovídající dohled nad takovými osobami. To neznamená, že členské státy musí uložit zvláštní požadavky na registraci týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu, pokud to není nutné pro identifikaci povinných osob, jako je tomu například v případě, kdy registrace k DPH umožňuje identifikaci hospodářských subjektů, které vykonávají činnosti spadající do oblasti působnosti požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1113 ze dne 31. května 2023 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a některých kryptoaktiv a o změně směrnice (EU) 2015/849 (Úř. věst. L 150, 9.6.2023, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1624 ze dne 31. května 2024 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (Úř. věst. L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1620 ze dne 31. května 2024, kterým se zřizuje Orgán pro boj proti praní peněz a financování terorismu a mění nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

- (9) Orgány dozoru by měli zajistit, aby v případě směnáren, provozoven poskytujících proplácení šeků, poskytovatelů svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti a poskytovatelů služeb hazardních her, jakož i finanční holdingové společnosti se smíšenou činností osoby, které skutečně řídí činnost takovýchto subjektů, a skuteční majitelé těchto subjektů měli dobrou pověst a jednali čestně a bezúhonně a měli znalosti a zkušenosti, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí. Kritéria pro stanovení, zda určitá osoba splňuje tyto požadavky, či nikoli, by měla zohledňovat přinejmenším nutnost chránit takové subjekty před zneužitím ze strany jejich vedení nebo skutečných majitelů k páčání trestné činnosti. Aby se podpořil společný přístup orgánů dozoru k ověřování toho, zda vedení a skuteční majitelé povinných osob tyto požadavky splňují, měl by AMLA vydat obecné pokyny ohledně kritérií pro posuzování dobré pověsti, čestnosti a bezúhonnosti, jakož i znalostí a odborných znalostí.
- (10) Pro účely posuzování vhodnosti osob zastávajících v povinných osobách vedoucí funkci nebo povinné osoby jinak kontrolujících by jakákoli výměna informací o odsuzujících rozsudcích v trestních věcech měla probíhat v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2009/315/SVV⁽⁹⁾ a rozhodnutím Rady 2009/316/SVV⁽¹⁰⁾. Kromě toho by orgány dozoru měly mít přístup ke všem informacím nezbytným k ověření znalostí a odborných znalostí členů vrcholného vedení, jakož i jejich dobré pověsti, čestnosti a bezúhonnosti, včetně informací dostupných ze spolehlivých a nezávislých zdrojů.
- (11) Režimy pobytu pro investory představují rizika a slabá místa, zejména v souvislosti s praním peněz, vyhýbáním se omezujícím opatřením Unie, korupcí a daňovými úniky, které by mohly v konečném důsledku vést k určitým rizikům pro bezpečnost Unie. Například nedostatky ve fungování některých z těchto režimů, včetně absence procesů řízení rizik nebo nedostatečného uplatňování těchto procesů, mohou vytvářet příležitosti ke korupci, zatímco nedostatečné nebo nejednotné uplatňované kontroly týkající se zdroje finančních prostředků a zdroje jmění žadatelů mohou vést k vyššímu riziku, že žadatelé tyto režimy zneužijí k trestné činnosti s cílem legitimizovat finanční prostředky získané nezákonnou cestou. Aby se zabránilo tomu, že rizika vyplývající z fungování těchto systémů budou mít dopad na finanční systém Unie, měly by členské státy, jejichž vnitrostátní právní předpisy umožňují udělovat práva k pobytu výměnou za jakýkoli druh investic, zavést opatření ke zmírnění souvisejících rizik praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu. Tato opatření by měla zahrnovat odpovídající proces řízení rizik, včetně účinného sledování jeho provádění, kontroly profilu žadatelů, včetně získávání informací o jejich zdroji finančních prostředků a zdroji jmění, a ověřování informací o žadatelích s ohledem na informace, které mají příslušné orgány k dispozici.
- (12) Komise má vhodné předpoklady k tomu, aby vyhodnocovala konkrétní přeshraniční hrozby, jež by mohly mít dopad na vnitřní trh, které jednotlivé členské státy nemohou identifikovat a proti kterým nemohou účinně bojovat. Proto by jí měl být svěřen úkol koordinovat posuzování rizik souvisejících s přeshraničními činnostmi. Pro účinnost procesu posuzování rizik je nezbytné zapojení příslušných odborníků, jako jsou odborná skupina pro praní peněz a financování terorismu a zástupci finančních zpravodajských jednotek a případně dalších subjektů na úrovni Unie, včetně AMLA. Významným zdrojem informací pro tento proces jsou také vnitrostátní posouzení rizik a zkušenosti členských států. Komise by při tomto posuzování přeshraničních rizik neměla zpracovávat osobní údaje. Údaje by v každém případě měly být plně anonymizovány. Unijní a vnitrostátní orgány dozoru nad ochranou údajů by měly být zapojeny pouze tehdy, pokud má posuzování rizika praní peněz a financování terorismu dopad na ochranu soukromí a údajů fyzických osob. V zájmu maximalizace synergií mezi posuzováním rizik na unijní a vnitrostátní úrovni by Komise a členské státy měly usilovat o uplatňování jednotných metodik.
- (13) Zjištění plynoucí z posouzení rizik na úrovni Unie mohou příslušným orgánům a povinným osobám pomoci identifikovat, pochopit, řídit a zmírnit riziko praní peněz a financování terorismu, jakož i rizika neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím. Je proto důležité, aby byla zjištění plynoucí z posouzení rizik zveřejňována.
- (14) Členské státy mají nejlepší předpoklady k tomu, aby určily, posoudily a pochopily rizika praní peněz a financování terorismu, která se jich přímo dotýkají, a aby rozhodly, jak tato rizika zmírnit. Každý členský stát by proto měl za účelem náležitého určení, posouzení a pochopení rizik praní peněz a financování terorismu, jakož i rizik neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím přijmout vhodné kroky a stanovit soudržnou vnitrostátní strategii pro zavedení opatření ke zmírnění těchto rizik. Toto vnitrostátní posouzení rizik by mělo

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Rady 2009/316/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) podle článku 11 rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV (Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 33).

⁽¹⁰⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy (Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 23).

obsahovat popis institucionální struktury a obecných postupů režimu daného členského státu pro boj proti praní peněz a financování terorismu a rovněž přidělených lidských a finančních zdrojů, pokud jsou tyto informace k dispozici. Aby bylo zajištěno průběžné chápání rizik, měly by členské státy pravidelně aktualizovat své vnitrostátní posouzení rizik a měly by mít rovněž možnost je doplnit cílenými aktualizacemi a posouzeními rizik spojených s konkrétními odvětvími, produkty nebo službami.

- (15) Právnícké osoby a právní uspořádání mohou pro pachatele trestné činnosti představovat způsob, jak se skrývat za zdánlivou legitimitou, a mohou být proto zneužívány k praní nezákonných výnosů, ať už na domácím trhu nebo napříč hranicemi. Pro zmírnění těchto rizik je důležité, aby členské státy chápaly rizika spojená s právníckými osobami a právními uspořádáními, které se nacházejí na jejich území, ať už proto, že jsou tam usazeny dané právnícké osoby, nebo proto, že jsou tam usazení nebo mají bydliště svěřenští správci výslovně zřízených svěřenských fondů nebo osoby zastávající rovnocenná postavení v podobných právních uspořádáních nebo z jejich území dané právní uspořádání spravují. V případě právních uspořádání je vzhledem k právu zakladatele na volbu práva, kterým se uspořádání řídí, rovněž důležité, aby členské státy chápaly rizika spojená s právními uspořádáními, která mohou být vytvořena podle jejich práva, bez ohledu na to, zda je jejich právo výslovně upravuje, nebo jejich vytvoření vychází ze smluvní svobody stran a je uznáváno vnitrostátními soudy.
- (16) Vzhledem k integrované povaze mezinárodního finančního systému a otevřenosti ekonomiky Unie se rizika nevazí pouze na právnícké osoby a právní uspořádání nacházející se na území Unie. Je proto důležité, aby si Unie a její členské státy byly vědomy rizik, která jsou spojena se zahraničními právníckými osobami a zahraničními právními uspořádáními. Takové posouzení rizik se nemusí týkat každé jednotlivé zahraniční právnícké osoby nebo zahraničního právního uspořádání, které mají dostatečnou vazbu na Unii, ať už z důvodu nabytí nemovitostí nebo zadání veřejné zakázky v zadávacím řízení, nebo z důvodu transakcí s povinnými osobami, které jim umožňují přístup k finančnímu systému a ekonomice Unie. Posouzení rizik by však mělo Unii a jejím členskými státy umožnit pochopit, jaký typ zahraničních právníckých osob a právních uspořádání má takový přístup k finančnímu systému a ekonomice Unie a jaké druhy rizik jsou s tímto přístupem spojeny.
- (17) Výsledky posouzení rizik by měly být včas zpřístupněny povinným osobám, aby mohly identifikovat, pochopit, řídit a zmírňovat svá vlastní rizika. Tyto výsledky mohou být sdíleny v souhrnné podobě a mohou být zpřístupněny veřejnosti a neměly by zahrnovat utajované informace ani osobní údaje.
- (18) Aby bylo možné v ještě větší míře identifikovat, pochopit, řídit a zmírňovat rizika na úrovni Unie, měly by členské státy navíc zpřístupnit výsledky svého posouzení rizik sobě navzájem, Komisi a orgánu AMLA. Takto předávané výsledky by neměly zahrnovat utajované informace ani osobní údaje, pokud to není považováno za nezbytně nutné pro plnění úkolů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.
- (19) V zájmu účinného zmírňování rizik zjištěných ve vnitrostátním posouzení rizik by členské státy měly zajistit důsledná opatření na vnitrostátní úrovni, ať už tím, že určí orgán, který bude vnitrostátní reakci koordinovat, nebo tím, že za tímto účelem zavedou určitý mechanismus. Členské státy by měly zajistit, aby měl určený orgán nebo zavedený mechanismus dostatečné pravomoci a zdroje k účinnému plnění tohoto úkolu a k zajištění odpovídající reakce na zjištěná rizika.
- (20) Aby členské státy mohly hodnotit účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz a financování terorismu, měly by vést příslušné statistiky a zlepšovat jejich kvalitu. Za účelem dalšího zlepšení kvality a konzistence statistických údajů shromážděných na úrovni Unie by Komise a AMLA měly sledovat situaci v Unii v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a pravidelně zveřejňovat přehledy.
- (21) Finanční akční výbor vytvořil pro jurisdikce standardy pro identifikaci a posouzení rizik případného neuplatňování cílených finančních sankcí souvisejících s financováním šíření zbraní nebo vyhýbání se těmto sankcím a pro přijetí opatření ke zmírnění těchto rizik. Těmito novými standardy zavedenými Finančním akčním výborem se nenahrazují ani neoslabují stávající přísné požadavky na to, aby země zavedly cílené finanční sankce zaměřené na dodržování příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN v oblasti předcházení, potlačování a znemožňování šíření zbraní hromadného ničení a jeho financování. Tyto stávající povinnosti, jak jsou na úrovni Unie provedeny rozhodnutími

Rady 2010/413/CFSP⁽¹¹⁾ a (SZBP) 2016/849⁽¹²⁾, jakož i nařízeními Rady (EU) č. 267/2012⁽¹³⁾ a (EU) 2017/1509⁽¹⁴⁾, jsou i nadále závazné pro všechny fyzické a právnické osoby v Unii. Vzhledem k tomu, že Unie je vystavena specifickým rizikům neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím, je vhodné rozšířit posouzení rizik tak, aby zahrnovalo všechny cílené finanční sankce přijaté na úrovni Unie. Povaha opatření proti praní peněz a šíření terorismu souvisejících s cílenými finančními sankcemi, která zohledňuje míru rizika, nezbavuje žádné fyzické či právnické osoby v Unii povinnosti založené na pravidlech zmrazit finanční prostředky nebo jiná aktiva a nezpřístupnit je označeným osobám nebo subjektům.

- (22) S cílem zohlednit vývoj na mezinárodní úrovni, zejména revidovaná doporučení Finančního akčního výboru, a zajistit komplexní rámec pro uplatňování cílených finančních sankcí by tato směrnice měla zavést požadavky týkající se identifikace, pochopení, řízení a zmírňování rizik neuplatňování cílených finančních sankcí na úrovni Unie a na úrovni členských států nebo vyhýbání se těmto sankcím.
- (23) V boji proti zneužívání právnických osob a právních uspořádání mají zásadní význam centrální registry informací o skutečných majitelích (dále jen „centrální registry“). Členské státy by proto měly zajistit, aby informace o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání, o ujednáních o pověřeních a o zahraničních právnických osobách a zahraničních právních uspořádáních byly vedeny v centrálním registru. Aby bylo zajištěno, že tyto centrální registry jsou snadno přístupné a obsahují vysoce kvalitní údaje, měla by být zavedena jednotná pravidla pro sběr a uchovávání těchto informací v daných registrech. Informace vedené v centrálních registrech by měly být přístupné ve snadno použitelném a strojově čitelném formátu.
- (24) K dosažení vyšší transparentnosti za účelem boje proti zneužívání právnických osob by členské státy měly zajistit, aby byly informace o jejich skutečných majitelích zaznamenány v centrálním registru mimo danou právnickou osobu, v plném souladu s právem Unie. Členské státy by k tomuto účelu měly použít centrální databázi shromažďující informace o skutečných majitelích, obchodní rejstřík nebo jiný centrální registr. Členské státy mohou rozhodnout, že za poskytnutí určitých informací centrálnímu registru odpovídají povinné osoby. Členské státy by měly zajistit, aby byly tyto informace ve všech případech k dispozici příslušným orgánům a byly poskytnuty povinným osobám, pokud uplatňují opatření hloubkové kontroly klienta.
- (25) Informace o skutečných majitelích výslovně zřízených svěřenských fondů a podobných právních uspořádání by měly být registrovány tam, kde jsou svěřenští správci a osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních usazeny nebo mají své bydliště nebo kde je právní uspořádání spravováno. Aby bylo zajištěno účinné sledování a registrace informací o skutečných majitelích výslovně zřízených svěřenských fondů a podobných právních uspořádání, je rovněž nezbytná spolupráce mezi členskými státy. Propojení registrů členských států obsahujících informace o skutečných majitelích výslovně zřízených svěřenských fondů a podobných právních uspořádání by tyto informace mělo zpřístupnit a zároveň by mělo zajistit, aby se zabránilo vícenásobné registraci těchto výslovně zřízených svěřenských fondů a podobných právních uspořádání v Unii.
- (26) Včasný přístup k informacím o skutečných majitelích by měl být zajištěn způsobem, který zabrání jakémukoli riziku toho, že bude varována dotčená právnická osoba nebo svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení.
- (27) Přesnost informací obsažených v centrálních registrech má pro všechny příslušné orgány a jiné osoby, jimž je umožněn přístup k těmto údajům, zásadní význam při přijímání platných, zákonných rozhodnutí na základě těchto údajů. Členské státy by proto měly zajistit, aby subjekty odpovědné za centrální registry v přiměřené době po předložení informací o skutečných majitelích a následně pravidelně ověřovaly, zda jsou tyto informace přiměřené, přesné a aktuální. Členské státy by měly zajistit, aby subjekty odpovědné za centrální registry mohly požadovat jakékoli informace, které potřebují k ověření informací o skutečných majitelích a informací o pověřeních. V situacích, kdy neexistuje žádný skutečný majitel nebo jej nebylo možné určit. V těchto situacích by informace poskytnuté do centrálního registru měly být doprovázeny odůvodněním, včetně všech příslušných podpůrných

⁽¹¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 39).

⁽¹²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/849 ze dne 27. května 2016 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice a o zrušení rozhodnutí 2013/183/SZBP (Úř. věst. L 141, 28.5.2016, s. 79).

⁽¹³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, 24.3.2012, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/1509 ze dne 30. srpna 2017 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice a o zrušení nařízení (ES) č. 329/2007 (Úř. věst. L 224, 31.8.2017, s. 1).

dokumentů, aby registr mohl zjistit, zda tomu tak je. Členské státy by také měly zajistit, aby subjekty odpovědné za centrální registry měly k dispozici vhodné nástroje pro provádění ověřování, včetně automatizovaného ověřování způsobem, který chrání základní práva a zabraňuje diskriminaci.

- (28) Je důležité, aby členské státy udělily subjektům odpovědným za centrální registry dostatečné pravomoci a poskytly jim dostatečné zdroje k ověřování skutečných majitelů a pravdivosti poskytnutých informací a k oznamování případného podezření své finanční zpravodajské jednotce. Uvedené pravomoci by se měly zahrnovat pravomoc provádět inspekce v obchodních prostorách právnických osob a povinných osob, které jednají jako svěřenští správci výslovně zřízených svěřenských fondů nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních, ať již jsou prováděny subjekty odpovědnými za centrální registry nebo jinými orgány jejich jménem. Členské státy by měly zajistit, aby byly uplatňovány odpovídající záruky, pokud tito svěřenští správci nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání jsou právníky nebo pokud se jejich obchodních prostorů či sídlo shodují s jejich soukromým bydlištěm. Tyto pravomoci by se měly vztahovat i na zástupce zahraničních právnických osob a zahraničních právních uspořádání v Unii, pokud mají tyto právnické osoby a uspořádání sídlo nebo zástupce v Unii.
- (29) Pokud na základě ověřování informací o skutečných majitelích dojde subjekt odpovědný za centrální registr k závěru, že v daných informacích existují nesrovnalosti nebo chyby, nebo pokud dané informace jiným způsobem nespĺňují požadavky, měl by mít uvedený subjekt možnost odeprít vydání dokladu o registraci v centrálním registru nebo pozastavit jeho platnost, dokud nebudou nedostatky napraveny.
- (30) Subjekty odpovědné za centrální registry by měly vykonávat své funkce bez nepatřičného ovlivňování, včetně jakéhokoli nepatřičného ovlivňování ze strany politiků nebo odvětví v souvislosti s ověřováním informací, ukládáním opatření nebo sankcí a udělováním přístupu osobám s oprávněným zájmem. Za tímto účelem by subjekty pověřené odpovědné za centrální registry měly mít zavedeny zásady pro předcházení střetům zájmů a jejich řešení.
- (31) Subjekty odpovědné za centrální registry mají všechny předpoklady k rychlé a efektivní identifikaci osob, které v konečném důsledku vlastní nebo ovládají právnické osoby a právní uspořádání, včetně osob označených v souvislosti s cílenými finančními sankcemi. Včasné odhalení struktur vlastnictví a ovládání přispívá k lepšímu pochopení expozice rizikům neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se jim a k přijetí zmírňujících opatření ke snížení těchto rizik. Je proto důležité, aby subjekty odpovědné za centrální registry měly povinnost prověřovat informace o skutečných majitelích, které mají k dispozici, s ohledem na označení v souvislosti s cílenými finančními sankcemi, a to jak bezprostředně po takovém označení, tak pravidelně poté, aby bylo možné zjistit, zda změny ve struktuře vlastnictví nebo ovládání právnické osoby nebo právního uspořádání nevedou k riziku vyhýbání se cíleným finančním sankcím. Poznámka v centrálních registrech, že určité právnické osoby nebo právní uspořádání jsou spojeny s osobami nebo subjekty, na něž se vztahují cílené finanční sankce, by měla přispívat k činnosti příslušných orgánů a orgánů odpovědných za uplatňování omezujících opatření Unie.
- (32) Účinným mechanismem pro ověřování přesnosti informací je, pokud budou oznamovány nesrovnalosti mezi informacemi o skutečných majitelích vedenými v centrálních registrech a informacemi o skutečných majitelích, které mají k dispozici povinné osoby a případně příslušné orgány. Jakékoli zjištěné nesrovnalosti by měly být rychle oznámeny a vyřešeny v souladu s požadavky na ochranu údajů.
- (33) Pokud by oznámení nesrovnalostí ze strany finančních zpravodajských jednotek a jiných příslušných orgánů ohrozilo analýzu podezřelé transakce nebo probíhající trestní vyšetřování, měly by finanční zpravodajské jednotky nebo jiné příslušné orgány oznámení nesrovnalosti odložit do doby, kdy důvody pro její neoznámení pominou. Finanční zpravodajské jednotky a jiné příslušné orgány by mimoto neměly oznamovat nesrovnalost, pokud by to bylo v rozporu s kterýmkoli ustanovením vnitrostátního práva o důvěrnosti nebo pokud by se tím dopustily informování pachatele v rozporu s právem.
- (34) K zajištění rovných podmínek při uplatňování pojmu skutečného majitele je zásadní, aby v celé Unii existovaly pro právnické osoby a svěřenské správce výslovně zřízených svěřenských fondů nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních jednotné způsoby a prostředky pro hlášení skutečných majitelů. Za tímto účelem by měl být formát pro poskytování informací o skutečných majitelích příslušným centrálním registrům jednotný a měl by zaručovat transparentnost a právní jistotu.

- (35) K zajištění rovných podmínek pro různé právní formy by i svěřenští správci měli mít povinnost získat a uchovávat informace o skutečných majitelích a předávat tyto informace centrálnímu registru nebo centrální databázi.
- (36) Je nezbytné, aby byly informace o skutečných majitelích přístupné prostřednictvím centrálních registrů a prostřednictvím systému propojení centrálních registrů po dobu alespoň pěti let poté, co daná právnická osoba byla zrušena nebo dané právní uspořádání zaniklo. Členské státy by měly mít možnost stanovit v právních předpisech další důvody pro zpracovávání informací o skutečných majitelích jiné než boj proti praní peněz a financování terorismu, pokud toto zpracovávání splňuje cíl veřejného zájmu a představuje nezbytné a přiměřené opatření pro sledování legitimního cíle v demokratické společnosti.
- (37) Finanční zpravodajské jednotky, jiné příslušné orgány a orgány stavovské samosprávy by měly mít bezprostřední, plný, přímý a volný přístup k informacím o skutečných majitelích pro účely prevence, odhalování, vyšetřování a stíhání praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Povinné osoby by rovněž měly mít přístup k centrálním registrům při provádění hloubkové kontroly klienta. Členské státy mohou rozhodnout, že přístup povinných osob zpoplatní. Tyto poplatky by však měly být přísně omezeny na to, co je nezbytně nutné k pokrytí nákladů na zajištění kvality informací vedených v uvedených registrech a na jejich zpřístupnění, a neměly by narušovat účinný přístup k informacím o skutečných majitelích.
- (38) Přímý, včasný a plný přístup vnitrostátních orgánů veřejné moci k informacím o skutečných majitelích má rovněž zásadní význam pro zajištění řádného uplatňování omezujících opatření Unie, zabránění riziku neuplatňování omezujících opatření Unie a vyhýbání se těmto opatřením, jakož i pro vyšetřování porušování těchto opatření. Z těchto důvodů by orgány příslušné pro provádění těchto omezujících opatření, které byly určeny podle příslušných nařízení Rady přijatých na základě článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), měly mít přímý a bezprostřední přístup k informacím vedeným v propojených centrálních registrech.
- (39) Instituce a jiné subjekty Unie, které hrají roli v rámci Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu, by měly mít při plnění svých povinností přístup k informacím o skutečných majitelích. To platí pro Úřad evropského veřejného žalobce (dále jen „EPPO“), ale také pro Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen „úřad OLAF“) při provádění jeho vyšetřování, jakož i pro Eurojust a Eurojust při podpoře vyšetřování prováděných vnitrostátními orgány. Jako orgán dohledu má AMLA při výkonu činností dohledu přístup k informacím o skutečných majitelích. Aby se zajistilo, že AMLA bude moci účinně podporovat činnosti finančních zpravodajských jednotek, měl by mít rovněž přístup k informacím o skutečných majitelích v rámci společných analýz.
- (40) Aby se omezily zásahy do práva na respektování soukromého života a na ochranu osobních údajů, měl by být přístup veřejnosti k informacím o skutečných majitelích vedeným v centrálních registrech podmíněn prokázáním oprávněného zájmu. Rozdílné přístupy členských států k ověřování existence takového oprávněného zájmu by mohly bránit harmonizovanému uplatňování rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu a preventivnímu účelu, pro který je takový přístup veřejnosti povolen. Je proto nezbytné vytvořit rámec pro uznávání a ověřování oprávněného zájmu na úrovni Unie při plném dodržování Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Pokud existuje oprávněný zájem, měla by mít veřejnost přístup k informacím o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání. Oprávněný zájem by se měl u určitých kategorií veřejnosti předpokládat. Přístup na základě oprávněného zájmu by neměl být podmíněn právním postavením nebo právní formou osoby žádající o přístup.
- (41) Nevládní organizace, akademičtí pracovníci a investigativní novináři přispívají k cílům Unie v oblasti boje proti praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu. U těchto subjektů by se proto mělo mít za to, že mají oprávněný zájem o přístup k informacím o skutečných majitelích, což je zásadní pro výkon jejich funkcí a případně pro výkon veřejné kontroly. Možnost přístupu do centrálních registrů by neměla být podmíněna médii nebo platformou, jejichž prostřednictvím vykonávají svou činnost, ani předchozími zkušenostmi v této oblasti. Aby tyto kategorie subjektů mohly účinně vykonávat své činnosti a zabránilo se riziku odvetných opatření, měly by mít přístup k informacím o právnických osobách a právních uspořádání, aniž by musely prokázat vazbu na tyto osoby nebo uspořádání. Jak stanoví pravidla Unie pro ochranu údajů, žádný přístup skutečných majitelů k informacím o zpracování jejich osobních údajů by neměl nepříznivě ovlivnit práva a svobody jiných osob, včetně práva na bezpečnost dané osoby. Pokud by bylo skutečnému majiteli sděleno, že osoby jednající pro účely

žurnalistiky nebo organizace občanské společnosti nahlížely do jejich osobních údajů, mohlo by to ohrozit bezpečnost novinářů a členů organizací občanské společnosti, kteří provádějí vyšetřování možné trestné činnosti. V zájmu nalezení rovnováhy mezi právem na ochranu osobních údajů a svobodou informací a projevu novinářů v souladu s článkem 85 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽¹⁵⁾ a za účelem zajištění úlohy organizací občanské společnosti při prevenci, vyšetřování a odhalování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu v souladu s čl. 23 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení by subjekty odpovědné za centrální registry neměly sdílet se skutečnými majiteli informace o zpracování jejich údajů ze strany uvedených kategorií veřejnosti, ale pouze skutečnost, že osoby jednající pro účely žurnalistiky nebo organizace občanské společnosti do údajů o nich nahlížely.

- (42) Integrita obchodních transakcí má zásadní význam pro řádné fungování vnitřního trhu a finančního systému Unie. Za tímto účelem je důležité, aby osoby, které chtějí obchodovat s právníky osobami nebo právními uspořádáními v Unii, měly přístup k informacím o jejich skutečných majitelích s cílem ověřit, že jejich potenciální obchodní partneři nejsou zapojeni do praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Je obecně známo, že pachatelé trestné činnosti často skrývají svou totožnost za korporátními strukturami a umožněním, kdo by mohli uzavírat transakce s určitou právníkou osobou nebo právním uspořádáním, aby se dozvěděli totožnost jejich skutečných majitelů, přispívá k boji proti zneužívání právnických osob nebo právních uspořádání pro účely trestné činnosti. Transakce se neomezuje na obchodní činnosti nebo poskytování nebo nákup produktů či služeb, ale může zahrnovat také situace, kdy je pravděpodobné, že určitá osoba investuje peněžní prostředky ve smyslu čl. 4 bodu 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366⁽¹⁶⁾ nebo kryptoaktiva do dané právní osoby nebo daného právního uspořádání nebo nabude danou právníkou osobu. Nemělo by se tedy mít za to, že požadavek oprávněného zájmu o přístup k informacím o skutečných majitelích splňují pouze osoby vykonávající hospodářské nebo obchodní činnosti.
- (43) Vzhledem k přeshraniční povaze praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu by mělo být uznáno, že příslušné orgány třetích zemí mají oprávněný zájem o přístup k informacím o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání z Unie, pokud je tento přístup pro tyto orgány nezbytný v souvislosti s konkrétními vyšetřováními nebo analýzami za účelem plnění jejich úkolů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Podobně by subjekty, na něž se vztahují požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ve třetích zemích, měly mít přístup k informacím o skutečných majitelích v centrálních registrech Unie, pokud jsou povinny přijmout opatření hloubkové kontroly klienta v souladu s požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v těchto zemích ve vztahu k právníkým osobám a právním uspořádáním usazeným v Unii. Jakýkoli přístup k informacím obsaženým v centrálních registrech by měl být v souladu s právem Unie o ochraně osobních údajů, a zejména s kapitolou V nařízení (EU) 2016/679. Za tímto účelem by centrální registry měly rovněž zvážit, zda žádosti osob usazených mimo Unii mohou splňovat podmínky, za nichž lze využít výjimky podle článku 49 uvedeného nařízení. Podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) je boj proti praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu cílem obecného veřejného zájmu a cíle veřejné bezpečnosti jsou s ním spojené. V zájmu zachování integrity vyšetřování a analýz, které provádějí finanční zpravodajské jednotky a donucovací a justiční orgány třetích zemí, by centrální registry neměly sdělovat skutečným majitelům informace o jakémkoli zpracování jejich osobních údajů těmito orgány, pokud by toto sdělení mělo nepříznivý dopad tato vyšetřování a analýzy prováděné těmito orgány. Aby se však zachovala práva subjektu údajů, centrální registry by dané informace neměly sdělovat, dokud jejich sdělení nepřestane ohrožovat dotčené vyšetřování nebo analýzu. Tato lhůta by měla být stanovena na dobu nejvýše pěti let a měla by být prodloužena pouze na základě odůvodněné žádosti orgánu ve třetí zemi.
- (44) Aby byl zajištěn režim přístupu, který bude dostatečně pružný a dokáže se přizpůsobit vznikajícím novým okolnostem, měly by mít členské státy možnost poskytnout přístup k informacím o skutečných majitelích v jednotlivých případech jakékoli osobě, která prokáže oprávněný zájem spojený s předcházením praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu a bojem proti nim. Členské státy by měly shromažďovat informace o případech oprávněného zájmu, které nespádají do kategorií určených v této směrnici, a uvědomit o nich Komisi.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

- (45) Pachatelé trestné činnosti mohou zneužít právnické osoby v jakémkoli okamžiku. Některé fáze životního cyklu právnických osob však jsou spojeny s vyššími riziky, například při zakládání obchodní společnosti nebo v případě změn ve struktuře obchodní společnosti, jako je přemístění sídla, fúze nebo rozdělení, které pachatelům trestné činnosti umožňují právnickou osobou ovládnout. Rámec Unie zajišťuje dohled orgánů veřejné moci nad těmito fázemi existence právnické osoby podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132⁽¹⁷⁾. Aby se zajistilo, že tyto orgány veřejné moci mohou účinně vykonávat svou činnost a přispívat k předcházení zneužívání právnických osob pro účely trestné činnosti, měly by mít přístup k informacím obsaženým v propojených centrálních registrech.
- (46) Aby byla zajištěna legalita a správnost výdajů uvedených v účetní závěrce předložené Komisi v rámci programů financování ze strany Unie, musí programové orgány shromažďovat a uchovávat ve svých systémech řízení a kontroly informace o skutečných majitelích příjemců finančních prostředků Unie. Je proto nezbytné zajistit, aby programové orgány v členských státech měly přístup k informacím o skutečných majitelích vedeným v propojených centrálních registrech, aby mohly plnit své povinnosti předcházet nesrovnalostem, včetně podvodů, odhalovat je, napravovat je a podávat o nich zprávy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060⁽¹⁸⁾.
- (47) V zájmu ochrany finančních zájmů Unie by orgány členských států, které provádějí Nástroj pro oživení a odolnost podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241⁽¹⁹⁾, měly mít přístup k propojeným centrálním registrům za účelem shromažďování informací o skutečných majitelích příjemce finančních prostředků Unie nebo dodavatele, které jsou požadovány podle uvedeného nařízení.
- (48) Korupce při zadávání veřejných zakázek poškozuje veřejný zájem, podkopává důvěru veřejnosti a má nepříznivý dopad na životy občanů. Vzhledem k tomu, že zadávací řízení jsou ohrožena korupcí, podvody a jinými predikativními trestnými činy, by vnitrostátní orgány s pravomocemi v oblasti zadávacích řízení měly mít možnost nahlížet do centrálních registrů s cílem zjistit totožnost fyzických osob, které v konečném důsledku vlastní nebo ovládají uchazeče, a identifikovat případy, kdy existuje riziko, že do zadávacího řízení mohou být zapojeni pachatelé trestné činnosti. Včasný přístup k informacím vedeným v centrálním registru má zásadní význam pro zajištění toho, aby orgány veřejné správy zadávající veřejné zakázky mohly účinně plnit své funkce, a to i odhalováním případů korupce v zadávacích řízeních. Pojem orgánů veřejné moci v souvislosti se zadávacími řízeními by měl zahrnovat pojem veřejných zadavatelů v právních aktech Unie týkajících se zadávacích řízení na zboží, služby nebo koncese, jakož i jakýkoli orgán veřejné moci určený členskými státy k ověřování zákonnosti zadávacích řízení, který není příslušným orgánem pro účely boje proti praní peněz a financování terorismu.
- (49) Produkty, jako je prověřování klientů nabízené poskytovateli, kteří jsou třetími stranami, podporují povinné osoby při provádění hloubkové kontroly klientů. Tyto produkty jim poskytují ucelený pohled na klienta, který jim umožňuje činit informovaná rozhodnutí ohledně jejich klasifikace z hlediska rizik, uplatnění zmírňujících opatření a případných podezření týkajících se činnosti zákazníků. Tyto produkty rovněž přispívají k práci příslušných orgánů při analýze podezřelých transakcí a vyšetřování možných případů praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu tím, že doplňují informace o skutečných majitelích dalšími technickými řešeními, která příslušným orgánům umožňují získat širší představu o složitých zločinných systémech, mimo jiné prostřednictvím lokalizace pachatelů. Tato řešení proto hrají zásadní úlohu při sledování stále složitějších a rychlých pohybů, které charakterizují systémy praní peněz. Na základě své zavedené funkce v infrastruktuře pro dodržování předpisů je odůvodněné mít za to, že poskytovatelé nabízející tyto produkty mají oprávněný zájem na přístupu k informacím uchovávaným v centrálních registrech za předpokladu, že údaje získané z registru jsou nabízeny pouze povinným osobám a příslušným orgánům v Unii za účelem plnění úkolů souvisejících s předcházením praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financováním terorismu a bojem proti nim.
- (50) Aby se zabránilo rozdílným přístupům k uplatňování konceptu oprávněného zájmu pro účely přístupu k informacím o skutečných majitelích, měly by být postupy pro uznání takového oprávněného zájmu harmonizovány. To by mělo zahrnovat společné vzory formulářů pro uplatňování a uznávání oprávněného zájmu,

⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1060 ze dne 24. června 2021 o společných ustanoveních pro Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond plus, Fond soudržnosti, Fond pro spravedlivou transformaci a Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond a o finančních pravidlech pro tyto fondy a pro Azylový, migrační a integrační fond, Fond pro vnitřní bezpečnost a Nástroj pro finanční podporu správy hranic a vízové politiky (Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 159).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17).

což by usnadnilo vzájemné uznávání centrálními registry v celé Unii. Proto by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci za účelem stanovení harmonizovaných vzorů formulářů a postupů.

- (51) Aby se zajistilo, že postupy pro udělování přístupu osobám s dříve ověřeným oprávněným zájmem nebudou nepřiměřeně zatěžující, může být přístup obnoven na základě zjednodušených postupů, jejichž prostřednictvím subjekty odpovědné za centrální registr zajistí, aby informace dříve získané pro účely ověření byly správné a relevantní, a v případě potřeby aktualizovány.
- (52) K zajištění přiměřeného a vyváženého přístupu a zaručení práva na soukromý život a ochranu osobních údajů by členské státy měly stanovit výjimky vztahující se na sdělování osobních informací o skutečném majiteli prostřednictvím centrálních registrů a na přístup k těmto informacím ve výjimečných případech, pokud by tyto informace vystavily skutečného majitele nepřiměřenému riziku podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zastrasování. Členské státy by rovněž měly být oprávněny požadovat registraci on-line za účelem identifikace osob, které žádají o informace z centrálního registru, jakož i úhradu poplatku za přístup k informacím uvedeným v registru osobami s oprávněným zájmem. Tyto poplatky by však měly být přísně omezeny na to, co je nezbytně nutné k pokrytí nákladů na zajištění kvality informací vedených v centrálních registrech a na jejich zpřístupnění, a neměly by narušovat účinný přístup k informacím o skutečných majitelích.
- (53) Identifikace žadatelů je nezbytná k zajištění toho, aby k informacím o skutečných majitelích měly přístup pouze osoby s oprávněným zájmem. Tento postup identifikace by však měl být prováděn tak, aby nevedl k diskriminaci, a to ani na základě země bydliště nebo státní příslušnosti žadatelů. Za tímto účelem by členské státy měly poskytnout dostatečné identifikační mechanismy, mimo jiné včetně systémů elektronické identifikace zavedených podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014⁽²⁰⁾, a příslušných kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru, které osobám s oprávněným zájmem umožní účinný přístup k informacím o skutečných majitelích.
- (54) Směrnice (EU) 2018/843 dosáhla propojení centrálních registrů členských států obsahujících informace o skutečných majitelích prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené směrnicí (EU) 2017/1132. Ukázalo se, že propojení má zásadní význam pro účinný přeshraniční přístup příslušných orgánů, povinných osob a osob s oprávněným zájmem k informacím o skutečných majitelích. Bude to vyžadovat další vývoj s cílem zavést změněné regulační požadavky před provedením této směrnice ve vnitrostátním právu. Měla by tudíž pokračovat práce na propojení se zapojením členských států do fungování celého systému, které by mělo být zajištěno prostřednictvím pravidelného dialogu mezi Komisí a zástupci členských států ohledně záležitostí týkajících se fungování systému a jeho budoucího rozvoje.
- (55) V důsledku propojení centrálních registrů členských států by měl být vnitrostátní i přeshraniční přístup k informacím o skutečných majitelích právních uspořádání obsaženým v centrálních registrech všech členských států umožněn na základě vymezení oprávněného zájmu prostřednictvím rozhodnutí přijatého subjektem odpovědným za příslušný centrální registr. Aby se zajistila přezkoumatelnost rozhodnutí o omezení přístupu k informacím o skutečných majitelích, která nejsou odůvodněná, měl by být zaveden mechanismus pro odvolání proti takovýmto rozhodnutím. K zaručení soudržné a účinné registrace a výměny informací by měly členské státy zajistit, aby jejich subjekt odpovědný za centrální registr spolupracoval se svými protějšky v ostatních členských státech, včetně výměny informací o svěřenských fondech a podobných právních uspořádáních, jež se řídí právem jednoho členského státu, ale spravovány jsou v jiném členském státě, nebo jejichž svěřenský správce je usazen nebo má bydliště v jiném členském státě.
- (56) Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se vztahuje nařízení (EU) 2016/679. Fyzické osoby, jejichž osobní údaje jsou vedeny v centrálních registrech jakožto informace o skutečných majitelích, by měly být informovány o použitelných pravidlech pro ochranu údajů. Zpřístupněny by měly být mimoto pouze osobní údaje, které jsou aktuální a odpovídají skutečnému majiteli, a skuteční majitelé by měli být informováni o svých právech

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

podle právního rámce Unie pro ochranu údajů a o postupech vztahujících se na výkon těchto práv.

- (57) Opožděný přístup finančních zpravodajských jednotek a jiných příslušných orgánů k informacím o totožnosti majitelů bankovních účtů a platebních účtů, účtů cenných papírů, účtů kryptoaktiv a bezpečnostních schránek brání odhalení převodů finančních prostředků souvisejících s praním peněz a financováním terorismu. Ve všech členských státech je proto nezbytné zavést centralizované automatizované mechanismy, jako je registr nebo systém vyhledávání dat, jakožto efektivní způsob získání včasného přístupu k informacím o totožnosti majitelů bankovních účtů a platebních účtů, účtů cenných papírů, účtů kryptoaktiv a bezpečnostních schránek, jejich zmocněných osob a jejich skutečných majitelů. Tyto informace by měly zahrnovat historické informace o majitelích zrušených klientských účtů, bankovních účtů a platebních účtů, včetně virtuálního čísla IBAN, účtů cenných papírů, účtů kryptoaktiv a bezpečnostních schránek. Při uplatňování ustanovení týkajících se přístupu je vhodné používat již existující mechanismy, pokud vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky mohou získat údaje, které potřebují pro svá šetření, a to neprodleně a v celém rozsahu. Členské státy by měly zvážit možnost vkládat do databází těchto mechanismů další informace považované za nezbytné a přiměřené pro účinnější zmírnění rizik týkajících se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu. V souvislosti s těmito šetřeními a žádostmi o poskytnutí souvisejících informací ze strany finančních zpravodajských jednotek, AMLA v souvislosti se společnými analýzami a orgánů dohledu by měla být zachována naprostá důvěrnost informací.
- (58) Virtuální čísla IBAN jsou virtuální čísla vydávaná úvěrovými institucemi a finančními institucemi, která umožňují přeměňovat platby na fyzické bankovní účty nebo platební účty. Zatímco virtuální IBAN mohou podniky používat k legitimním účelům, například k zefektivnění procesu přijímání a zasílání plateb přes hranice, jsou rovněž spojeny se zvýšeným rizikem praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu, neboť mohou být použity k zakrytí totožnosti majitele účtu, což finančním zpravodajským jednotkám ztěžuje vysledování toku finančních prostředků, identifikaci umístění účtu a uložení nezbytných opatření, včetně pozastavení nebo monitorování účtu. Aby se tato rizika zmírnila a usnadnilo se vysledování a odhalování nezákonných toků finančními zpravodajskými jednotkami, měly by centralizované automatizované mechanismy zahrnovat informace o virtuálních číslech IBAN spojených s bankovním účtem nebo platebním účtem.
- (59) S ohledem na respektování soukromí a ochranu osobních údajů by minimální údaje potřebné pro vyšetřování v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu měly být vedeny v centralizovaných automatizovaných mechanismech pro bankovní účty nebo platební účty, účty cenných papírů a účty kryptoaktiv. Členské státy by měly mít možnost určit, jaké další údaje je vhodné a přiměřené shromažďovat. Při provádění ustanovení týkajících se těchto mechanismů by měly členské státy stanovit doby uchovávání odpovídající době uchovávání dokumentace a informací získaných v rámci uplatňování opatření hloubkové kontroly klienta. Členské státy by měly mít možnost výjimečně a za předpokladu, že jsou předloženy řádné důvody, prodloužit dobu uchovávání. Tato dodatečná doba uchovávání by neměla přesáhnout dalších pět let. Touto dobou by nemělo být dotčeno vnitrostátní právo stanovující další požadavky na uchovávání údajů a umožňující rozhodovat individuálně, je-li to třeba pro účely trestního nebo správního řízení. Přístup k těmto mechanismům by měl být poskytován na základě zásady „vědet jen to nejnútnejší“.
- (60) V důsledku propojení centralizovaných automatizovaných mechanismů členských států by vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky byly schopny rychle získat přeshraniční informace o totožnosti majitelů bankovních účtů a platebních účtů, účtů cenných papírů, účtů kryptoaktiv a bezpečnostních schránek v jiných členských státech, což by posílilo jejich schopnost účinně provádět finanční analýzu a spolupracovat s protějšky z jiných členských států. Přímý přeshraniční přístup k informacím o bankovních účtech a platebních účtech, účtech cenných papírů, účtech kryptoaktiv a bezpečnostních schránkách by finančním zpravodajským jednotkám umožnil provést finanční analýzu v dostatečně krátkém čase, aby mohly vysledovat finanční prostředky přesouvané prostřednictvím různých účtů, mimo jiné s použitím virtuálních čísel IBAN, odhalit možné případy praní peněz a financování terorismu a zaručit rychlé přijetí donucovacích opatření. AMLA by měl mít rovněž přímý přístup k propojeným centralizovaným automatizovaným mechanismům za účelem poskytování operativní podpory finančním zpravodajským jednotkám v rámci společných analýz. Členské státy by měly zajistit, že se přímý přístup k propojeným centralizovaným automatizovaným mechanismům rozšíří na orgány dohledu takovým způsobem, aby jim bylo umožněno účinně plnit jejich úkoly.
- (61) Za účelem dodržování práva na ochranu osobních údajů a práva na soukromí a minimalizace dopadu přeshraničního přístupu k informacím obsaženým ve vnitrostátních centralizovaných automatizovaných mechanismech by měl být rozsah informací přístupných prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů omezen na nezbytné minimum v souladu se zásadou minimalizace údajů, aby bylo možné identifikovat fyzické

nebo právnické osoby, jež vlastní nebo kontrolují bankovní účty nebo platební účty, účty cenných papírů, účty kryptoaktiv a bezpečnostní schránky. K uvedenému systému by měly mít bezprostřední a plný přístup finanční zpravodajské jednotky a AMLA, jakož i orgány dohledu. Členské státy by měly zajistit, aby pracovníci finančních zpravodajských jednotek dodržovali vysoké profesní standardy mlčenlivosti a ochrany údajů, byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní. Členské státy by měly navíc zavést technická a organizační opatření zajišťující bezpečnost údajů podle přísných technologických norem.

- (62) Propojení centralizovaných automatizovaných mechanismů členských států (centrálních registrů nebo centrálních elektronických systémů vyhledávání dat), které obsahují informace o bankovních účtech a platebních účtech, účtech cenných papírů, účtech kryptoaktiv a bezpečnostních schránkách, prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů vyžaduje koordinaci vnitrostátních systémů, které mají rozdílné technické vlastnosti. Za tímto účelem by měla být vypracována technická opatření a specifikace se zohledněním rozdílů mezi vnitrostátními centralizovanými automatizovanými mechanismy.
- (63) Nemovitosti jsou pro pachatele trestné činnosti přitažlivou komoditou za účelem praní výnosů z nezákonné činnosti, neboť umožňují zastříť pravý zdroj finančních prostředků a totožnost skutečného majitele. Správná a včasná identifikace nemovitosti, jakož i fyzických osob, právnických osob a právních uspořádání vlastnicích nemovitosti ze strany finančních zpravodajských jednotek nebo jiných příslušných orgánů je důležitá jak pro odhalení systémů praní peněz, tak i pro zmrazení a konfiskaci majetku, jakož i pro správní opatření pro zmrazení majetku, kterými se provádějí cílené finanční sankce. Je proto důležité, aby členské státy poskytly finančním zpravodajským jednotkám a jiným příslušným orgánům bezprostřední a přímý přístup k informacím, které jim umožní řádně provádět analýzy a šetření potenciálních trestních případů zahrnujících nemovitosti. V zájmu usnadnění účinného přístupu by tyto informace měly být poskytovány bezplatně prostřednictvím jednotného přístupového místa, digitálními prostředky a pokud možno ve strojově čitelném formátu. Tyto informace by měly zahrnovat historické informace, včetně historie vlastnictví nemovitosti, cen, za které byla nemovitost nabyta v minulosti, a souvisejících břemen za určité období v minulosti, aby finanční zpravodajské jednotky a jiné příslušné orgány v daném členském státě mohly analyzovat a identifikovat veškeré podezřelé činnosti týkající se transakcí s nemovitostmi, včetně pozemků, které by mohly naznačovat praní peněz nebo jiné druhy trestné činnosti. Tyto historické informace se týkají druhů informací, které již byly shromážděny při provádění transakcí s nemovitostmi. Dotčeným osobám proto nejsou uloženy žádné nové povinnosti, což zajišťuje řádné respektování legitimního očekávání dotčených osob. Vzhledem k časté přeshraniční povaze zločinných systémů zahrnujících nemovitosti je vhodné stanovit minimální soubor informací, k nimž by příslušné orgány měly mít přístup a mohly je sdílet se svými protějšky v jiných členských státech.
- (64) Členské státy zřídily nebo by měly zřídit provozně nezávislé a samostatné finanční zpravodajské jednotky, aby shromažďovaly a analyzovaly informace s cílem odhalit vazby mezi podezřelými transakcemi a činnostmi a související trestnou činností za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu a boje proti nim. Finanční zpravodajské jednotky by měly být jediným ústředním vnitrostátním útvarům odpovědným za přijímání a analýzu oznámení podezřelých transakcí, oznámení o přeshraničním fyzickém pohybu peněžní hotovosti prostřednictvím celního informačního systému, o transakcích oznámených při překročení určitých prahových hodnot (sdělení na základě prahové hodnoty), jakož i jiných informací, které jsou relevantní s ohledem na praní peněz, související predikativní trestné činy nebo financování terorismu a které poskytly povinné osoby. Provozní nezávislost a samostatnost finančních zpravodajských jednotek by měla být zajištěna tím, že jednotky mají pravomoc a schopnost vykonávat své funkce volně, včetně schopnosti samostatně rozhodovat o analýzách, žádostech a předávání konkrétních informací. Finanční zpravodajské jednotky by měly mít každopádně nezávislé právo postoupit nebo předávat informace relevantním příslušným orgánům. Finančním zpravodajským jednotkám by měly být poskytnuty náležitě finanční, lidské a technické zdroje, a to způsobem, který zajišťuje jejich samostatnost a nezávislost a umožňuje jim účinně plnit jejich mandát. Finanční zpravodajské jednotky by měly být schopny získat a využívat zdroje potřebné pro plnění jejich funkcí, a to v jednotlivých případech nebo v běžné praxi, bez nepatřičného ovlivňování či vměšování ze strany politiků, vlády nebo odvětví, jež by mohly ohrozit jejich provozní nezávislost. Za účelem posouzení plnění těchto požadavků a identifikace nedostatků a osvědčených postupů by měl být AMLA zmocněn ke koordinaci organizace vzájemných hodnocení finančních zpravodajských jednotek.
- (65) Pracovníci finančních zpravodajských jednotek by měli být bezúhonní a náležitě kvalifikovaní a měli by dodržovat vysoké profesní standardy. Finanční zpravodajské jednotky by měly mít zavedeny postupy pro účinné předcházení střetům zájmů a jejich řešení. Vzhledem k povaze své práce jsou finanční zpravodajské jednotky příjemci velkého množství citlivých osobních a finančních informací a mají k nim přístup. Pracovníci finančních zpravodajských jednotek by proto měli mít odpovídající dovednosti, pokud jde o etické využívání analytických nástrojů pro data velkého objemu. Činnosti finančních zpravodajských jednotek mohou mít navíc důsledky pro základní práva

jednotlivců, jako je právo na ochranu osobních údajů, právo na soukromý život a právo na vlastnictví. Finanční zpravodajské jednotky by proto měly jmenovat úředníka pro otázky základních práv, kterým může být jeden z jejich stávajících pracovníků. Mezi úkoly úředníka pro otázky základních práv by mělo patřit sledování a podpora dodržování základních práv ze strany finančních zpravodajských jednotek, poskytování poradenství a pokynů finanční zpravodajské jednotce ohledně dopadů jejich zásad a postupů na základní práva, kontrola zákonnosti a etiky činností finanční zpravodajské jednotky a vydávání nezávazných stanovisek, aniž by to bránilo činnosti finančních zpravodajských jednotek nebo ji zpomalovalo. Jmenování úředníka pro otázky základních práv by pomohlo zajistit, aby finanční zpravodajské jednotky při plnění svých úkolů dodržovaly a chránily základní práva dotčených fyzických osob.

- (66) Finanční zpravodajské jednotky by měly mít možnost předávat informace příslušným orgánům pověřeným bojem proti praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu. Těmito orgány se měly rozumět i orgány s úlohou v oblasti vyšetřování, trestního stíhání nebo soudnictví. Napříč členskými státy existují i jiné orgány, které mají zvláštní úlohy týkající se boje proti praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu, a finanční zpravodajské jednotky by jim rovněž měly být schopny poskytnout výsledky svých operativních nebo strategických analýz, pokud tyto výsledky považují za relevantní pro jejich funkce. Výsledky těchto analýz poskytnutí smysluplné zpravodajské informace používané pro zjišťování vodítek v průběhu vyšetřování a trestního stíhání. Zdroj oznámení podezřelé transakce nebo činnosti by neměl být při předávání informací sdělován. To by však nemělo být považováno za překážku tomu, aby finanční zpravodajské jednotky předávaly relevantní informace, včetně například informací o číslech IBAN, kódech BIC nebo SWIFT. Kromě toho by finanční zpravodajské jednotky měly mít možnost sdílet další informace, které mají k dispozici, a to i na žádost jiných příslušných orgánů. Při výkonu své autonomie a nezávislosti by finanční zpravodajské jednotky měly zvážit, jak by odmítnutí poskytnout informace mohlo ovlivnit spolupráci a širší cíl boje proti praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu. Odmítnutí by měla být omezena na výjimečné okolnosti, například pokud informace pocházejí od jiné finanční zpravodajské jednotky, která neudělila souhlas s jejím dalším předáním, nebo pokud má finanční zpravodajská jednotka důvody se domnívat, že informace nebudou použity pro účely, pro které byly vyžádány. V takových případech by finanční zpravodajská jednotka měla odmítnutí zdůvodnit. Mezi důvody by mohlo patřit například objasnění toho, že finanční zpravodajská jednotka danými informacemi nedisponuje nebo že nebyl udělen souhlas s dalším předáním.
- (67) Účinná spolupráce a výměna informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami a orgány dozoru má zásadní význam pro integritu a stabilitu finančního systému. Zajišťuje komplexní a jednotný přístup k předcházení praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu a boji proti nim, zvyšuje účinnost režimu Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu a chrání hospodářství před hrozbami, které nezákonné finanční činnosti představují. Informace, které mají finanční zpravodajské jednotky k dispozici a které se týkají například kvality a množství oznámení podezřelých transakcí podaných povinnými osobami, kvality a včasnosti reakcí povinných osob na žádosti finančních zpravodajských jednotek o informace a informací o typologiích, trendech a metodách praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu, mohou orgánům dozoru pomoci určit oblasti, v nichž jsou rizika vyšší nebo kde je dodržování předpisů nedostatečné, a poskytnout jim tudíž přehled o tom, zda je třeba posílit dohled ve vztahu ke konkrétním povinným osobám nebo odvětvím. Za tímto účelem by finanční zpravodajské jednotky měly orgánům dozoru poskytovat buď z vlastního podnětu, nebo na požádání určité druhy informací, které by mohly být relevantní pro účely dohledu.
- (68) Finanční zpravodajské jednotky hrají důležitou úlohu při identifikaci finančních operací teroristických sítí, zejména těch přeshraničních, a při odhalování jejich finančních podporovatelů. Finanční zpravodajské informace mohou mít zásadní význam pro odhalování napomáhání teroristickým trestným činům a sítím a strukturám teroristických organizací. Mezi finančními zpravodajskými jednotkami dosud existují významné rozdíly, pokud jde o jejich úkoly, působnost a pravomoci. Nynější rozdíly by však neměly ovlivnit činnost finančních zpravodajských jednotek, zejména jejich schopnost vypracovat preventivní analýzy na podporu všech orgánů pověřených zpravodajskými, vyšetřovacími a justičními činnostmi a mezinárodní spoluprací. Za účelem plnění jejich úkolů je nezbytné určit minimální soubor údajů, k nimž by měly mít finanční zpravodajské jednotky rychlý přístup a mohly si je bez jakýchkoli omezení vyměňovat se svými protějšky z jiných členských států. Ve všech případech podezření na praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu je třeba zajistit přímý a rychlý tok informací mezi zpravodajskými jednotkami bez zbytečných prodlev. Je proto nezbytné dále posílit účinnost a efektivnost finančních zpravodajských jednotek, a to objasněním jejich pravomocí a spolupráce mezi nimi.

- (69) Mezi pravomoci finančních zpravodajských jednotek patří právo na přímý či nepřímý přístup k „finančním“ a „správním“ informacím a informacím „v oblasti prosazování práva“, které potřebují za účelem boje proti praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu. Protože není jasné vymezeno, jaké druhy informací uvedené obecné kategorie zahrnují, mají finanční zpravodajské jednotky přístup ke značně rozmanitým souborům informací, což má dopad na analytické funkce finančních zpravodajských jednotek i na jejich schopnost účinně spolupracovat se svými protějšky z jiných členských států, mimo jiné v rámci společných analýz. Je proto nezbytné stanovit minimální soubory „finančních“ a „správních“ informací a informací „v oblasti prosazování práva“, jež by měly být přímo či nepřímo přístupné všem finančním zpravodajským jednotkám v Unii. Finanční zpravodajské jednotky rovněž přijímají a uchovávají ve svých databázích informace týkající se transakcí, které jsou oznamovány při překročení stanovených prahových hodnot (oznamování na základě prahových hodnot), nebo k nim mají přístup. Tato oznámení jsou důležitým zdrojem informací a finanční zpravodajské jednotky je široce využívají v rámci vnitrostátních a společných analýz. Oznámení na základě prahových hodnot proto patří mezi informace vyměňované prostřednictvím sítě FIU.NET. Přímý přístup je důležitým předpokladem provozní efektivity a schopnosti finančních zpravodajských jednotek reagovat. Za tímto účelem by členské státy měly mít možnost poskytnout finančním zpravodajským jednotkám přímý přístup k širšímu souboru informací, než vyžaduje tato směrnice. Tato směrnice zároveň nevyžaduje, aby členské státy zřídily nové databáze nebo registry v případech, kdy jsou určité druhy informací, například informace o veřejných zakázkách, rozloženy mezi různými úložišti nebo archivy. Pokud určitá databáze nebo registr nebyly zřízeny, měly by členské státy přijmout další nezbytná opatření k zajištění toho, aby finanční zpravodajské jednotky mohly tyto informace urychleně získat. Finanční zpravodajské jednotky by měly mít mimoto možnost získat rychle od jakékoli povinné osoby veškeré nezbytné informace související s jejich úkoly. Finanční zpravodajská jednotka by měla mít rovněž možnost získat tyto informace na žádost jiné finanční zpravodajské jednotky a vyměňovat si dotyčné informace s dožadující finanční zpravodajskou jednotkou.
- (70) Přístup by měl být považován za přímý a bezprostřední, pokud jsou dané informace obsaženy v databázi, registru nebo elektronickém systému vyhledávání dat, který finanční zpravodajské jednotce umožňuje získat je přímo prostřednictvím automatizovaného mechanismu bez zapojení zprostředkovatele. Pokud jsou informace v držení jiného subjektu nebo orgánu, přímý přístup znamená, že je tyto orgány nebo subjekty finanční zpravodajské jednotce neprodleně předají, aniž by zasahovaly do obsahu požadovaných údajů nebo informací, které mají být poskytnuty. Informace by neměly být nijak filtrovány. V některých situacích však požadavky na důvěrnost spojené s danými informacemi nemusí umožňovat poskytnutí informací v plném rozsahu. Tak je tomu například v případě, kdy daňové informace mohou být finančním zpravodajským jednotkám poskytnuty pouze po dohodě s daňovým orgánem ve třetí zemi, kde přímý přístup k informacím v oblasti prosazování práva by mohl ohrozit probíhající vyšetřování, jakož i v souvislosti s údaji jmenné evidence cestujících shromážděnými podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681⁽²¹⁾. V těchto případech by členské státy měly vynaložit veškeré úsilí, aby zajistily účinný přístup finančních zpravodajských jednotek k daným informacím, mimo jiné tím, že finančním zpravodajským jednotkám umožní přístup za podobných podmínek, jaké jsou na vnitrostátní úrovni nabízeny jiným orgánům, s cílem usnadnit jejich analytické činnosti.
- (71) Naprostá většina finančních zpravodajských jednotek je oprávněna přijmout okamžitá opatření a pozastavit nebo odepřít souhlas s transakcí, aby bylo možné provést analýzu, potvrdit podezření a předat výsledky analytických činností příslušným orgánům. Mezi členskými státy však existují určité rozdíly, pokud jde o délku pozastavení, což má dopad nejen na odklad činností, jež mají přeshraniční povahu v důsledku spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami, nýbrž také na základní práva fyzických osob. Aby bylo zajištěno, že finanční zpravodajské jednotky jsou schopny neprodleně zadržet finanční prostředky nebo majetek pocházející z trestné činnosti a zabránit jejich rozptýlení, a to i pro účely zajištění, měly by být finanční zpravodajské jednotky oprávněny pozastavit používání bankovního účtu nebo platebního účtu, účtu kryptoaktiv nebo obchodní vztah, aby bylo možné analyzovat transakce uskutečňované prostřednictvím dotyčného účtu nebo obchodního vztahu, potvrdit podezření a předat výsledky analýzy relevantním příslušným orgánům. Jelikož by takové pozastavení mělo dopad na právo na vlastnictví, měly by mít finanční zpravodajské jednotky možnost na omezenou dobu pozastavit transakce, účty nebo obchodní vztahy s cílem zachovat finanční prostředky, provést nezbytné analýzy a předat výsledky analýz příslušným orgánům za účelem případného přijetí vhodných opatření. Vzhledem k jeho významnějšímu dopadu na základní práva dotčené osoby by mělo být pozastavení účtu nebo obchodního vztahu uloženo na kratší dobu, která by měla být stanovena na pět pracovních dnů. Členské státy mohou stanovit delší dobu pozastavení, pokud finanční zpravodajská jednotka na základě vnitrostátních právních předpisů vykonává pravomoci v oblasti vymáhání majetku a vykonává funkce vysledování, zajištění, zmrazení nebo konfiskace majetku pocházejícího z trestné činnosti. V takových případech by mělo být zaručeno zachování základních práv dotčených osob a finanční zpravodajské jednotky by měly své funkce vykonávat v souladu s náležitými vnitrostátními

(21) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 132).

zárukami. Finanční zpravodajské jednotky by měly pozastavení transakce, účtu nebo obchodního vztahu zrušit, jakmile takové pozastavení již není nutné. Je-li stanovena delší doba pozastavení, dotčené osoby, jejichž transakce, účty nebo obchodní vztahy byly pozastaveny, by měly mít možnost napadnout příkaz k pozastavení u soudu.

- (72) Za zvláštních okolností by finanční zpravodajské jednotky měly mít možnost požádat povinnou osobu, a to svým jménem i jménem jiné finanční zpravodajské jednotky, aby po stanovenou dobu monitorovala transakce nebo činnosti prováděné prostřednictvím bankovního účtu nebo platebního účtu nebo účtu kryptoaktiv nebo jiného druhu obchodního vztahu ve vztahu k osobám představujícím významné riziko praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Bližší monitorování účtu nebo obchodního vztahu může finanční zpravodajské jednotce poskytnout další poznatky o vzorcích transakcí majitele účtu a vést k včasnému odhalení neobvyklých nebo podezřelých transakcí nebo činností, které mohou vyžadovat další opatření ze strany finanční zpravodajské jednotky, včetně pozastavení účtu nebo obchodního vztahu, analýzy shromážděných zpravodajských informací a jejich předání orgánům činným v trestním řízení. Finanční zpravodajské jednotky by rovněž měly mít možnost upozornit povinné osoby na informace relevantní pro provádění hloubkové kontroly klienta. Tato upozornění mohou povinným osobám poskytnout informace pro postupy hloubkové kontroly klienta a zajistit jejich soulad s riziky, odpovídajícím způsobem aktualizovat jejich systémy posuzování rizik a řízení rizik a poskytnout jim další informace, které mohou vyvolat potřebu zesílené hloubkové kontroly určitých klientů nebo transakcí, které představují vyšší riziko.
- (73) Za účelem větší transparentnosti a odpovědnosti a ke zvýšení informovanosti o jejich činnosti by měly finanční zpravodajské jednotky vydávat každoročně zprávy o činnosti. Tyto zprávy by měly obsahovat alespoň statistické údaje týkající se obdržených oznámení podezřelých transakcí a přijatých návazných opatření, počtu předání vnitrostátním příslušným orgánům a návazných opatření přijatých na základě těchto předání, počtu žádostí předložených jiným finančním zpravodajským jednotkám a obdržených od jiných finančních zpravodajských jednotek, jakož i informace o zjištěných trendech a typologiích. Tyto zprávy by měly být zveřejněny s výjimkou prvků, které obsahují citlivé a utajované informace.
- (74) Alespoň jednou ročně by měly finanční zpravodajské jednotky poskytovat povinným osobám zpětnou vazbu ohledně kvality oznámení podezřelých transakcí, jejich včasnosti, popisu podezření a dalších poskytnutých dokumentů. Tato zpětná vazba může být poskytnuta jednotlivým povinným osobám nebo skupinám povinných osob a jejím cílem by mělo být další zlepšení schopnosti povinných osob odhalovat a identifikovat podezřelé transakce a činnosti, zlepšit kvalitu oznámení podezřelých transakcí, posílit celkové mechanismy oznamování a poskytnout povinným osobám důležité poznatky o trendech, typologiích a rizicích spojených s praním peněz, souvisejícími predikativními trestnými činy a financováním terorismu. Při určování druhu a četnosti zpětné vazby by finanční zpravodajské jednotky měly co nejvíce zohlednit oblasti, v nichž může být třeba zlepšení činností v oblasti oznamování. V zájmu podpory jednotného přístupu napříč finančními zpravodajskými jednotkami a adekvátní zpětné vazby pro povinné osoby by měl AMLA vydávat finančním zpravodajským jednotkám doporučení týkající se osvědčených postupů a přístupů k poskytování zpětné vazby. Pokud to neohrozí analytickou nebo vyšetřovací činnost, mohly by finanční zpravodajské jednotky zvážit poskytnutí zpětné vazby o použití nebo výsledku oznámení podezřelých transakcí, ať už na základě jednotlivých oznámení, nebo souhrnně. Finanční zpravodajské jednotky by rovněž měly celním orgánům alespoň jednou ročně poskytovat zpětnou vazbu ohledně účinnosti oznámení o přeshraničním fyzickém pohybu peněžní hotovosti a následných opatření.
- (75) Úkolem finanční zpravodajské jednotky je shromažďovat a analyzovat informace za účelem odhalení vazeb mezi podezřelými transakcemi nebo činnostmi a související trestnou činností pro předcházení praní peněz a financování terorismu a boje proti nim a za účelem předávání výsledků analýzy a dalších informací všem příslušným orgánům, existuje-li důvodné podezření z praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Finanční zpravodajská jednotka by se neměla vyhýbat výměně ani odmítnout výměnu informací s jinou finanční zpravodajskou jednotkou, z vlastního podnětu nebo na žádost, například z důvodů spojených s nedostatečným určením predikativního trestného činu, s charakteristikou vnitrostátních trestněprávních předpisů a s rozdíly ve vymezeních souvisejících predikativních trestných činů nebo s chybějícím odkazem na konkrétní související predikativní trestné činy. Podle finančních zpravodajských jednotek způsobují těžkosti při výměně informací rozdíly ve vnitrostátních vymezeních některých predikativních trestných činů, jako jsou například daňové trestné činy, které nejsou harmonizovány právem Unie. Tyto rozdíly by neměly bránit vzájemné výměně a předávání těchto informací ostatním příslušným orgánům ani využívání těchto informací. Finanční zpravodajské jednotky by měly rychle, konstruktivně a účinně zajišťovat co nejširší spektrum mezinárodní spolupráce s finančními zpravodajskými jednotkami třetích zemí ve vztahu k praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu v souladu s použitelnými pravidly pro ochranu údajů při jejich předání, doporučeními Finančního akčního výboru a egmontskými principy pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami. Za tímto účelem by finanční zpravodajské jednotky měly být vybízeny k uzavírání dvoustranných dohod a memorand o porozumění se svými protějšky ze třetích zemí, přičemž je třeba zohlednit veškeré povinnosti v oblasti základních práv a potřebu chránit právní stát.

- (76) Finanční zpravodajská jednotka může uložit určitá omezení, pokud jde o další využívání informací, které poskytuje jiné finanční zpravodajské jednotce. Přijímající finanční zpravodajská jednotka by měla dané informace použít pouze pro účely, pro které byly vyžádány nebo poskytnuty. V zájmu efektivity předávání údajů by finanční zpravodajská jednotka měla udělit jiné finanční zpravodajské jednotce předchozí souhlas k předání informací jiným příslušným orgánům, a to bez ohledu na druh predikativního trestného činu a bez ohledu na to, zda byl predikativní trestný čin v době výměny zjištěn, či nikoli. Tento předchozí souhlas s dalším předáním informací by měl být udělen neprodleně a neměl by být odmítnut, ledaže spadá mimo oblast působnosti ustanovení o boji proti praní peněz a financování terorismu nebo není v souladu se základními zásadami vnitrostátního práva. Finanční zpravodajské jednotky by měly jakéhokoli odmítnutí udělit souhlas vysvětlit.
- (77) Finanční zpravodajské jednotky by při vzájemné spolupráci a výměně informací měly využívat bezpečná zařízení, včetně chráněných komunikačních kanálů. V této souvislosti by měl být vytvořen systém pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států (dále jen „systém FIU.NET“). AMLA by měl tento systém spravovat a hostovat a měl by zajišťovat nejvyšší úroveň bezpečnosti a úplné šifrování vyměňovaných informací. Systém FIU.NET by měly finanční zpravodajské jednotky využívat ke vzájemné spolupráci a výměně informací a případně by jej na základě rozhodnutí AMLA mohly použít také k výměně informací s finančními zpravodajskými jednotkami třetích zemí a s institucemi a jinými subjekty Unie. Finanční zpravodajské jednotky by měly plně využívat potenciál funkcí systému FIU.NET. Tyto funkce by měly finančním zpravodajským jednotkám umožnit pseudonymně porovnat své údaje s údaji jiných finančních zpravodajských jednotek za účelem odhalení osob, které jsou v centru pozornosti finanční zpravodajské jednotky v jiných členských státech, a identifikovaly jejich výnosy a finanční prostředky, přičemž je zajištěna úplná ochrana osobních údajů. Aby bylo možné identifikovat vazby mezi finančními informacemi a zpravodajstvím o trestné činnosti, měly by mít finanční zpravodajské jednotky rovněž možnost využívat funkce systému FIU.NET k pseudonymnímu porovnání svých údajů s informacemi v držení institucí a jiných subjektů Unie, pokud toto křížové porovnávání spadá do příslušných právních mandátů institucí a jiných subjektů Unie, a při plném dodržování použitelných pravidel pro ochranu údajů.
- (78) Je důležité, aby finanční zpravodajské jednotky vzájemně účinně spolupracovaly a vyměňovaly si informace. V tomto ohledu by měl AMLA poskytovat nezbytnou pomoc, a to nejen prostřednictvím koordinace společných analýz oznámení přeshraničních podezřelých transakcí, nýbrž také vypracováním návrhů prováděcích a regulačních technických norem týkajících se formátu, který se má používat při výměně informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami, vzoru pro podávání oznámení podezřelých transakcí a kritérií relevance a výběru, která je třeba zohlednit při určování toho, zda se oznámení podezřelé transakce týká jiného členského státu, jakož i obecných pokynů ohledně povahy, rysů a cílů operativní a strategické analýzy a ohledně postupů, jež mají být zavedeny pro účely podávání a přijímání oznámení podezřelých transakcí, která se týkají jiného členského státu, a pro účely návazných opatření. AMLA by měl rovněž zavést proces vzájemného hodnocení s cílem posílit soudržnost a účinnost činností finančních zpravodajských jednotek a usnadnit výměnu osvědčených postupů mezi finančními zpravodajskými jednotkami.
- (79) Finanční zpravodajské jednotky jsou odpovědné za přijímání oznámení o podezřelých transakcích nebo činnostech od povinných osob usazených na území svých členských států. Některé podezřelé transakce nebo činnosti oznámené finančním zpravodajským jednotkám se však mohou týkat činností prováděných povinnými osobami v jiných členských státech, v nichž působí bez přítomnosti provozovny. V těchto případech je důležité, aby finanční zpravodajské jednotky tato oznámení předaly svému protějšku v členském státě dotčeném danou transakcí nebo činností, aniž by s použitím těchto oznámení spojily podmínky. Systém FIU.NET předávání těchto přeshraničních oznámení umožňuje. Za účelem zdokonalení této funkce probíhá modernizace systému s cílem umožnit rychlé předávání těchto oznámení a podpořit významný objem výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami, a tím i účinné provádění této směrnice.
- (80) Pro zajištění rychlé, účinné a konzistentní spolupráce jsou zapotřebí lhůty pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami. Lhůty je třeba stanovit, aby bylo zajištěno účinné sdílení informací v přiměřené době anebo aby byly splněny procesní požadavky. Ve výjimečných, odůvodněných a naléhavých případech, kdy je dožádána finanční zpravodajská jednotka schopna získat přímý přístup do databází, v nichž jsou uchovávány požadované informace, by měly být stanoveny kratší lhůty. Není-li dožádána finanční zpravodajská jednotka s to poskytnout informace ve lhůtách, měla by o tom dožadující finanční zpravodajskou jednotku informovat.
- (81) Pohyb nezákonných peněz překračuje hranice a může se týkat různých členských států. Přeshraniční případy týkající se více jurisdikcí jsou stále častější a významnější, a to i kvůli činnostem, které povinné osoby vykonávají na přeshraničním základě. Pro účinné řešení případů, které se týkají několika členských států, by finanční zpravodajské jednotky měly mít možnost jít nad rámec pouhé výměny informací za účelem odhalení a analýzy podezřelých transakcí a činností a provádět společně samotnou analytickou činnost. Finanční zpravodajské jednotky

udávaly určité významné problémy, které omezují či určují schopnost finančních zpravodajských jednotek zapojit se do společné analýzy. Provedení společné analýzy podezřelých transakcí nebo činností umožní finančním zpravodajským jednotkám využít případné synergie, použít informace z různých zdrojů, získat úplnou představu o neobvyklých činnostech a obohatit analýzu. Finanční zpravodajské jednotky by měly být schopny provádět společné analýzy podezřelých transakcí a činností a s pomocí AMLA zřizovat pro konkrétní účely a po omezenou dobu týmy pro společné analýzy a zapojit se do těchto týmů. V tomto ohledu by měl AMLA využívat systém FIU.NET, aby mohl posílat, přijímat a porovnávat informace a poskytovat finančním zpravodajským jednotkám operativní podporu v souvislosti se společnou analýzou přeshraničních případů.

- (82) Účast třetích stran, včetně institucí a jiných subjektů Unie, může mít zásadní význam pro úspěšný výsledek analýz finančních zpravodajských jednotek, včetně společných analýz. Finanční zpravodajské jednotky proto mohou přizvat třetí strany, aby se podílely na společné analýze, pakliže takováto účast spadá do příslušných pravomocí těchto třetích stran. Účast třetích stran na analytickém procesu by mohla pomoci identifikovat vazby mezi finančním zpravodajstvím a informacemi a zpravodajstvím o trestné činnosti, obohatit analýzu a určit, zda existují náznaky, že byl spáchán trestný čin.
- (83) Pro ochranu integrity finančního systému Unie a vnitřního trhu je nezbytný účinný dohled nad všemi povinnými osobami. Za tímto účelem by členské státy měly zavést účinný a nestranný dohled v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a stanovit podmínky pro účinnou, včasnou a trvalou spolupráci mezi orgány dozoru.
- (84) Členské státy by měly zajistit účinný a nestranný dohled nad všemi povinnými osobami založený na posouzení rizik, přednostně ze strany orgánů veřejné moci prostřednictvím samostatného a nezávislého vnitrostátního orgánu dozoru. Vnitrostátní orgány dozoru by měly být schopné plnit rozsáhlou škálu úkolů, aby mohly vykonávat účinný dohled nad všemi povinnými osobami.
- (85) Unie občas zaznamenala laxní přístup k dohledu nad povinnostmi povinných osob, pokud jde o boj proti praní peněz a financování terorismu. Je proto nutné, aby byla vnitrostátním orgánům dozoru v rámci integrovaného mechanismu dohledu zavedeného touto směrnicí a nařízením (EU) 2024/1620 objasněna jejich příslušná práva a povinnosti.
- (86) Za účelem účinnějšího a pravidelnějšího posuzování a monitorování rizik, jimž jsou povinné osoby vystaveny, a vnitřních strategií, postupů a kontrol, které zavádějí za účelem řízení a zmírňování těchto rizik, a za účelem uplatňování cílených finančních sankcí je nutné objasnit, že vnitrostátní orgány dozoru jsou oprávněny i povinny provádět veškerá potřebná šetření na dálku i na místě a tematické kontroly a jakákoli jiná šetření a posouzení, jež pokládají za nezbytné. Měly by být rovněž schopny bez zbytečného odkladu reagovat na jakékoli podezření na nedodržení příslušných požadavků a přijmout vhodná opatření v oblasti dohledu k řešení údajných nedodržení příslušných požadavků. To orgánům dozoru nejenže pomůže rozhodnout o případech, kdy jsou zvláštní rizika související s určitým odvětvím zřetelná a známá, nýbrž jim poskytne také nástroje, které potřebují pro další předávání příslušných informací povinným osobám, aby je informovaly o svých poznatcích týkajících se rizik praní peněz a financování terorismu.
- (87) Informační činnosti, včetně předávání informací orgány dozoru povinným osobám, nad nimiž vykonávají dohled, je nezbytné, aby bylo zaručeno, že soukromý sektor přiměřeně rozumí povaze a úrovni rizik praní peněz a financování terorismu, jimž čelí. To zahrnuje předávání informací o označení v rámci cílených finančních sankcí a finančních sankcí OSN, které by mělo proběhnout okamžitě po jejich udělení, aby odvětví mohlo plnit své povinnosti. Vzhledem k tomu, že provádění požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu povinnými osobami zahrnuje zpracování osobních údajů, je důležité, aby orgány dozoru byly obeznámeny s pokyny a dalšími publikacemi vydanými orgány pro ochranu údajů, a to buď na vnitrostátní úrovni, nebo na úrovni Unie prostřednictvím Evropského sboru pro ochranu osobních údajů, a aby tyto informace případně předávaly subjektům, nad nimiž vykonávají dohled.
- (88) Orgány dozoru by měly ke své činnosti zajmout přístup založený na posouzení rizik, jenž by jim umožnil, aby své zdroje zaměřily na oblasti s nejvyššími riziky, přičemž je současně zajištěno, aby žádné odvětví nebo subjekt nebyly vystaveny pokusům trestného činu praní peněz nebo financování terorismu. Za tímto účelem by orgány dozoru měly každoročně plánovat své činnosti. Přitom by měli nejen zajistit pokrytí odvětví, nad kterými vykonávají dohled na základě posouzení rizik, ale také to, aby byly schopny rychle reagovat v případě objektivních a významných náznaků porušení v rámci povinné osoby, zejména v reakci na veřejná odhalení nebo informace poskytnuté oznamovateli. Orgány dozoru by rovněž měly zajistit transparentnost činností dohledu, které vykonávají, jako jsou kolegia dohledu, která organizovaly a účastnily se jich, opatření dohledu přijatá na místě i na dálku a uložené

peněžité sankce nebo uplatněná správní opatření. AMLA by měl hrát přední roli při podpoře společného chápání rizik, a měl by být proto pověřen vypracováním referenčních hodnot a metodiky pro posuzování a klasifikaci profilu povinných osob z hlediska přirozeného a zbytkového rizika, jakož i stanovení četnosti přezkumu tohoto rizikového profilu.

- (89) Sdělení skutečností, jež by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, finančním zpravodajským jednotkám ze strany orgánů dozoru je jedním ze základních kamenů účinného a efektivního dohledu nad riziky praní peněz a financování terorismu, který orgánům dozoru umožňuje řešit nedostatky v oznamování ze strany povinných osob. Za tímto účelem by orgány dozoru měly mít možnost oznamovat finanční zpravodajské jednotce případy podezření, které zjistí v průběhu své činnosti dohledu a které se týkají toho, že povinná osoba nepodala oznámení nebo že své oznámení nedoplnila o další informace. Orgány dozoru by rovněž měly mít možnost oznamovat podezření na případy praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu zaměstnanci povinných osob nebo osobami v rovnocenném postavení, členy jejich vedení nebo skutečnými majiteli. Je proto nutné, aby členské státy zavedly systém, který zajišťuje, že finanční zpravodajské jednotky jsou řádně a neprodleně informovány. Oznamování podezření finanční zpravodajské jednotce by nemělo být chápáno tak, že nahrazuje povinnost orgánů veřejné moci oznámit příslušným orgánům jakoukoli trestnou činnost, kterou odhalí nebo se o ní dozví při plnění svých úkolů. Informace, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti, by neměly být v souvislosti s úkoly v oblasti dohledu shromažďovány ani konzultovány, pokud se neuplatní výjimky stanovené v nařízení (EU) 2024/1624. Pokud se orgány dozoru s takovými informacemi setkají nebo je získají, neměly by je brát v úvahu pro účely svých činností dohledu ani je oznamovat finanční zpravodajské jednotce.
- (90) K zajištění společného přístupu k dohledu v celé Unii je nezbytná spolupráce mezi vnitrostátními orgány dozoru. Aby byla tato spolupráce účinná, musí být využita v co největší možné míře a bez ohledu na příslušnou povahu či postavení orgánů dozoru. Kromě tradiční spolupráce, jako je možnost provést šetření jménem dožadujícího orgánu dohledu, je vhodné stanovit vytvoření kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ve finančním sektoru, pokud jde o povinné osoby, které vykonávají činnost v několika členských státech prostřednictvím provozoven a pokud jde o povinné osoby, které jsou součástí přeshraniční skupiny. Finanční orgány dozoru třetích zemí mohou být k účasti na těchto kolegiích přizváni za určitých podmínek, včetně požadavků na důvěrnost rovnocenných požadavků, které se vztahují na finanční orgány dozoru Unie, a souladu s právem Unie, pokud jde o zpracování a předávání osobních údajů. Činnost kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by měla být přiměřená míře rizika, kterému je úvěrová instituce nebo finanční instituce vystavena, a rozsahu přeshraniční činnosti.
- (91) Směrnice (EU) 2015/849 obsahovala obecný požadavek, aby orgány dohledu domovského a hostitelského členského státu spolupracovaly. Tento požadavek byl následně posílen, aby se zabránilo tomu, že spolupráce mezi orgány dohledu je znemožněna či nepřiměřeně omezena. Vzhledem k neexistenci jasného právního rámce však bylo zřizování kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu založeno na nezávazných obecných pokynech. Je proto nutné zavést jasná pravidla pro organizaci kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a stanovit koordinovaný, právně podložený přístup, přičemž se uznává potřeba strukturované součinnosti mezi orgány dozoru v Unii. V souladu se svou koordinační a kontrolní úlohou by měl být AMLA pověřen vypracováním návrhů regulačních technických norem, které stanoví obecné podmínky umožňující řádné fungování kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.
- (92) Povinné osoby působící v nefinančním sektoru mohou rovněž vykonávat přeshraniční činnosti nebo být součástí skupin, které vykonávají přeshraniční činnosti. Je proto vhodné stanovit pravidla, která vymezí fungování kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu pro skupiny vykonávající finanční i nefinanční činnosti a umožní zřízení kolegií dohledu v nefinančním sektoru, s přihlédnutím k potřebě uplatňovat další záruky ve vztahu ke skupinám nebo přeshraničním subjektům poskytujícím právní služby. Aby byl zajištěn účinný přeshraniční dohled v nefinančním sektoru, měl by AMLA poskytovat podporu pro fungování těchto kolegií a pravidelně poskytovat své stanovisko k jejich fungování v průběhu provádění podpůrného rámce stanoveného touto směrnicí.
- (93) Má-li povinná osoba provozovna v jiném členském státě, včetně těch, které provozuje prostřednictvím sítě zástupců, měl by orgán dozoru domovského členského státu odpovídat za dohled nad tím, jak povinná osoba uplatňuje strategie a postupy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na úrovni skupiny. Součástí tohoto by mohly být návštěvy na místě v provozovnách v jiném členském státě. Orgán dozoru domovského členského státu by

měl úzce spolupracovat s orgánem dozoru hostitelského členského státu a informovat jej o veškerých záležitostech, které by mohly mít vliv na posouzení toho, jak daná provozovna dodržuje pravidla hostitelského členského státu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

- (94) Má-li povinná osoba provozovny v jiném členském státě, včetně těch, které provozuje prostřednictvím sítě zástupců, měl by si orgán dozoru hostitelského členského státu zachovat odpovědnost za prosazování dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu dotýčnou provozovnou, a to případně i prováděním inspekcí na místě a prostřednictvím dálkového sledování a přijímáním vhodných a přiměřených opatření k řešení porušení uvedených požadavků. Totéž by mělo platit pro jiné druhy infrastruktury povinných osob, které působí v rámci volného pohybu služeb, pokud tato infrastruktura postačuje k tomu, aby vyžadovala dohled ze strany orgánu dozoru hostitelského členského státu. Orgán dozoru hostitelského členského státu by měl úzce spolupracovat s orgánem dozoru domovského členského státu a měl by jej informovat o veškerých záležitostech, které by mohly mít vliv na posouzení toho, jak povinná osoba uplatňuje strategie a postupy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, rovněž s cílem umožnit orgánu dozoru domovského členského státu přijmout opatření k řešení případně zjištěných porušení. Pokud jsou však zjištěna závažná, opakovaná nebo systematická porušení pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, která vyžadují okamžitou nápravu, měl by mít orgán dozoru hostitelského členského státu možnost, je-li to vhodné, za pomoci orgánu dozoru domovského členského státu nebo ve spolupráci s ním uplatnit vhodná a přiměřená dočasná nápravná opatření, která může za obdobných okolností uplatnit u povinných osob ve své pravomoci, aby taková závažná, opakovaná nebo systematická porušení řešil.
- (95) V oblastech, které nejsou harmonizovány na úrovni Unie, mohou členské státy přijmout vnitrostátní opatření, i když tato opatření představují omezení svobod vnitřního trhu. Tak je tomu například v případě opatření přijatých za účelem regulace poskytování služeb hazardních her, zejména pokud jsou tyto činnosti vykonávány on-line, bez jakékoli infrastruktury v daném členském státě. Aby však byla tato opatření slučitelná s právem Unie, musí být zaměřena na dosažení obecného zájmu, musí být nediskriminační a vhodná k dosažení uvedeného cíle a nesmí překračovat rámec toho, co je nezbytně nutné k jeho dosažení. Pokud členské státy podmíní poskytování služeb, které jsou regulovány rámcem Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zvláštním požadavkům na povolení, jako je získání licence, měly by být rovněž odpovědné za dohled nad těmito službami. Požadavek dohledu nad těmito službami nepředjímá závěry, které může Soudní dvůr vyvodit ohledně slučitelnosti vnitrostátních opatření s právem Unie.
- (96) Vzhledem ke zranitelnosti vůči praní peněz spojené s vydavateli elektronických peněz, poskytovateli platebních služeb a poskytovateli služeb souvisejících s kryptoaktivy, by měly mít členské státy možnost požadovat, aby tito poskytovatelé, kteří jsou usazeni na jejich území v jiné formě, než je pobočka, nebo prostřednictvím jiných druhů infrastruktury, a jejichž ústředí se nachází v jiném členském státě, určili ústřední kontaktní místo. Toto ústřední kontaktní místo, jež jedná jménem instituce, která je určila, by mělo zajišťovat dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ze strany provozoven.
- (97) Pro zajištění lepší koordinace úsilí a účinné přispění k potřebám integrovaného mechanismu dohledu je třeba objasnit příslušné povinnosti orgánů dozoru ve vztahu k povinným osobám působícím v jiných členských státech prostřednictvím provozoven nebo forem infrastruktury ospravedlňujících dohled ze strany hostitelského členského státu a měly by být stanoveny konkrétní, přiměřené mechanismy spolupráce.
- (98) Přeshraniční skupiny musí mít zavedeny rozsáhlé strategie a postupy na úrovni skupiny. Aby bylo zajištěno, že přeshraniční činnosti jsou spojeny s odpovídajícím dohledem, je nutné stanovit podrobná pravidla dohledu, jež orgánům dozoru domovského členského státu a orgánům dozoru hostitelského členského státu umožňují spolupracovat v největší možné míře mezi sebou navzájem bez ohledu na svou povahu a postavení i s AMLA za účelem posouzení rizik a monitorování vývoje, jenž by mohl mít dopad na různé subjekty, které jsou součástí skupiny, koordinace opatření v oblasti dohledu a řešení sporů. Vzhledem ke své koordinační úloze by měl být AMLA pověřen úkolem vypracovat návrhy regulačních technických norem, které podrobně stanoví příslušné povinnosti domovských a hostitelských orgánů dozoru nad skupinami a ujednání o spolupráci mezi nimi. Dohled nad skutečným uplatňováním strategie skupiny v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by měl probíhat v souladu se zásadami a metodami konsolidovaného dohledu, jak jsou stanoveny v příslušných odvětvových právních aktech Unie.
- (99) V kontextu stále integrovanějších globálních finančních systémů je nezbytná výměna informací a spolupráce mezi orgány dozoru. Na straně jedné by se orgány dozoru v Unii včetně AMLA měly vzájemně informovat o případech, kdy právo určité třetí země neumožňuje provádět strategie a postupy vyžadované podle nařízení (EU) 2024/1624. Na straně druhé by členské státy měly mít možnost zmocnit orgány dozoru k uzavírání dohod o spolupráci, které

umožňují spolupráci a výměnu důvěrných informací s protějšky ze třetích zemí, a to v souladu s použitelnými pravidly pro předávání osobních údajů. Vzhledem ke své kontrolní úloze by měl AMLA poskytovat pomoc, která může být nezbytná při posuzování rovnocennosti požadavků profesního tajemství, jež se vztahují na protějšek ze třetí země.

- (100) Směrnice (EU) 2015/849 umožňovala členským státům pověřit dohledem nad některými povinnými osobami orgány stavovské samosprávy. Kvalita a intenzita dohledu vykonávaného těmito orgány stavovské samosprávy však nebyla dostatečná a tento dohled nepodléhal žádnému či téměř žádnému veřejné kontrole. Pokud se určitý členský stát rozhodne pověřit dohledem orgán stavovské samosprávy, měl by určit rovněž orgán veřejné moci, který vykonává dozor nad činností orgánu stavovské samosprávy, aby bylo zajištěno, že provádění dotyčných činností je v souladu s touto směrnicí. Tento orgán veřejné moci by měl být subjektem veřejné moci a měl by své funkce vykonávat bez nepatřičného ovlivňování. Z funkcí, které má vykonávat orgán veřejné správy vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy, nevyplývá, že by měl daný orgán vykonávat funkce dohledu nad povinnými osobami ani přijímat rozhodnutí v jednotlivých případech řešených orgánem stavovské samosprávy. To však členským státům nebrání v tom, aby uvedenému orgánu veřejné moci přidělily další úkoly, pokud to považují za nezbytné pro dosažení cílů této směrnice. Členské státy by přitom měly zajistit, aby tyto další úkoly byly v souladu se základními právy, a zejména aby jimi nebyl dotčen výkon práva na obhajobu a důvěrnost komunikace mezi advokátem a klientem.
- (101) Význam boje proti praní peněz a financování terorismu by měl vést k tomu, aby členské státy ve vnitrostátních právních předpisech stanovily za nedodržení nařízení (EU) 2024/1624 účinné, přiměřené a odrazující peněžité sankce a správní opatření. Členské státy by měly vnitrostátní orgány dozoru zmocnit k uplatňování takovýchto správních opatření povinným osobám, aby se napravila situace v případě porušení předpisů, a pokud to odůvodňuje porušení předpisů, k ukládání peněžitých sankcí. V závislosti na organizačních systémech zavedených v členských státech by mohla být tato opatření a sankce uplatňovány rovněž ve spolupráci mezi orgány dozoru a jinými orgány, delegováním ze strany orgánů dozoru na jiné orgány nebo na základě žádosti orgánů dozoru podané justičním orgánům. Rozsah peněžitých sankcí a správních opatření by měl být dostatečně široký, aby členským státům a orgánům dozoru umožnil zohlednit rozdíly mezi povinnými osobami, zejména mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi a dalšími povinnými osobami, pokud jde o jejich velikost, vlastnosti a povahu činnosti.
- (102) Členské státy mají v současné době zavedenu rozmanitou škálu peněžitých sankcí a správních opatření za porušení klíčových preventivních ustanovení a přístup k vyšetřování a postihování porušení požadavků týkajících se boje proti praní peněz není jednotný. Navíc mezi orgány dozoru nepanuje společná shoda ohledně toho, co by mělo představovat „závažné“ porušení, a orgány dozoru tudíž nemohou snadno určit, kdy by měla být uložena peněžitá sankce. Tato různorodost je překážkou úsilí vynakládaného v boji proti praní peněz a financování terorismu a reakce Unie je roztržštěná. Měla by být proto stanovena společná kritéria pro určení nejvhodnější reakce orgánů dozoru na porušení předpisů a škála správních opatření, jež mohou orgány dozoru uplatnit za účelem nápravy porušení předpisů, a to buď samotná, pokud porušení předpisů není dostatečně závažné, aby bylo potrestáno peněžitou sankcí, nebo v kombinaci s peněžitými sankcemi. Aby byly povinné osoby motivovány k dodržování nařízení (EU) 2024/1624, je nutné posílit odrazující povahu peněžitých sankcí. Minimální výše maximální pokuty, kterou lze uložit v případě závažného porušení nařízení (EU) 2024/1624, by se proto měla zvýšit. Při provádění této směrnice ve vnitrostátním právu by členské státy měly zajistit, aby ukládání peněžitých sankcí, uplatňování správních opatření a ukládání trestních sankcí podle vnitrostátního práva neporušovalo zásadu *ne bis in idem*.
- (103) V případě povinných osob, které jsou právníckými osobami, dochází k porušení požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v souvislosti s jednáním fyzických osob, které mají pravomoc řídit jejich činnosti, nebo v rámci jejich odpovědnosti, a to i prostřednictvím zástupců, distributorů nebo jiných osob jednajících jménem povinné osoby. Aby se zajistilo, že opatření v oblasti dohledu v reakci na taková porušení budou účinná, měla by být povinná osoba činěna odpovědnou rovněž za jednání těchto fyzických osob, ať již úmyslné, nebo z nedbalosti. Aniž je dotčena odpovědnost právníckých osob v trestním řízení, jakýkoli záměr získat pro povinnou osobu prospěch z porušení předpisů poukazuje na širší selhání vnitřních strategií, postupů a kontrol povinných osob při předcházení praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu. Taková selhání narušují úlohu povinné osoby jakožto strážce přístupu k finančnímu systému Unie. Jakýkoli záměr získat prospěch z porušení požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by proto měl být považován za přítěžující okolnost.

- (104) Členské státy mají zavedeny různé systémy pro ukládání peněžitých sankcí, uplatňování správních opatření a ukládání penále. Kromě toho některá správní opatření, k jejichž uplatňování jsou orgány dozoru oprávněny, jako je například odnětí nebo pozastavení licence, závisí na provedení těchto opatření jinými orgány. S cílem zohlednit tak různorodou škálu situací je vhodné umožnit flexibilitu, pokud jde o prostředky, jež mají orgány dozoru k dispozici k ukládání peněžitých sankcí, uplatňování správních opatření a ukládání penále. Bez ohledu na zvolené prostředky je na členských státech a zúčastněných orgánech, aby zajistily, že zavedené mechanismy dosáhnou zamýšleného výsledku, jímž je obnovení souladu, a ukládaly účinné, odrazující a přiměřené peněžité sankce.
- (105) S cílem zajistit, aby povinné osoby dodržovaly požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a účinně zmírňovaly rizika praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu, jímž jsou vystaveny, by orgány dozoru měly mít možnost uplatňovat správní opatření nejen k nápravě zjištěných porušení, ale také pokud zjistí, že nedostatky ve vnitřních strategiích, postupech a kontrole pravděpodobně povedou k porušení požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, nebo pokud jsou tyto strategie, postupy a kontroly ke zmírnění rizik nedostatečné. Rozsah uplatněných správních opatření a časový rámec poskytnutý povinným osobám k provedení požadovaných opatření závisí na konkrétních zjištěných porušeních nebo nedostatkách. Je-li zjištěno více porušení nebo nedostatků, mohou se pro provedení každého jednotlivého správního opatření použít různé lhůty. V souladu s represivním i vzdělávacím cílem zveřejňování by měla být zveřejňována pouze rozhodnutí o uplatnění správních opatření v souvislosti s porušením požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, nikoli však správní opatření uplatněná s cílem takovému porušování předcházet.
- (106) Včasné splnění správních opatření, která se na ně vztahují, ze strany povinných osob má zásadní význam pro zajištění přiměřené a jednotné úrovně ochrany před praním peněz, souvisejícími predikativními trestnými činy a financováním terorismu na celém vnitřním trhu. Pokud povinné osoby správní opatření nesplní ve stanovené lhůtě, je nezbytné, aby orgány dozoru mohly na povinnou osobu vyvinout zvýšený tlak, aby neprodleně došlo k obnovení souladu. Za tímto účelem by orgány dozoru měly mít možnost ukládat penále od okamžiku uplynutí lhůty stanovené pro obnovení souladu, a to i se zpětným účinkem, je-li rozhodnutí o uložení penále přijato později. Při výpočtu výše penále by orgány dozoru měly zohlednit celkový obrat povinné osoby a druh a závažnost porušení nebo nedostatků, na něž se opatření dohledu zaměřuje, aby byla zajištěna jeho účinnost a přiměřenost. Vzhledem k jejich cíli, jímž je vyvinout tlak na povinnou osobu, aby dané správní opatření splnila, by penále měla být časově omezena a měla by se uplatňovat nejdéle po dobu šesti měsíců. I když by orgány dozoru měly mít možnost prodloužit uplatňování penále nejvýše o dalších šest měsíců, měla by být zvážena alternativní opatření řešící situaci dlouhodobého nedodržování předpisů, která budou v souladu s širokou škálou správních opatření, která mohou orgány dozoru uplatnit.
- (107) Pokud právní systém členského státu neumožňuje uložení peněžitých sankcí stanovených touto směrnicí správními prostředky, mohou být pravidla týkající se peněžitých sankcí použita tak, aby pokuta byla iniciována orgánem dozoru a uložena justičními orgány. Je proto nezbytné, aby uvedené členské státy zajistily, aby uplatňování takových pravidel a peněžitých sankcí mělo rovnocenný účinek jako peněžité sankce uložené ze strany orgánů dozoru. Při ukládání těchto peněžitých sankcí by justiční orgány měly vzít v úvahu doporučení orgánu dozoru, který dal k uložení pokuty podnět. Uložené peněžité sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (108) Povinné osoby mohou využít volný pohyb služeb a svobodu usazování na vnitřním trhu k nabízení svých produktů a služeb v celé Unii. Účinný systém dohledu vyžaduje, aby orgány dozoru znaly nedostatky v dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ze strany povinných osob. Je proto důležité, aby se orgány dozoru mohly navzájem informovat o uložených peněžitých sankcích a správních opatřeních uplatněných vůči povinným osobám, pokud jsou takovéto informace relevantní i pro jiné orgány dozoru.
- (109) Zveřejnění peněžité sankce nebo správního opatření za porušení nařízení (EU) 2024/1624 může mít silný odrazující účinek s ohledem na opakování takového porušení. Informuje rovněž jiné subjekty o rizicích praní peněz a financování terorismu, která jsou spojena s povinnou osobou, již byla uložena sankce, před navázáním obchodního vztahu a orgánům dozoru v jiných členských státech pomáhá s ohledem na rizika spojená s povinnou osobou, pokud ta vykonává v jejich členském státě činnost na přeshraničním základě. Z těchto důvodů by měl být potvrzen požadavek na zveřejňování rozhodnutí o peněžitých sankcích, proti nimž nelze podat opravný prostředek, a měl by být rozšířen na zveřejňování některých správních opatření, která jsou uplatněna za účelem nápravy porušení požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, a na penále. Takovéto zveřejňování by však mělo být přiměřené a při rozhodování o zveřejnění peněžité sankce nebo správního opatření by orgány dozoru

měly vzít v úvahu závažnost porušení předpisů a odrazující účinek, jehož zveřejnění pravděpodobně dosáhne. Za tímto účelem mohou členské státy rozhodnout odložit zveřejnění správních opatření, proti nimž lze podat opravný prostředek, pokud jsou tato opatření uplatněna za účelem nápravy porušení, které není závažné, opakované nebo systematické.

- (110) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937⁽²²⁾ se vztahuje na oznamování porušení směrnice (EU) 2015/849 týkající se praní peněz a financování terorismu a na ochranu osob, které oznamují tato porušení, uvedené v části II přílohy směrnice (EU) 2019/1937. Vzhledem k tomu, že tato směrnice směrnici (EU) 2015/849 zrušuje, měl by být odkaz na směrnici (EU) 2015/849 v části II přílohy směrnice (EU) 2019/1937 chápán jako odkaz na tuto směrnici. Zároveň je nezbytné zachovat přizpůsobená pravidla pro oznamování porušení požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, která doplňují směrnici (EU) 2019/1937, zejména pokud jde o požadavky na to, aby povinné osoby zřídily interní kanály pro oznamování, a o určení orgánů příslušných k přijímání oznámení ohledně porušení pravidel týkajících se předcházení praní peněz a financování terorismu a boje proti nim a přijímání následných opatření.
- (111) Nová plně integrovaná a soudržná politika v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na úrovni Unie s vymezenými úlohami orgánů Unie i vnitrostátních příslušných orgánů je nezbytná k zajištění jejich hladké a trvalé spolupráce. V tomto ohledu je nanejvýš důležitá spolupráce mezi všemi vnitrostátními a unijními orgány v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a měla by být objasněna a posílena. Je i nadále povinností členských států stanovit potřebná pravidla, která zajistí, že na vnitrostátní úrovni tvůrci politik, finanční zpravodajské jednotky, orgány dozoru včetně AMLA a další příslušné orgány zapojené do boje proti praní peněz a financování terorismu, jakož i daňové a donucovací orgány, jednají-li v oblasti působnosti této směrnice, mají účinné mechanismy, které jim umožní spolupráci a koordinaci, mimo jiné prostřednictvím restriktivního přístupu k odmítnutí příslušných orgánů spolupracovat a vyměňovat si informace na žádost jiného příslušného orgánu. Bez ohledu na to, jaké mechanismy jsou zavedeny, by tato vnitrostátní spolupráce měla vést k účinnému systému pro předcházení praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu a boj proti nim, který bude bránit neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím.
- (112) Za účelem usnadnění a podpory účinné spolupráce, a zejména výměny informací by členské státy měly mít povinnost předat Komisi a orgánu AMLA seznam svých příslušných orgánů a odpovídajících kontaktních údajů.
- (113) Riziko praní peněz a financování terorismu mohou odhalit všechny orgány dozoru nad úvěrovými institucemi. Informace obezřetnostní povahy týkající se úvěrových institucí a finančních institucí, jako jsou informace ohledně vhodnosti a způsobilosti členů řídicích orgánů a společníků, mechanismů vnitřní kontroly, správy nebo dodržování předpisů a řízení rizik, jsou pro řádný dohled nad úvěrovými a finančními institucemi v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu často nepostradatelné. Stejně tak jsou informace o boji proti praní peněz a financování terorismu důležité pro obezřetnostní dohled nad těmito institucemi. Z tohoto důvodu by se spolupráce a výměna informací s orgány dozoru v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a finančními zpravodajskými jednotkami měla rozšířit na všechny příslušné orgány pověřené dohledem nad těmito povinnými osobami v souladu s jinými právními nástroji Unie, jako jsou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽²³⁾, 2014/49/EU⁽²⁴⁾, 2014/59/EU⁽²⁵⁾ a 2014/92/EU⁽²⁶⁾ a směrnice (EU) 2015/2366. Aby bylo zajištěno účinné provádění této spolupráce, měly by členské státy každoročně informovat AMLA o uskutečněných výměnách.

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

⁽²³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

- (114) Spolupráce s dalšími orgány příslušnými pro dohled nad úvěrovými institucemi podle směrnic 2014/92/EU a (EU) 2015/2366 může omezit nezamýšlené důsledky požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Úvěrové instituce mohou rozhodnout, že ukončí nebo omezí své obchodní vztahy s klienty či kategoriemi klientů, aby se vyhnuly riziku namísto jeho řízení. Tyto postupy snižování rizika by mohly oslabit rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu a odhalování podezřelých transakcí, neboť dotčené klienty nutí uchýlit se při uspokojování svých finančních potřeb k méně bezpečným či neregulovaným způsobům platby. Rozšířené postupy snižování rizika v bankovním sektoru by mohly současně vést k finančnímu vyloučení určitých kategorií platebních subjektů nebo klientů. Finanční orgány dozoru mají vhodné předpoklady k tomu, aby identifikovaly situace, kdy úvěrová instituce odmítla navázat obchodní vztah, ačkoli mohla mít případně povinnost tak učinit na základě vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnici 2014/92/EU nebo směrnici (EU) 2015/2366, a to bez odůvodnění založeného na zdokumentované hloubkové kontrole klienta. Finanční orgány dozoru by měly upozornit orgány odpovědné za zajištění dodržování směrnice 2014/92/EU nebo směrnice (EU) 2015/2366 finančními institucemi, pokud nastanou takovéto případy nebo pokud v důsledku postupů snižování rizika dojde k ukončení obchodních vztahů.
- (115) Ke sladění cílů týkajících se předcházení praní peněz podle této směrnice a ochrany finanční stability a vkladatelů podle směrnic 2014/49/EU a 2014/59/EU je nezbytná spolupráce mezi finančními orgány dozoru a orgány odpovědnými za krizové řízení úvěrových institucí a investičních podniků, jako jsou zejména určené orgány v rámci systému pojištění vkladů a orgány příslušné k řešení krize. Finanční orgány dozoru by měly informovat určené orgány a orgány příslušné k řešení krize podle uvedených směrnic o všech případech, kdy zjistí zvýšenou pravděpodobnost krizové situace nebo nedostupnosti vkladů z důvodů boje proti praní peněz a financování terorismu. Finanční orgány dozoru by měly uvedené orgány rovněž informovat o veškerých transakcích, účtech nebo obchodních vztazích, které finanční zpravodajská jednotka pozastavila, aby bylo možné plnit úkoly určených orgánů a orgánů příslušných k řešení krize v případech zvýšeného rizika krizové situace nebo nedostupnosti vkladů, a to bez ohledu na důvod tohoto zvýšeného rizika.
- (116) Aby se usnadnila takováto spolupráce ve vztahu k úvěrovým institucím a finančním institucím, měl by AMLA po konzultaci s Evropským orgánem pro bankovníctví vydat obecné pokyny, které upřesňují hlavní prvky této spolupráce, včetně způsobu výměny informací.
- (117) Mechanismy spolupráce by se měly rozšířit také na orgány pověřené dohledem a dozorem nad auditory, neboť takováto spolupráce může zvýšit účinnost rámce Unie pro boj proti praní peněz.
- (118) Výměna informací a poskytování pomoci mezi příslušnými orgány členských států jsou pro účely této směrnice nezbytné. Členské státy by proto neměly tuto výměnu informací ani vzájemnou pomoc zakazovat ani je jakkoli nepřiměřeně nebo nepatříčně podmiňovat.
- (119) Orgány dozoru by měly být oprávněny spolupracovat a vyměňovat si důvěrné informace bez ohledu na svou povahu či postavení. Z tohoto důvodu by měly mít odpovídající právní základ pro výměnu důvěrných informací a pro spolupráci. Výměně informací a spolupráci s jinými orgány příslušnými pro dohled nebo dozor nad povinnými osobami podle jiných právních aktů Unie by neměla neúmyslně bránit právní nejistota, jež by mohla být důsledkem chybějících výslovných ustanovení v této oblasti. Upřesnění právního rámce je o to důležitější, že obezřetnostním dohledem byly v mnoha případech pověřeny orgány dozoru, které se na boj proti praní peněz a financování terorismu nezaměřují, například Evropská centrální banka (ECB).
- (120) Informace, které mají k dispozici orgány dozoru, mohou mít zásadní význam pro výkon činností jiných příslušných orgánů. Aby byla zajištěna účinnost rámce Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu, měly by členské státy povolit výměnu informací mezi orgány dozoru a jinými příslušnými orgány. Na využívání vyměňovaných důvěrných informací by se měla vztahovat přísná pravidla.
- (121) Účinnost rámce Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu závisí na spolupráci mezi širokým spektrem příslušných orgánů. Aby se tato spolupráce usnadnila, měl by být AMLA pověřen, aby v koordinaci s ECB, evropskými orgány dohledu, Europolem, Eurojustem a EPPO vypracoval obecné pokyny týkající se spolupráce mezi všemi příslušnými orgány. Tyto obecné pokyny by měly popisovat rovněž způsob, jak by orgány příslušné pro dohled nebo dozor nad povinnými osobami podle jiných právních aktů Unie měly při plnění svých povinností zohledňovat problematiku praní peněz a financování terorismu.

- (122) Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se vztahuje nařízení (EU) 2016/679. Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice orgány, institucemi a jinými subjekty Unie se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725⁽²⁷⁾. Boj proti praní peněz a financování terorismu uznávají členské státy jako důležitý veřejný zájem. Příslušné orgány odpovědné za vyšetřování nebo stíhání praní peněz, souvisejících prediktivních trestných činů nebo financování terorismu, nebo orgány pověřené vyšetřováním, zajištěním nebo zmrazením a konfiskací majetku pocházejícího z trestné činnosti by však měly dodržovat pravidla týkající se ochrany osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680⁽²⁸⁾.
- (123) Je naprosto nezbytné, aby sladování této směrnice s revidovanými doporučeními Finančního akčního výboru probíhalo v plném souladu s právem Unie, zejména pokud jde o právo Unie v oblasti ochrany údajů, včetně pravidel pro předávání údajů, a ochranu základních práv zakotvených v Listině. Konkrétní aspekty provádění této směrnice se týkají sběru, analýzy, uchovávání a sdílení údajů v rámci Unie a se třetími zeměmi. Takového zpracování osobních údajů by mělo být při plném respektování základních práv povoleno pouze pro účely stanovené v této směrnici a pro činnosti vyžadované podle této směrnice, jako je výměna informací mezi příslušnými orgány.
- (124) Na osobní údaje zpracovávané pro účely této směrnice se vztahují práva subjektů údajů na přístup k údajům. Přístup subjektu údajů k jakýmkoli informacím souvisejícím s oznámením podezřelé transakce by však vážně ohrozil účinnost boje proti praní peněz a financování terorismu. Výjimky a omezení tohoto práva v souladu s článkem 23 nařízení (EU) 2016/679 a případně článkem 25 nařízení (EU) 2018/1725 mohou být proto odůvodněné. Subjekt údajů má právo požádat, aby dozorový úřad uvedený v článku 51 nařízení (EU) 2016/679 nebo případně evropský inspektor ochrany údajů prověřil zákonnost zpracování údajů, a má podle článku 79 uvedeného nařízení právo na soudní ochranu. Dozorový úřad uvedený v článku 51 nařízení (EU) 2016/679 může také jednat z moci úřední. Aniž jsou dotčena omezení práva na přístup, měl by být dozorový úřad schopen informovat subjekt údajů o tom, že provedl všechny nezbytné kontroly, a o jejich výsledku, pokud jde o zákonnost dotčeného zpracování údajů.
- (125) Aby byla zajištěna pokračující výměna informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami po dobu ustavování orgánu AMLA, měla by Komise dočasně i nadále hostovat systém FIU.NET. Pro zajištění plného zapojení finančních zpravodajských jednotek do fungování systému by si Komise měla pravidelně vyměňovat informace s platformou finančních zpravodajských jednotek EU, neformální skupinou složenou ze zástupců finančních zpravodajských jednotek, která funguje od roku 2006 a využívá se k usnadnění spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a k výměně názorů na otázky související se spoluprací.
- (126) Regulační technické normy by měly zabezpečit jednotnou harmonizaci v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jimiž disponuje AMLA, je vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nevyžadují politické rozhodnutí, za účelem jejich předložení Komisi.
- (127) Za účelem zajištění jednotných přístupů mezi finančními zpravodajskými jednotkami a mezi orgány dozoru by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, v nichž vymezí ukazatele pro klasifikaci úrovně závažnosti nenahlášených dostatečných, přesných a aktuálních informací centrálním registrům. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽²⁹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci

(27) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

(28) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

(29) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (128) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy vypracované orgánem AMLA, v nichž: upřesní kritéria relevance a výběru, která je třeba zohlednit při určování toho, zda se oznámení podezřelé transakce týká jiného členského státu; stanoví referenční hodnoty a metodiku pro posuzování a klasifikaci profilu přirozeného a zbytkového rizika povinných osob a četnost přezkumů rizikového profilu; stanoví kritéria pro určení okolností, za nichž je vhodné určit ústřední kontaktní místo některých poskytovatelů služeb, a funkce tohoto ústředního kontaktního místa; upřesní povinnosti domovských a hostitelských orgánů dozoru a způsoby spolupráce mezi nimi; upřesní obecné podmínky fungování kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ve finančním sektoru, vzor písemné dohody, která má být podepsána finančními orgány dozoru, veškerá další opatření, která mají kolegia provést, pokud skupiny zahrnují povinné osoby v nefinančním sektoru, podmínky pro účast finančních orgánů dozoru ve třetích zemích; upřesní obecné podmínky fungování kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v nefinančním sektoru, vzor písemné dohody, která má být podepsána nefinančními orgány dozoru, podmínky pro účast nefinančních orgánů dozoru ve třetích zemích a veškerá další opatření, která mají kolegia provést, pokud skupiny zahrnují úvěrové instituce nebo finanční instituce, stanoví ukazatele pro klasifikaci úrovně závažnosti porušení této směrnice a kritéria, která se mají zohlednit při stanovování výše peněžitých sankcí nebo uplatňování správních opatření, a metodiku ukládání penále. Komise by měla přijmout tyto regulační technické normy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 49 nařízení (EU) 2024/1620.
- (129) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o: stanovení metodiky pro sběr statistických údajů; stanovení formátu pro poskytování informací o skutečných majitelích centrálnímu registru; stanovení technických specifikací a postupů nezbytných pro zavedení přístupu ze strany centrálních registrů k informacím o skutečných majitelích na základě oprávněného zájmu; stanovení technických specifikací a postupů pro připojení centralizovaných automatizovaných mechanismů členských států k systému propojení registrů bankovních účtů; stanovení technických specifikací a postupů nezbytných k zajištění propojení centrálních registrů členských států a stanovení technických specifikací a postupů nezbytných k zajištění propojení centralizovaných automatizovaných mechanismů členských států. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽³⁰⁾.
- (130) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy, vypracované orgánem AMLA, kterými se: stanoví formát, jenž se má používat k výměně informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států, jakož i vzor, který se použije při uzavírání dohod o spolupráci mezi orgány dozoru z Unie a jejich protějšky ze třetích zemí. Komise by měla přijmout tyto prováděcí technické normy prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 53 nařízení (EU) 2024/1620.
- (131) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů a svobodu podnikání.
- (132) Rovnost žen a mužů a rozmanitost jsou základními hodnotami Unie, které má prosazovat v celé řadě činností Unie. V těchto oblastech bylo sice v průběhu času dosaženo pokroku, nicméně k dosažení vyváženého zastoupení v rozhodovacím procesu, ať už na úrovni Unie, nebo na vnitrostátní úrovni, je třeba učinit více. Aniž je dotčeno primární uplatňování kritérií založených na zásluhách, měly by členské státy při jmenování osob do vedoucích pozic svých vnitrostátních orgánů dohledu a finančních zpravodajských jednotek usilovat o zajištění genderové vyváženosti, rozmanitosti a začlenění a v co největší míře zohlednit jejich průnik. Členské státy by rovněž měly usilovat o zajištění vyváženého a inkluzivního zastoupení při výběru svých zástupců v generálních radách orgánů AMLA.
- (133) Při vypracování zprávy hodnotící provádění této směrnice by Komise měla věnovat náležitou pozornost tomu, aby byla respektována základní práva a zásady uznané v Listině.

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (134) Rozsudkem Soudního dvora ve spojených věcech C-37/20 a C-601/20, *WM a Sovim SA v. Luxembourg Business Registers* ⁽³¹⁾, byla zrušena změna čl. 30 odst. 5 směrnice (EU) 2015/849 provedená směrnicí (EU) 2018/843 v rozsahu, v němž tato změna stanoví, že členské státy musí zajistit, aby informace o skutečných majitelích společností a jiných právnických osob vzniklých na jejich území byly vždy k dispozici jakékoli osobě z široké veřejnosti. Za účelem zajištění právní jasnosti je nezbytné upravit uvedené ustanovení upřesněním, že k uvedeným informacím by měly mít přístup pouze osoby s oprávněným zájmem. Obdobná podmínka by se měla vztahovat na přístup k informacím o skutečných majitelích svěřenských fondů a podobných právních uspořádání. Směrnice (EU) 2015/849 by proto měla být změněna. Důsledky tohoto rozsudku přesahují rámec čl. 30 odst. 5 směrnice (EU) 2015/849 a jsou podobné i pro ustanovení upravující přístup k informacím o skutečných majitelích právních uspořádání. Aby se zajistilo, že rámec Unie zajistí správnou rovnováhu mezi ochranou základních práv a sledováním legitimního cíle obecného zájmu, jako je ochrana finančního systému Unie před praním peněz a financováním terorismu, je proto vhodné změnit čl. 31 odst. 4 směrnice (EU) 2015/849. Členským státům by měl být poskytnut jeden rok ode dne vstupu této směrnice v platnost, aby uvedly v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k provedení těchto změn. Vzhledem k důležitosti zajištění přiměřeného rámce Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu by členské státy měly vynaložit veškeré úsilí, aby tyto změny provedly co nejdříve před uplynutím této lhůty.
- (135) Vzhledem k tomu, že je naléhavě nutné zavést harmonizovaný přístup k centrálním registrům na základě prokázání oprávněného zájmu, měly by členské státy příslušná ustanovení provést do 10. července 2026. Avšak vzhledem k tomu, že v počátečním období nového režimu pro přístup na základě prokázání oprávněného zájmu pravděpodobně obdrží subjekty odpovědné za centrální registry ke zpracování největší množství žádostí, neměly by se po dobu prvních čtyř měsíců uplatňování nového režimu uplatňovat lhůty pro udělení přístupu. Členské státy by měly do 10. července 2029 zřídit jednotná přístupová místa pro informace o nemovitostech. Do uvedeného dne by měly být propojeny rovněž centralizované automatizované mechanismy umožňující identifikaci majitelů bankovních účtů nebo platebních účtů, účtů kryptoaktiv a cenných papírů a bezpečnostních schránek.
- (136) Jelikož cílů této směrnice, totiž zavést koordinovaný a soudržný mechanismus pro předcházení praní peněz a financování terorismu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodů rozsahu a účinků této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (137) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽³²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (138) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne 22. září 2021 ⁽³³⁾.
- (139) Směrnice (EU) 2015/849 by proto měla být zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

⁽³¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2022, *WM a Sovim SA v. Luxembourg Business Registers*, spojené věci C-37/20 a C-601/20, ECLI:EU:C:2022:912.

⁽³²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³³⁾ Úř. věst. C 524, 29.12.2021, s. 10.

KAPITOLA I
OBECNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1
Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se:

- a) opatření použitelných na odvětví, která jsou na vnitrostátní úrovni vystavena riziku praní peněz a financování terorismu;
- b) požadavků týkajících se registrace, identifikace a kontrol vrcholného vedení a skutečných majitelů povinných osob;
- c) identifikace rizik praní peněz a financování terorismu na úrovni Unie a na úrovni členských států;
- d) zřízení registrů skutečných majitelů a bankovních účtů včetně přístupu k těmto registrům a přístupu k informacím o nemovitostech;
- e) povinností a úkolů finančních zpravodajských jednotek;
- f) povinností a úkolů orgánů podílejících se na dohledu nad povinnými osobami;
- g) spolupráce mezi příslušnými orgány a spolupráce s orgány, na něž se vztahují jiné právní akty Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice stanovené v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) č. 2024/1624.

Dále se pro účely tohoto nařízení rozumí:

- 1) „finančním orgánem dozoru“ orgán dozoru pověřený dohledem nad úvěrovými institucemi a finančními institucemi;
- 2) „nefinančním orgánem dozoru“ orgán dozoru pověřený dohledem nad nefinančním sektorem;
- 3) „nefinančním sektorem“ povinné osoby uvedené v čl. 3 bodě 3 nařízení (EU) 2024/1624;
- 4) „povinnou osobou“ fyzická nebo právnická osoba uvedená v článku 3 nařízení (EU) 2024/1624, které nejsou vyňaty v souladu s články 4, 5, 6 nebo 7 uvedeného nařízení;
- 5) „domovským členským státem“ členský stát, v němž se nachází sídlo povinné osoby, nebo pokud povinná osoba nemá sídlo, členský stát, v němž se nachází její ústředí;
- 6) „hostitelským členským státem“ členský stát jiný než domovský členský stát, ve kterém má povinná osoba provozovnu, jako je dceřiná společnost nebo pobočka, nebo kde působí v rámci volného pohybu služeb prostřednictvím infrastruktury;

- 7) „celními orgány“ celní orgány ve smyslu čl. 5 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽³⁴⁾ a příslušné orgány ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ⁽³⁵⁾;
- 8) „kolegiem dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu“ stálá struktura pro spolupráci a sdílení informací za účelem dohledu nad skupinou nebo subjektem, které působí v hostitelském členském státě nebo třetí zemi;
- 9) „návrhem vnitrostátního opatření“ znění aktu bez ohledu na jeho formu, který bude mít po svém přijetí právní účinek, přičemž se nachází ve fázi přípravy, v níž mohou být ještě provedeny podstatné změny;
- 10) „účetem cenných papírů“ účet cenných papírů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ⁽³⁶⁾;
- 11) „cennými papíry“ finanční nástroje ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽³⁷⁾.

ODDÍL 2

Vnitrostátní opatření v odvětvích vystavených riziku praní peněz a financování terorismu

Článek 3

Identifikace exponovaných odvětví na vnitrostátní úrovni

1. Pokud členský stát zjistí, že kromě povinných osob jsou riziku praní peněz a financování terorismu vystaveny subjekty v dalších odvětvích, může rozhodnout o uplatnění všech ustanovení nařízení (EU) 2024/1624 nebo jejich část na tyto další subjekty.
2. Pro účely odstavce 1 oznámí členské státy Komisi svůj záměr uplatnit všechna ustanovení nařízení (EU) 2024/1624 nebo jejich část na subjekty v jiných odvětvích. Toto oznámení doplní:
 - a) odůvodněním rizik praní peněz a financování terorismu, na nichž se tento záměr zakládá;
 - b) posouzením dopadu, které takovéto uplatňování bude mít na poskytování služeb na vnitřním trhu;
 - c) požadavky nařízení (EU) 2024/1624, které členský stát hodlá na tyto subjekty uplatnit;
 - d) zněním návrhů vnitrostátních opatření, včetně jejich aktualizace, pokud členský stát rozsah, obsah nebo provádění oznámených opatření významně pozmění.
3. Členské státy odloží přijetí vnitrostátních opatření o šest měsíců ode dne oznámení podle odstavce 2.

Odklad uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce se nepoužije v případech, kdy je cílem vnitrostátního opatření řešit závažnou a přítomnou hrozbu praní peněz nebo financování terorismu. V takovém případě musí být k oznámení uvedenému v odstavci 2 připojeno odůvodnění, proč členský stát neodloží přijetí daného opatření.

4. Před koncem období uvedeného v odstavci 3 Komise po konzultaci s Orgánem pro boj proti praní peněz a financování terorismu zřízeným nařízením (EU) 2024/1620 (dále jen „AMLA“) vydá podrobné stanovisko ohledně toho, zda plánované opatření:

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽³⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ze dne 23. října 2018 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005 (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 6).

⁽³⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽³⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (přepřacované znění) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

- a) je přiměřené k řešení zjištěných rizik, zejména pokud jde o to, zda se rizika zjištěná členským státem týkají vnitřního trhu;
- b) může vytvářet překážky volného pohybu služeb nebo kapitálu či svobody usazování poskytovatelů služeb na vnitřním trhu, které nejsou úměrné rizikům praní peněz a financování terorismu, jež má dotyčné opatření zmírnit.

V podrobném stanovisku podle prvního pododstavce se rovněž uvede, zda má Komise v úmyslu navrhnout opatření na úrovni Unie.

5. Pokud Komise nepovažuje za vhodné navrhnout opatření na úrovni Unie, oznámí dotčený členský stát do dvou měsíců od obdržení podrobného stanoviska podle odstavce 4 Komisi opatření, která navrhuje přijmout na základě uvedeného stanoviska. Komise se k opatřením navrhovaným členským státem vyjádří.

6. Jestliže Komise uvede, že má v úmyslu navrhnout v souladu s odst. 4 druhým pododstavcem opatření na úrovni Unie, upustí dotčený členský stát od přijetí vnitrostátních opatření uvedených v odst. 2 písm. d), ledaže tato vnitrostátní opatření mají za cíl řešit závažnou a přítomnou hrozbu praní peněz nebo financování terorismu.

7. Pokud členské státy ke dni 9. července 2024 již uplatňovaly vnitrostátní předpisy provádějící směrnici (EU) 2015/849 na jiná odvětví než povinné osoby, mohou na tato odvětví uplatnit celé nařízení (EU) 2024/1624 nebo jeho část.

Do 10. ledna 2028 oznámí členské státy Komisi odvětví, která byla na vnitrostátní úrovni identifikována podle prvního pododstavce tohoto odstavce a na něž se uplatňují požadavky nařízení (EU) 2024/1624, a vystavení těchto odvětví rizikům praní peněz a financování terorismu odůvodní. Do šesti měsíců od tohoto oznámení vydá Komise po konzultacích s AMLA podrobné stanovisko podle odstavce 4. Pokud Komise nepovažuje za vhodné navrhnout opatření na úrovni Unie, použije se odstavec 5.

8. Do 10. července 2028 a poté každý rok zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* konsolidovaný seznam odvětví, na něž se podle rozhodnutí členských států uplatňují celé nařízení (EU) 2024/1624 nebo jeho část.

Článek 4

Požadavky týkající se určitých poskytovatelů služeb

1. Členské státy zajistí, aby směnárny, provozovny poskytující proplácení šeků a poskytovatelé služeb pro svěřenské fondy a obchodní společnosti byli povolováni nebo registrováni.
2. Členské státy zajistí, aby všichni poskytovatelé služeb hazardních her podléhali regulaci.
3. Členské státy zajistí, aby povinné osoby jiné než ty uvedené v odstavcích 1 a 2 podléhaly minimálním požadavkům na registraci, které umožňují orgánům dozoru identifikovat povinné osoby.

První pododstavec se nepoužije, pokud povinné osoby jiné než ty uvedené v odstavcích 1 a 2 podléhají licenčním nebo registračním požadavkům podle jiných právních aktů Unie nebo vnitrostátním pravidlům, která upravují přístup k povolání nebo jej podrobují licenčním nebo registračním požadavkům, které umožňují orgánům dozoru identifikovat povinné osoby.

Článek 5

Požadavky týkající se udělování práv k pobytu výměnou za investice

1. Členské státy, jejichž vnitrostátní právní předpisy umožňují udělování práv k pobytu výměnou za jakýkoli druh investic, jako jsou kapitálové převody, nákup nebo pronájem majetku, investice do státních dluhopisů, investice do společností, dary nebo dotace na činnost přispívající k veřejnému blahu a příspěvky do státního rozpočtu, zavedou ke zmírnění souvisejících rizik praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu alespoň tato opatření:

- a) proces řízení rizik, včetně identifikace, klasifikace a zmírňování rizik koordinovaný určeným orgánem;

- b) opatření ke zmírnění rizik praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu spojených s žadateli o udělení práva pobytu výměnou za investice, včetně:
- i) prověřování profilu žadatele prováděné určeným orgánem, včetně získání informací o zdroji finančních prostředků a zdroji jmění žadatele;
 - ii) ověřování informací o žadatelích na základě informací, které mají k dispozici příslušné orgány uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 44 písm. a) a c) nařízení (EU) 2024/1624, s výhradou dodržování použitelného vnitrostátního trestního práva procesního a s ohledem na seznamy osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření Unie;
 - iii) pravidelné přezkumy středně rizikových a vysoce rizikových žadatelů.
2. Členské státy zajistí sledování provádění procesu řízení rizik uvedeného v odst. 1 písm. a), včetně jeho každoročního hodnocení;
3. Členské státy přijmou a provedou opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku způsobem, který je v souladu s riziky identifikovanými v rámci posouzení rizik provedeného podle článku 8.
4. Členské státy zveřejní výroční zprávu o rizicích praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu spojených s udělováním práva pobytu výměnou za investice. Tyto zprávy musí být veřejně přístupné a obsahují informace o:
- a) počtu obdržených žádostí a o zemích původu žadatelů;
 - b) počtu udělených nebo zamítnutých povolení k pobytu a důvodech pro taková zamítnutí;
 - c) jakémkoli zjištěném vývoji rizik praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu spojených s udělováním práva pobytu výměnou za investice.
5. Do 10. července 2028 oznámí členské státy Komisi opatření přijatá podle odstavce 1 tohoto článku. Toto oznámení musí obsahovat vysvětlení těchto opatření založené na příslušném posouzení rizik provedeném členskými státy podle článku 8.
6. Komise zveřejní opatření oznámená členskými státy podle odstavce 5 v *Úředním věstníku Evropské unie*.
7. Do 10. července 2030 zveřejní Komise zprávu posuzující opatření oznámená podle odstavce 5 s ohledem na zmírňování rizik praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu a v případě potřeby vydá doporučení.

Článek 6

Prověřování vrcholného vedení a skutečných majitelů určitých povinných osob

1. Členské státy vyžadují, aby orgány dozoru ověřovaly, zda členové vrcholného vedení v povinných osobách uvedených v čl. 4 odst. 1 a 2, jakož i finanční holdingové společnosti se smíšenou činností, a skuteční majitelé těchto osob mají dobrou pověst a jednájí čestně a bezúhonně. Vrcholné vedení těchto povinných osob má rovněž znalosti a zkušenosti, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí.
2. Co se týká povinných osob uvedených v čl. 3 bodě 3) písm. a), b), d), e), f) a h) až o) nařízení (EU) 2024/1624, členské státy zajistí, aby orgány dozoru přijaly nezbytná opatření, která osobám odsouzeným za praní peněz, relevantní predikativní trestné činy nebo financování terorismu nebo jejich společníkům zabrání v tom, aby získali profesní akreditaci, zastávali funkci ve vrcholném vedení nebo se stali skutečnými majiteli těchto povinných osob.
3. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru při zohlednění míry rizika ověřovaly, zda jsou i nadále splněny požadavky odstavců 1 a 2. Orgány dozoru zejména ověřují, zda vrcholné vedení povinných osob uvedených v odstavci 1 má dobrou pověst, jedná čestně a bezúhonně a má znalosti a zkušenosti, které jsou nezbytné pro výkon jeho funkcí, v případech, kdy existují oprávněné důvody se domnívat, že dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně, nebo že u povinné osoby existuje zvýšené riziko takového jednání.

4. Členské státy zajistí, orgány dozoru byly oprávněny požádat o odvolání osoby odsouzené za praní peněz, relevantní související predikativní trestné činy nebo financování terorismu z funkce ve vrcholném vedení u povinných osob uvedených v odstavcích 1 a 2. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru byly oprávněny odvolat z funkce členy vrcholného vedení povinných osob uvedených v odstavci 1 nebo jim uložit dočasný zákaz výkonu funkce, má-li se v jejich případě za to, že nemají dobrou pověst, nejednají čestně a bezúhonně nebo nemají znalosti a zkušenosti, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí.

5. Je-li osoba odsouzená za praní peněz, relevantní predikativní trestné činy nebo financování terorismu skutečným majitelem povinné osoby uvedené v odstavcích 1 a 2, členské státy zajistí, aby orgány dozoru byly oprávněny oddělit takovou osobu od povinné osoby, mimo jiné tím, že jsou orgány dozoru oprávněny žádat o odprodej podílu daného skutečného majitele v povinné osobě.

6. Pro účely tohoto článku členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem zajistí, aby orgány dozoru či jakýkoli jiný orgán, který je na vnitrostátní úrovni příslušný pro posouzení požadavků vztahujících se na osoby uvedené v odstavci 1 a 2 tohoto článku, nahlédly do centrální databáze pro boj proti praní peněz a financování terorismu podle článku 11 nařízení (EU) 2024/1620 a ověřily, jestli je příslušné odsouzení dotyčné osoby uvedeno v trestním rejstříku. Jakákoli výměna informací pro tyto účely se uskuteční v souladu s rámcovým rozhodnutím 2009/315/SVV a rozhodnutím 2009/316/SVV, jak jsou provedena ve vnitrostátním právu.

7. Členské státy zajistí, aby se na rozhodnutí orgánů dozoru podle tohoto článku vztahovaly účinné opravné prostředky včetně soudní ochrany.

8. Do 10. července 2029 vydá AMLA obecné pokyny týkající se:

- a) kritérií pro posouzení dobré pověsti, čestnosti a bezúhonnosti uvedených v odstavci 1;
- b) kritérií pro posouzení znalostí a zkušeností uvedených v odstavci 1.
- c) důsledného uplatňování pravomocí, které byly orgánům dozoru svěřeny podle tohoto článku.

Při vypracovávání obecných pokynů uvedených v prvním pododstavci zohlední AMLA specifika každého odvětví, v němž povinné osoby působí.

9. Od 10. července 2029 budou členské státy uplatňovat tento článek na povinné osoby uvedené v čl. 3 bodu 3 písm. n) a o) nařízení (EU) 2024/1624.

ODDÍL 3:

Posuzování rizik

Článek 7

Posouzení rizik na úrovni Unie

1. Komise provede posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, jakož i rizik neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím, která mají dopad na vnitřní trh a souvisejí s přeshraničními činnostmi.

2. Do 10. července 2028 vypracuje Komise zprávu, v níž uvedená rizika na úrovni Unie identifikuje, analyzuje a vyhodnotí. Komise poté tuto zprávu každé čtyři roky aktualizuje. Komise může aktualizovat části zprávy častěji, je-li to vhodné.

Pokud Komise v rámci aktualizace této zprávy identifikuje nová rizika, může členským státům doporučit, aby zvážily aktualizaci svých vnitrostátních posouzení rizik nebo provedly odvětvové posouzení rizik podle článku 8 za účelem posouzení těchto rizik.

Zpráva uvedená v prvním pododstavci se zveřejní s výjimkou těch částí, které obsahují utajované informace.

3. Zpráva uvedená v odstavci 1 zahrnuje alespoň tyto aspekty:

- a) oblasti a odvětví vnitřního trhu, jež jsou vystaveny rizikům praní peněz a financování terorismu;

- b) povahu a míru rizik spojených s každou oblastí a odvětvím;
 - c) nejrozšířenější prostředky používané k praní výnosů z nezákonné činnosti, případně včetně těch, které se používají konkrétně v transakcích mezi členskými státy a třetími zeměmi, a to nezávisle na identifikaci třetí země podle oddílu 2 kapitoly III nařízení (EU) 2024/1624;
 - d) posouzení rizik praní peněz a financování terorismu spojených s právními osobami a právními uspořádáními, včetně vystavení rizikům plynoucím ze zahraničních právních osob a zahraničních právních uspořádání;
 - e) rizika neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím.
4. Komise vydá členským státům doporučení ohledně vhodných opatření k řešení zjištěných rizik. Rozhodne-li se členský stát ve svých režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu kterékoli z vydaných doporučení neuplatnit, oznámí to Komisi a své rozhodnutí podrobně zdůvodní.
5. Do 10. července 2030 a poté každé dva roky vydá AMLA v souladu s článkem 55 nařízení (EU) 2024/1620 stanovisko určené Komisi, které se týká rizik praní peněz a financování terorismu poškozujících nebo ohrožujících Unii. AMLA může vydávat stanoviska nebo aktualizace svých předchozích stanovisek častěji, považuje-li to za vhodné. Stanoviska vydaná orgánem AMLA se zveřejní s výjimkou těch částí, které obsahují utajované informace.
6. Při provádění posouzení uvedeného v odstavci 1 organizuje Komise činnost na úrovni Unie, bere v úvahu stanoviska uvedená v odstavci 5 a zapojí odborníky členských států pro oblast boje proti praní peněz a financování terorismu, zástupce vnitrostátních orgánů dohledu a finančních zpravodajských jednotek, orgán AMLA a jiné orgány na úrovni Unie a další relevantní zúčastněné strany, je-li to vhodné.
7. Do dvou let od přijetí zprávy uvedené v odstavci 2 a poté každé čtyři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o opatřeních přijatých na základě zjištění uvedených ve zmíněné zprávě.

Článek 8

Vnitrostátní posouzení rizik

1. Každý členský stát provede vnitrostátní posouzení rizik za účelem identifikace, posouzení, pochopení a zmírnění rizik praní peněz a financování terorismu, jakož i rizik neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím, která se jej dotýkají. Toto posouzení rizik průběžně aktualizuje a přezkoumává nejméně každé čtyři roky.

Pokud se členské státy domnívají, že to riziková situace vyžaduje, mohou vnitrostátní posouzení rizik přezkoumávat častěji nebo provádět ad hoc odvětvová posouzení rizik.

2. Každý členský stát určí orgán nebo zavede mechanismus pro koordinaci vnitrostátních opatření v reakci na rizika uvedená v odstavci 1. Název tohoto orgánu nebo popis mechanismu oznámí Komisi. Komise zveřejní seznam určených orgánů nebo zavedených mechanismů v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Při provádění vnitrostátního posouzení rizik uvedeného v odstavci 1 tohoto článku zohlední členské státy zprávu uvedenou v čl. 7 odst. 2, včetně zahrnutých odvětví a výrobků a zjištění této zprávy.

4. Členské státy použijí vnitrostátní posouzení rizik:

- a) ke zdokonalení svých režimů pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zejména identifikací veškerých oblastí, v nichž mají povinné osoby uplatňovat posílená opatření pro provedení hloubkové kontroly v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik, a případně upřesněním opatření, která mají být přijata;
- b) k identifikaci odvětví nebo oblastí s nižším nebo vyšším rizikem praní peněz a financování terorismu, je-li to vhodné;
- c) k posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, která jsou spojena s každým typem právních osob usazených na jejich území a každým typem právního uspořádání, které se řídí vnitrostátním právem nebo je spravováno na jejich území nebo jehož svěřenství správci nebo osoby v rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních mají

bydliště na jejich území, a k pochopení expozice rizikům plynoucím ze zahraničních právnických osob a zahraničních právních uspořádání;

- d) k rozhodování o přidělení zdrojů a stanovení jejich priorit, pokud jde o boj proti praní peněz a financování terorismu, jakož i neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím;
- e) k vypracování vhodných pravidel pro každé odvětví nebo oblast v souladu s riziky praní peněz a financování terorismu;
- f) k neprodlenému zpřístupnění relevantních informací příslušným orgánům a povinným osobám, aby jim usnadnily provedení vlastních posouzení rizik praní peněz a financování terorismu a posouzení rizik neuplatňování cílených finančních sankcí podle článku 10 nařízení (EU) 2024/1624 a vyhýbání se těmto sankcím.

Ve vnitrostátním posouzení rizik popíší členské státy institucionální strukturu a obecné postupy svého režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu, včetně finanční zpravodajské jednotky, daňových orgánů a státních zástupců, mechanismů pro spolupráci s protějšky v rámci Unie nebo ve třetích zemích, jakož i přidělení lidských a finančních zdrojů, a to v rozsahu, v jakém jsou tyto informace k dispozici.

5. Při provádění vnitrostátního posouzení rizik zajistí členské státy odpovídající účast příslušných orgánů a relevantních zainteresovaných stran.

6. Členské státy poskytnou výsledky svých vnitrostátních posouzení rizik, včetně jejich aktualizovaných verzí a přezkumů, Komisi, AMLA a ostatním členským státům. Kterýkoli členský stát může členskému státu, který provádí vnitrostátní posouzení rizik, případně poskytnout další relevantní informace. Shrnutí zjištění plynoucích z posouzení rizik je veřejně přístupné. Toto shrnutí nesmí obsahovat utajované informace. Žádný dokument zpřístupněný nebo zveřejněný podle tohoto odstavce nesmí obsahovat informace umožňující identifikovat jakoukoli fyzickou osobu ani nesmí zmiňovat žádnou právnickou osobu.

Článek 9

Statistiky

1. Členské státy vedou souhrnné statistiky o záležitostech, které jsou podstatné pro účinnost jejich rámců pro boj proti praní peněz a financování terorismu, za účelem posouzení účinnosti těchto rámců.

2. Statistiky podle odstavce 1 tohoto článku musí obsahovat:

- a) údaje o velikosti a významu jednotlivých odvětví, která spadají do oblasti působnosti této směrnice, včetně počtu fyzických a právnických osob a hospodářského významu každého odvětví;
- b) údaje vypovídající o počtu oznámení, vyšetřování a soudních řízení na vnitrostátní úrovni v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně počtu oznámení podezřelých transakcí učiněných u finanční zpravodajské jednotky, o opatřeních přijatých v návaznosti na tato oznámení, informace o přeshraničních fyzických převodech peněžní hotovosti předané finanční zpravodajské jednotce podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1672 spolu s informacemi o opatřeních přijatých v návaznosti na tyto informace a v ročních souhrnech o počtu vyšetřovaných případů, počtu stíhaných osob, počtu osob odsouzených za praní peněz nebo financování terorismu, druhích predikativních trestných činů identifikovaných podle článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ⁽³⁸⁾, jsou-li tyto údaje k dispozici, a o hodnotě zmrazeného, zajištěného nebo konfiskovaného majetku vyjádřené v eurech;
- c) počet a procentní podíl oznámení podezřelých transakcí vedoucích k předávání těchto informací ostatním příslušným orgánům a případně počet a procentní podíl oznámení vedoucích k dalšímu vyšetřování, spolu s výroční zprávou vypracovanou finančními zpravodajskými jednotkami podle článku 27;

⁽³⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22).

- d) údaje o počtu přeshraničních žádostí o informace, které finanční zpravodajská jednotka podala, obdržela a zamítla a kterým plně či částečně vyhověla, rozdělené podle země protistrany;
 - e) údaje o počtu žádostí o vzájemnou právní pomoc nebo jiných mezinárodních žádostí o informace týkající se skutečných majitelů a informace o bankovních účtech uvedené v kapitole IV nařízení (EU) 2024/1624 a oddílech 1 a 2 kapitoly II této směrnice, které byly obdrženy od protějšků mimo Unii nebo podány takovými protějšky, v rozdělení podle příslušných orgánů a země protistrany;
 - f) údaje o lidských zdrojích přidělených orgánům dozoru a rovněž o lidských zdrojích přidělených finanční zpravodajské jednotce za účelem plnění úkolů uvedených v článku 19;
 - g) údaje o počtu opatření v oblasti dohledu, na místě i na dálku, počtu porušení předpisů zjištěných na základě opatření v oblasti dohledu a o uložených peněžitých sankcích a penále či správních opatřeních uplatňovaných orgány dohledu a orgány stavovské samosprávy podle oddílu 4 kapitoly IV;
 - h) údaje o počtu a druhu porušení předpisů zjištěných v souvislosti s povinnostmi stanovenými v kapitole IV nařízení (EU) 2024/1624 a o uložených peněžitých sankcích nebo správních opatřeních uplatňovaných v souvislosti s těmito porušeními, o počtu nesrovnalostí oznámených centrálnímu registru podle článku 10 této směrnice, jakož i o počtu kontrol provedených subjektem odpovědným za centrální registr, nebo jeho jménem podle čl. 10 odst. 11 této směrnice;
 - i) tyto informace týkající se provádění článku 12:
 - i) počet žádostí o přístup k informacím o skutečných majitelích v centrálních registrech na základě kategorií stanovených v čl. 12 odst. 2;
 - ii) procento zamítnutých žádostí o přístupu k informacím podle jednotlivých kategorií stanovených v čl. 12 odst. 2;
 - iii) přehled kategorií osob, kterým je umožněn přístup k informacím o skutečných majitelích podle čl. 12 odst. 2 druhého pododstavce;
 - j) počet vyhledávání v registrech bankovních účtů nebo v mechanismech pro vyhledávání dat provedených příslušnými orgány v členění podle kategorie příslušného orgánu a počet vyhledávání propojení registrů bankovních účtů provedených finančními zpravodajskými jednotkami a orgány dohledu;
 - k) tyto údaje týkající se uplatňování cílených finančních sankcí:
 - i) hodnota zmrazených finančních prostředků nebo jiných aktiv v členění podle druhu;
 - ii) lidské zdroje přidělené orgánům příslušným pro uplatňování a vymáhání cílených finančních sankcí.
3. Členské státy zajistí, aby statistické údaje podle odstavce 2 byly shromažďovány a předávány Komisi jednou ročně. Statistiky uvedené v odst. 2 písm. a), c), d) a f) se předávají rovněž orgánu AMLA.

AMLA uchovává tyto statistiky ve své databázi v souladu s článkem 11 nařízení (EU) 2024/1620.

4. Do 10. července 2029 vydá AMLA stanovisko určené Komisi, které se týká metodiky sběru statistických údajů uvedených v odst. 2 písm. a), c), d), f) a g).

5. Komisi může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit metodiku sběru statistických údajů podle odstavce 2 tohoto článku a způsoby jejich předávání Komisi a orgánu AMLA. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 72 odst. 2.

6. Do 10. července 2030 a poté každé dva roky zveřejní Komise zprávu shrnující a vysvětlující statistiky uvedené v odstavci 2 a zpřístupní ji na svých internetových stránkách.

KAPITOLA II
REGISTRY

ODDÍL 1

Centrální registry skutečných majitelů

Článek 10

Centrální registry skutečných majitelů

1. Členské státy zajistí, aby informace o skutečných majitelích uvedené v článku 62 nařízení (EU) 2024/1624, prohlášení podle čl. 63 odst. 4 uvedeného nařízení a informace o ujednáních o pověření podle článku 66 uvedeného nařízení byly vedeny v centrálním registru v členském státě, v němž vznikla právnická osoba nebo v němž jsou svěřenský správce výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání usazení nebo mají bydliště nebo z něhož je spravováno právní uspořádání. Tyto požadavky se nevztahují na právnické osoby ani právní uspořádání uvedené v článku 65 nařízení (EU) 2024/1624.

Informace obsažené v centrálním registru skutečných majitelů uvedeném v prvním pododstavci (dále jen „centrální registr“) musí být k dispozici ve strojově čitelném formátu a shromažďují se v souladu s prováděcími akty uvedenými v odstavci 6.

2. Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce členské státy zajistí, aby informace o skutečných majitelích podle článku 62 nařízení (EU) 2024/1624, pokud jde o zahraniční právnické osoby a zahraniční právní uspořádání podle článku 67 uvedeného nařízení, byly vedeny v centrálním registru v členském státě v souladu s podmínkami stanovenými v článku 67 uvedeného nařízení. Členské státy rovněž zajistí, aby centrální registr obsahoval poznámku o tom, která situace uvedená v čl. 67 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624 vede k registraci zahraniční právnické osoby nebo zahraničního právního uspořádání.

3. Pokud jsou svěřenští správci výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo osoby v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání usazení nebo mají bydliště v různých členských státech, považují se doklad o registraci nebo výpis obsahující informace o skutečných majitelích vedených v centrálním registru v jednom členském státě za dostatečné k tomu, aby bylo možné považovat povinnost registrace za splněnou.

4. Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry byly oprávněny požadovat od právnických osob, svěřenských správců výslovně zřízených svěřenských fondů či osob v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání a jejich právních a skutečných majitelů veškeré informace nezbytné k identifikaci a ověření totožnosti jejich skutečných majitelů, včetně usnesení představenstva a zápisů z jeho zasedání, společenských dohod, statutů svěřenských fondů, plných mocí či jiných smluvních ujednání a dokumentace.

5. Není-li žádná osoba identifikována jako skutečný majitel podle čl. 63 odst. 3 a čl. 64 odst. 6 nařízení (EU) 2024/1624, musí centrální registr obsahovat:

- a) prohlášení, že neexistuje skutečný majitel nebo že skutečné majitele nebylo možné určit, spolu s odpovídajícím odůvodněním podle čl. 63 odst. 4 písm. a) a čl. 64 odst. 7 písm. a) nařízení (EU) 2024/1624;
- b) údaje o všech fyzických osobách, které jsou osobami ve vrcholném vedení právnické osoby, odpovídající informacím požadovaným podle čl. 62 odst. 1 druhého pododstavce písm. a) nařízení (EU) 2024/1624.

Členské státy zajistí, aby informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) byly k dispozici příslušným orgánům, jakož i orgánu AMLA pro účely společných analýz podle článku 32 této směrnice a článku 40 nařízení (EU) 2024/1620, orgánům stavovské samosprávy a povinným osobám. Povinné osoby však mají přístup k prohlášení předloženému právnickou osobou nebo právním uspořádáním pouze, pokud oznámí nesrovnalost podle článku 24 nařízení (EU) 2024/1624 nebo předloží důkaz o krocích, které podnikly k určení skutečných majitelů právnické osoby nebo právního uspořádání; v takovém případě musí mít přístup i k odůvodnění.

6. Do 10.2025 stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů formát pro poskytování informací o skutečných majitelích podle článku 62 nařízení (EU) 2024/1624 centrálnímu registru, včetně kontrolního seznamu minimálních požadavků na informace, které má subjekt odpovědný za centrální registr, zkoumat. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 72 odst. 2 této směrnice.

7. Členské státy zajistí, aby byly informace o skutečných majitelích vedené v centrálních registrech dostatečné, přesné a aktuální, a zavedou za tímto účelem odpovídající mechanismy. Za tímto účelem uplatňují členské státy alespoň tyto požadavky:

- a) subjekty odpovědné za centrální registry v přiměřené době po předložení informací o skutečných majitelích a následně pravidelně ověřují, zda jsou tyto informace dostatečné, přesné a aktuální;
- b) příslušné orgány oznámí v případě, že je to vhodné, a v rozsahu, v jakém tento požadavek nezasahuje zbytečně do jejich funkcí, subjektu odpovědnému za centrální registry jakékoli jimi zjištěné nesrovnalosti mezi informacemi dostupnými v centrálních registrech a informacemi, které mají k dispozici.

Rozsah a četnost ověřování uvedeného v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce musí být úměrné rizikům spojeným s kategoriemi právnických osob a právních uspořádání identifikovaných podle čl. 7 odst. 3 písm. d) a čl. 8 odst. 4 písm. c)

Do 10. července 2028 vydá Komise doporučení k metodám a postupům, které mají subjekty odpovědné za centrální registry používat při ověřování informací o skutečných majitelích a povinné osoby a příslušné orgány při identifikaci a oznamování nesrovnalostí týkajících se informací o skutečných majitelích.

8. Členské státy zajistí, aby informace obsažené v centrálních registrech zahrnovaly jakoukoli změnu skutečných majitelů právnických osob a právních uspořádání a ujednání o pověření po jejich prvním zápisu do centrálního registru.

9. Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry ověřovaly, zda se informace o skutečných majitelích vedené v těchto registrech týkají osob nebo subjektů označených v souvislosti s cílenými finančními sankcemi. Toto ověření se provádí bezprostředně po označení v souvislosti s cílenými finančními sankcemi a v pravidelných intervalech.

Členské státy zajistí, aby informace obsažené v centrálních registrech obsahovaly poznámku, že právnická osoba je spojena s osobami nebo subjekty, na něž se vztahují cílené finanční sankce, a to v kterékoli z těchto situací:

- a) cílené finanční sankce se vztahují na právnickou osobu nebo právní uspořádání;
- b) právnická osoba nebo právní uspořádání jsou ovládány osobou nebo subjektem, na něž se vztahují cílené finanční sankce;
- c) cílené finanční sankce se vztahují na skutečného majitele právnické osoby nebo právního uspořádání.

Poznámka uvedená v druhém pododstavci tohoto odstavce musí být viditelná pro každou osobu nebo subjekt, kterým byl udělen přístup k informacím obsažených v centrálních registrech podle článků 11 a 12, a musí být vedena v centrálním registru až do zrušení cílených finančních sankcí.

10. Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry přijaly do 30 pracovních dnů od oznámení nesrovnalosti příslušným orgánem nebo povinnou osobou náležitá opatření k řešení oznámených nesrovnalostí podle článku 24 nařízení (EU) 2024/1624, a to i změnou informací obsažených v centrálních registrech, je-li dotčený subjekt schopen ověřit informace o skutečných majitelích. V centrálních registrech je zanesena zvláštní poznámka týkající se skutečnosti, že byly oznámeny nesrovnalosti, a to až do vyřešení nesrovnalosti, a tato poznámka je viditelná pro všechny osoby a subjekty, kterým je umožněn přístup podle článků 11 a 12 této směrnice.

Je-li nesrovnalost komplexní povahy a subjekty odpovědné za centrální registry ji nemohou vyřešit do 30 pracovních dnů, zaznamenají tento případ a podniknuté kroky a přijmou veškerá nezbytná opatření nezbytná pro co nejrychlejší vyřešení nesrovnalosti.

11. Členské státy zajistí, aby subjekt odpovědný za centrální registr byl oprávněn, ať už přímo nebo prostřednictvím jiného orgánu, včetně justičních orgánů, provádět kontroly včetně inspekcí na místě v obchodních prostorách nebo v sídle právnických osob za účelem zjištění stávajícího skutečného majitele právnické dané osoby a ověření, zda jsou informace poskytnuté centrálnímu registru přesné, dostatečné a aktuální. Právo subjektu odpovědného za centrální registr ověřovat informace o skutečných majitelích nesmí být omezováno, znemožňováno či vylučováno.

Je-li svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení povinnou osobou uvedenou v čl. 3 bodě 3 písm. a), b) nebo c) nařízení (EU) 2024/1624, členské státy zajistí, aby subjekt odpovědný za centrální registr byl rovněž oprávněn provádět kontroly včetně inspekci na místě v obchodních prostorách nebo v sídle svěřenského správce nebo osoby v rovnocenném postavení. Uvedené kontroly musí dodržovat alespoň tyto záruky:

- a) pokud jde o fyzické osoby, jsou-li obchodní prostory nebo sídlo shodné se soukromým bydlištěm fyzické osoby, podléhá inspekci na místě předchozímu soudnímu povolení;
- b) musí být dodrženy veškeré procesní záruky zavedené v členském státě za účelem ochrany povinnosti mlčenlivosti a nesmí být umožněn přístup k informacím chráněným povinností mlčenlivosti.

Členské státy zajistí, aby byly subjekty odpovědné za centrální registry oprávněny požadovat informace od jiných registrů, a to i ve třetích zemích, výlučně v rozsahu, v jakém jsou tyto informace nezbytné pro výkon jejich funkcí.

12. Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry měly k dispozici automatizované mechanismy, které jsou nezbytné pro provádění ověření uvedených v odst. 7 písm. a) a odstavci 9, včetně porovnání informací z těchto registrů s informacemi z jiných zdrojů.

13. Členské státy zajistí, aby v případě, že se ověření uvedené v odst. 7 písm. a) provádí v době předložení informací o skutečných majitelích a subjekt odpovědný za centrální registr dochází k závěru, že v informacích o skutečných majitelích existují nesrovnalosti nebo chyby, mohl subjekt odpovědný za centrální registr odepřít nebo odmítnout vydání platného dokladu o registraci.

14. Členské státy zajistí, aby v případě, že se ověření uvedené v odst. 7 písm. a) provádí po předložení informací o skutečných majitelích a subjekt odpovědný za centrální registr dochází na základě tohoto ověření k závěru, že informace již nejsou dostatečné, přesné a aktuální, mohl subjekt odpovědný za centrální registr pozastavit platnost dokladu o registraci, dokud nebude mít za to, že poskytnuté informace o skutečných majitelích jsou v pořádku, s výjimkou případů, kdy jsou nesrovnalosti omezeny na typografické chyby, různé způsoby transliterace nebo drobné nepřesnosti, které nemají vliv na identifikaci skutečných majitelů nebo jejich vlastnických podílů.

15. Členské státy zajistí, aby byl subjekt odpovědný za centrální registr oprávněn uplatňovat, ať už přímo nebo prostřednictvím jiného orgánu včetně justičních orgánů, účinná, přiměřená a odrazující opatření nebo ukládat peněžité sankce za pochybení, a to i opakované, spočívající v neposkytnutí správných, dostatečných a aktuálních informací o skutečných majitelích centrálnímu registru.

16. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 71 akty v přenesené pravomoci, kterými se doplňuje tato směrnice tím, že se vymezí ukazatele pro klasifikaci úrovně závažnosti pochybení v hlášení dostatečných, přesných a aktuálních informací centrálním registrům, a to i pro případy opakujících se pochybení.

17. Členské státy zajistí, aby v případě, že subjekty odpovědné za centrální registry v průběhu kontrol prováděných podle tohoto článku či jiným způsobem zjistí skutečnosti, které mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, neprodleně o nich uvědomily finanční zpravodajskou jednotku.

18. Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry při plnění svých úkolů vykonávaly své funkce bez nepatřičného ovlivňování a uplatňovaly u svých zaměstnanců standardy týkající se střetu zájmů a přísné důvěrnosti.

19. Centrální registry jsou propojené prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2017/1132.

20. Informace uvedené v odstavci 1 jsou prostřednictvím centrálních registrů a systému propojení centrálních registrů přístupné po dobu pěti let ode dne, kdy byla daná právnícká osoba zrušena nebo dané právní uspořádání zaniklo.

Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů, které se uplatní na probíhající vyšetřování trestné činnosti a soudní řízení, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat uchovávání takových informací nebo dokumentů po dobu dalších nejdéle pěti let, pokud členské státy shledají, že takové další uchovávání je nezbytné a přiměřené pro předcházení, odhalování, vyšetřování nebo stíhání podezření z praní peněz nebo financování terorismu.

Po uplynutí doby uchovávání uvedené v prvním pododstavci členské státy zajistí, aby osobní údaje byly z centrálních registrů vymazány.

21. Komise do 10. července 2031 zveřejní zprávu obsahující:

- a) posouzení účinnosti opatření přijatých subjekty odpovědnými za centrální registry s cílem zajistit to, aby měly k dispozici dostatečné, aktuální a přesné informace;
- b) popis hlavních typů nesrovnalostí zjištěných povinnými osobami a příslušnými orgány v souvislosti s informacemi o skutečných majitelích vedenými v centrálních registrech;
- c) osvědčené postupy a případně doporučení týkající se opatření přijatých subjekty odpovědnými za centrální registry s cílem zajistit to, aby tyto registry měly dostatečné, přesné a aktuální informace;
- d) přehled prvků každého centrálního registru zřízeného členskými státy, včetně informací o mechanismech k zajištění toho, aby informace o skutečných majitelích vedené v těchto registrech byly přesné, dostatečné a aktuální;
- e) posouzení přiměřenosti poplatků uložených za přístup k informacím vedeným v centrálních registrech.

Článek 11

Obecná pravidla týkající se přístupu příslušných orgánů, orgánů stavovské samosprávy a povinných osob do registrů skutečných majitelů

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly bezprostřední, plný, přímý a volný přístup k informacím vedeným v propojených centrálních registrech uvedených v článku 10 bez toho, aby byla upozorněna dotčená právnická osoba nebo právní uspořádání.
2. Přístup uvedený v odstavci 1 se udělí:
 - a) příslušným orgánům;
 - b) orgánům stavovské samosprávy při výkonu funkcí dohledu podle článku 37;
 - c) daňovým orgánům;
 - d) vnitrostátním orgánům se stanovenou odpovědností za provádění omezujících opatření Unie stanovených podle příslušných nařízení Rady přijatých na základě článku 215 Smlouvy o fungování EU;
 - e) AMLA pro účely společných analýz podle článku 32 této směrnice a článku 40 nařízení (EU) 2024/1620;
 - f) EPPO;
 - g) úřadu OLAF;
 - h) Europolu a Eurojustu při poskytování operativní podpory příslušným orgánům členských států.
3. Členské státy zajistí, aby při přijímání opatření hloubkové kontroly klienta podle kapitoly III nařízení (EU) 2024/1624 měly povinné osoby včasný přístup k informacím vedeným v propojených centrálních registrech uvedených v článku 10 této směrnice.

4. Členské státy se mohou rozhodnout, že zpřístupní informace o skutečných majitelích vedené v jejich centrálních registrech povinným osobám po zaplacení poplatku, který se omezí na to, co je nezbytně nutné k pokrytí nákladů na zajištění kvality informací vedených v centrálních registrech a na jejich zpřístupnění. Tyto poplatky se stanoví tak, aby nebyl narušen účinný přístup k informacím vedeným v centrálních registrech.

5. Do 10. října 2026 oznámí členské státy Komisi seznam příslušných orgánů a orgánů stavovské samosprávy a kategorie povinných osob, jimž je umožněn přístup do centrálních registrů, a druh informací, které jsou přístupné povinným osobám. Členské státy toto oznámení aktualizují, změní-li se seznam příslušných osob či kategorie povinných subjektů nebo rozsah přístupu uděleného povinným osobám. Komise zpřístupní informace o přístupu příslušných orgánů a povinných osob, včetně jejich případných změn, ostatním členským státům.

Článek 12

Zvláštní pravidla pro přístup osob s oprávněným zájmem do registrů skutečných majitelů

1. Členské státy zajistí, aby jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která může prokázat oprávněný zájem na předcházení praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu a na boji proti nim, měla přístup k následujícím informacím o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání vedeným v propojených centrálních registrech uvedených v článku 10, bez toho, aby byly dotčeny právnické osoby nebo právní uspořádání upozorněny:

- a) jméno skutečného majitele;
- b) měsíc a rok narození skutečného majitele;
- c) země bydliště a státní příslušnost nebo státní příslušnosti skutečného majitele;
- d) v případě skutečných majitelů právnických osob povaha pozice a rozsah jejich účasti;
- e) v případě skutečných majitelů výslovně zřízených svěřenských fondů nebo podobných právních uspořádání povaha pozice jejich účasti.

Kromě informací uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce členské státy zajistí, aby veškeré fyzické nebo právnické osoby uvedené v odst. 2 písm. a), b) a e) měly přístup rovněž k historickým informacím o skutečných majitelích právnické osoby nebo právních uspořádání, včetně právnických osob nebo právních uspořádání, které byly zrušeny nebo jinak zanikly v předchozích pěti letech, jakož i k popisu struktury vlastnictví a ovládání.

Přístup podle tohoto odstavce se poskytuje elektronickými prostředky. Členské státy nicméně zajistí, aby fyzické a právnické osoby, které mohou prokázat oprávněný zájem, měly rovněž přístup k informacím v jiných formátech, pokud nemohou použít elektronické prostředky.

2. Za osoby s oprávněným zájmem o přístup k informacím uvedeným v odstavci 1 se považují tyto fyzické nebo právnické osoby:

- a) osoby jednající za účelem výkonu novinářské činnosti, poskytování zpravodajství nebo jiné formy projevu v médiích, které jsou spojeny s předcházením praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům nebo financování terorismu nebo bojem proti nim;
- b) organizace občanské společnosti, včetně nevládních organizací a akademické obce, které jsou spojeny s předcházením praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům nebo financování terorismu nebo bojem proti nim;
- c) fyzické nebo právnické osoby, které pravděpodobně uzavřou transakci s právnickou osobou nebo právním uspořádáním a které chtějí zabránit jakékoli vazbě mezi touto transakcí a praním peněz, souvisejícími predikativními trestnými činy nebo financováním terorismu;
- d) subjekty, na něž se vztahují požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ve třetích zemích, pokud mohou prokázat potřebu přístupu k informacím uvedeným v odstavci 1 týkajícím se právnické osoby nebo právního uspořádání za účelem provedení hloubkové kontroly klienta nebo potenciálního klienta podle požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v těchto třetích zemích;

- e) protějšky příslušných orgánů Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu ze třetích zemí, pokud mohou prokázat potřebu přístupu k informacím uvedeným v odstavci 1 týkajícím se právnické osoby nebo právního uspořádání za účelem plnění úkolů podle rámců těchto třetích zemí pro boj proti praní peněz a financování terorismu v souvislosti s konkrétním případem;
- f) orgány členských států pověřené prováděním hlavy I kapitol II a III směrnice (EU) 2017/1132, zejména orgány pověřené zápisem společností v rejstříku uvedeném v článku 16 zmíněné směrnice a orgány členských států pověřené kontrolou zákonnosti přemístění sídla, fúzí a rozdělení kapitálových společností podle hlavy II uvedené směrnice;
- g) programové orgány určené členskými státy podle článku 71 nařízení (EU) 2021/1060, pokud jde o příjemce finančních prostředků Unie;
- h) orgány veřejné moci provádějící Nástroj pro oživení a odolnost podle nařízení (EU) 2021/241, pokud jde o příjemce v rámci tohoto nástroje;
- i) orgány veřejné moci členských států v souvislosti se zadávacím řízením, pokud jde o uchazeče a hospodářské subjekty, jimž je veřejná zakázka v zadávacím řízení zadána;
- j) poskytovatelé produktů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu výlučně v rozsahu, v jakém jsou tyto produkty, které byly vyvinuty na základě informací uvedených v odstavci 1 nebo které obsahují tyto informace, poskytovány pouze klientům, kteří jsou povinnými osobami nebo příslušnými orgány, za předpokladu, že tito poskytovatelé mohou prokázat potřebu přístupu k informacím uvedeným v odstavci 1 v souvislosti se smlouvou s povinnou osobou nebo příslušným orgánem.

Kromě kategorií uvedených v prvním pododstavci členské státy rovněž zajistí, aby byl jiným osobám, které mohou prokázat oprávněný zájem, pokud jde o účel předcházení praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu a boje proti nim, v jednotlivých případech umožněn přístup k informacím o skutečných majitelích.

3. Do 10. července 2026 oznámí členské státy Komisi:

- a) seznam orgánů veřejné moci, které jsou oprávněny nahlížet do informací o skutečných majitelích podle odst. 2 písm. f), g) a h), a orgánů veřejné moci nebo kategorií orgánů veřejné moci, které jsou oprávněny nahlížet do informací o skutečných majitelích podle odst. 2 písm. i);
- b) jakékoli další kategorie osob, u nichž bylo zjištěno, že mají oprávněný zájem o přístup k informacím o skutečných majitelích, určené v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem.

Členské státy neprodleně a v každém případě do jednoho měsíce od jejich vzniku oznámí Komisi každou změnu nebo doplnění kategorií uvedených v prvním pododstavci.

Komise zpřístupní informace obdržené podle tohoto odstavce ostatním členským státům.

4. Členské státy zajistí, aby centrální registry vedly záznamy o osobách, které přistoupily k informacím podle tohoto článku, a aby je mohly zpřístupnit skutečným majitelům při podání žádosti podle čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679.

Členské státy však zajistí, aby informace poskytované centrálními registry nevedly k identifikaci osob nahlízejících do registru, pokud jimi jsou:

- a) osoby jednající za účelem výkonu novinářské činnosti, poskytování zpravodajství nebo jiné formy projevu v médiích, které jsou spojeny s předcházením praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům nebo financování terorismu a bojem proti nim;
- b) organizace občanské společnosti, které jsou spojeny s předcházením praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům nebo financování terorismu nebo bojem proti nim.

Kromě toho členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry nesdělovaly totožnost žádných protějšků ze třetích zemí příslušných orgánů Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 44 písm. a) a c) nařízení (EU) 2024/1624, dokud je to nutné z důvodu ochrany analýz nebo vyšetřování prováděných těmito orgány.

Pokud jde o osoby uvedené ve druhém pododstavci písm. a) a b) tohoto odstavce, členské státy zajistí, aby v případě, že skuteční majitelé podají žádost podle čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679, obdrželi informace o funkci nebo povolání osob, které do informací o daných skutečných majitelích nahlížely.

Pro účely třetího pododstavce orgány při žádosti o přístup k informacím o skutečných majitelích podle tohoto článku uvedou dobu, po kterou žádají centrální registry o nesdělování jejich totožnosti, která nepřesáhne pět let, a důvody tohoto omezení, včetně toho, jak by poskytnutí této informace ohrozilo účel prováděných analýz a vyšetřování. Členské státy zajistí, aby v případě, že centrální registry nesdělují totožnost subjektu, který nahlédl do informací o skutečných majitelích, bylo prodloužení této lhůty přiznáno pouze na základě odůvodněné žádosti orgánu ve třetí zemi, a to nejvýše o jeden rok, po jejímž uplynutí tento orgán musí podat novou odůvodněnou žádost o prodloužení.

Článek 13

Postup pro ověření a vzájemné uznávání oprávněného zájmu o přístup k informacím o skutečných majitelích

1. Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry uvedené v článku 10 přijaly opatření k ověření existence oprávněného zájmu uvedeného v článku 12 na základě dokumentů, informací a údajů získaných od fyzické nebo právnické osoby žádající o přístup do centrálního registru (dále jen „žadatel“) a v případě potřeby informací, které mají k dispozici podle čl. 12 odst. 3.

2. Existence oprávněného zájmu o přístup k informacím o skutečných majitelích se určí s přihlédnutím k:

a) funkci nebo povolání žadatele; a

b) spojení s konkrétními právníckými osobami nebo právními uspořádáními, o nichž jsou informace požadovány, s výjimkou osob uvedených v čl. 12 odst. 2 prvním pododstavci písm. a) a b).

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že o přístup k informacím žádá osoba, jejíž oprávněný zájem o přístup k informacím o skutečných majitelích spadajících do jedné z kategorií stanovených v čl. 12 odst. 2 prvním pododstavci již byl ověřen centrálním registrem jiného členského státu, k ověření podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) tohoto článku došlo získáním důkazu o oprávněném zájmu vydaného centrálním registrem tohoto jiného členského státu.

Členské státy mohou použít postup stanovený v prvním pododstavci tohoto odstavce na další kategorie určené jinými členskými státy podle čl. 12 odst. 2 druhého pododstavce.

4. Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry ověřovaly totožnost žadatele při každém přístupu do centrálních registrů. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby byly k dispozici dostatečné postupy pro ověřování totožnosti žadatele, mimo jiné umožněním používání prostředků elektronické identifikace a příslušných kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014⁽³⁹⁾.

5. Pro účely odst. 2 písm. a) členské státy zajistí, aby centrální registry měly zavedeny mechanismy umožňující opakovaný přístup osobám s oprávněným zájmem o přístup k informacím o skutečných majitelích, aniž by bylo nutné posuzovat při přístupu k informacím funkci nebo povolání těchto osob.

6. Od 10. listopadu 2026 členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry provedly ověření uvedené v odstavci 1 a poskytly žadateli odpověď do 12 pracovních dnů.

Odchylně od prvního pododstavce může být v případě náhlého vysokého počtu žádostí o přístup k informacím o skutečných majitelích podle tohoto článku lhůta pro poskytnutí odpovědi žadateli prodloužena o 12 pracovních dnů. Pokud je po uplynutí lhůty počet příchozích žádostí i nadále vysoký, může být tato lhůta prodloužena o dalších 12 pracovních dnů.

Členské státy včas oznámí Komisi jakékoli prodloužení uvedené v druhém pododstavci.

⁽³⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

Pokud se subjekty odpovědné za centrální registry rozhodnou poskytnout přístup k informacím o skutečných majitelích, vydají osvědčení o udělení přístupu na dobu tří let. Subjekty odpovědné za centrální registry odpoví na veškeré následné žádosti o přístup k informacím o skutečných majitelích podané stejnou osobou do sedmi pracovních dnů.

7. Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry mohly zamítnout žádost o přístup k informacím o skutečných majitelích výlučně na základě některého z těchto důvodů:

- a) žadatel neposkytl nezbytné informace nebo dokumenty podle odstavce 1;
- b) nebyl prokázán oprávněný zájem o přístup k informacím o skutečných majitelích;
- c) má-li subjekt odpovědný za centrální registr na základě informací, které má k dispozici, důvodné obavy, že tyto informace nebudou použity pro účely, pro které byly vyžádány, nebo že tyto informace budou použity pro účely, které nesouvisí s předcházením praní peněz, souvisejícími predikativními trestnými činy ani financováním terorismu;
- d) v jedné nebo více situacích uvedených v článku 15;
- e) v případech uvedených v odstavci 3 se oprávněný zájem o přístup k informacím o skutečných majitelích v centrálním registru jiného členského státu nevztahuje na účely, pro které jsou informace vyžádány;
- f) pokud se žadatel nachází ve třetí zemi a odpověď na žádost o přístup k informacím by nebyla v souladu s ustanoveními kapitoly V nařízení (EU) 2016/679.

Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry zvažovaly možnost požádat žadatele o doplňující informace nebo dokumenty před zamítnutím žádosti o přístup z důvodů uvedených v prvním pododstavci písm. a), b), c) a e). Pokud subjekty odpovědné za centrální registry žádají o doplňující informace, lhůta pro poskytnutí odpovědi se prodlouží o sedm pracovních dnů.

8. Pokud subjekty odpovědné za centrální registry zamítnou poskytnout přístup k informacím podle odstavce 7, členské státy vyžadují, aby registry informovaly žadatele o důvodech odmítnutí a o jeho právu na nápravu. Subjekt odpovědný za centrální registr zdokumentuje kroky podniknuté za účelem posouzení žádosti a získání doplňujících informací podle odst. 7 druhého pododstavce.

Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry mohly přístup zrušit, pokud některý z důvodů uvedených v odstavci 7 nastane nebo se o něm subjekt odpovědný za centrální registry dozví po udělení přístupu, a to případně i na základě zrušení přístupu subjektem odpovědným za centrální registr v jiném členském státě.

9. Členské státy zajistí, aby měly zavedeny soudní nebo správní opravné prostředky pro napadení rozhodnutí o zamítnutí nebo zrušení přístupu podle odstavce 7.

10. Členské státy zajistí, aby subjekty odpovědné za centrální registry mohly čas od času opakovat ověření funkce nebo povolání identifikovaných podle odst. 2 písm. a), v žádném případě však ne dříve než 12 měsíců od udělení přístupu, ledaže má subjekt odpovědný za centrální registr oprávněné důvody se domnívat, že oprávněný zájem pominul.

11. Členské státy vyžadují, aby osoby, kterým byl udělen přístup podle tohoto článku, oznámily subjektu odpovědnému za centrální registr změny, které mohou vést k ukončení prokázaného oprávněného zájmu, včetně změn týkajících se jejich funkce nebo povolání.

12. Členské státy se mohou rozhodnout, že žadatelům zpřístupní informace o skutečných majitelích vedené v centrálních registrech po zaplacení poplatku, který se omezí na to, co je nezbytně nutné k pokrytí nákladů na zajištění kvality informací vedených v těchto registrech a na jejich zpřístupnění. Poplatky se stanoví tak, aby nebyl narušen účinný přístup k informacím vedeným v těchto centrálních registrech.

Článek 14

Vzory formulářů a postupy

1. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů technické specifikace a postupy nezbytné pro zavedení přístupu ze strany centrálních registrů uvedených v článku 10 na základě oprávněného zájmu, včetně:

- a) standardizovaných vzorů pro žádosti o přístup do centrálního registru a pro žádosti o přístup k informacím o skutečných majitelích právnických osob a právních uspořádání;
 - b) standardizovaných vzorů, které mají centrální registry používat k potvrzení nebo zamítnutí žádosti o přístup do registru nebo o přístup k informacím o skutečných majitelích;
 - c) postupů usnadňujících vzájemné uznávání oprávněného zájmu o přístup k informacím o skutečných majitelích centrálními registry v jiných členských státech, než je členský stát, v němž byla žádost o přístup poprvé podána a přijata, včetně postupů pro zajištění bezpečného přenosu informací o žadateli;
 - d) postupů pro centrální registry za účelem vzájemného oznamování zrušení přístupu k informacím o skutečných majitelích podle čl. 13 odst. 8.
2. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 tohoto článku se přijmou přezkumným postupem uvedeným v čl. 72 odst. 2.

Článek 15

Výjimky z pravidel pro přístup do registrů skutečných majitelů

Za výjimečných okolností, které jsou stanoveny ve vnitrostátním právu, stanoví členské státy v případě, že by přístup podle čl. 11 odst. 3 a čl. 12 odst. 1 vystavil skutečného majitele nepřiměřenému riziku podvodu, únosu, vydírání, obtěžování, násilí nebo zastrahování nebo pokud je skutečným majitelem nezletilá nebo jinak právně nezpůsobilá osoba, na základě individuálního posouzení případu výjimku z takového přístupu ke všem nebo některým osobním informacím o skutečném majiteli. Členské státy zajistí, aby tyto výjimky byly udělovány v jednotlivých případech na základě podrobného posouzení výjimečné povahy okolností a potvrzení existence těchto nepřiměřených rizik. Je zaručeno právo na správní přezkum rozhodnutí o výjimce a právo na účinnou soudní ochranu. Členský stát, který povolil výjimky, zveřejní roční statistické údaje o počtu udělených výjimek a uvedených důvodech a předloží tyto údaje Komisi.

Výjimky udělené podle tohoto článku se nevztahují na povinné osoby uvedené v čl. 3 bodě 3) písm. b) nařízení (EU) 2024/1624, které jsou veřejnými činiteli.

ODDÍL 2

Informace o bankovních účtech

Článek 16

Registry bankovních účtů a elektronické systémy vyhledávání dat

1. Členské státy zavedou centralizované automatizované mechanismy, jako jsou centrální registry nebo centrální elektronické systémy vyhledávání dat, které umožňují včasnou identifikaci fyzických nebo právnických osob, jež vlastní nebo ovládají platební účty nebo bankovní účty označené číslem IBAN, včetně virtuálních čísel IBAN, účty cenných papírů, účty kryptoaktiv a bezpečnostní schránky u úvěrových institucí nebo finančních institucí na jejich území.

Členské státy oznámí Komisi charakteristiky těchto vnitrostátních mechanismů a rovněž kritéria, podle nichž jsou informace zaneseny do těchto vnitrostátních mechanismů.

2. Členské státy zajistí, aby informace vedené v centralizovaných automatizovaných mechanismech byly přímo, bezprostředně a plně přístupné finančním zpravodajským jednotkám, jakož i AMLA pro účely společných analýz podle článku 32 této směrnice a článku 40 nařízení (EU) 2024/1620. Informace musí být včas dostupné také orgánům dohledu za účelem plnění jejich povinností podle této směrnice.

3. Prostřednictvím centralizovaných automatizovaných mechanismů musí být k dispozici a lze vyhledávat tyto informace:

- a) v případě klienta, který je majitelem účtu, a jakékoli osoby, která prohlašuje, že jedná jménem majitele účtu: jméno nebo název společně s dalšími identifikačními údaji požadovanými podle čl. 22 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624 nebo jedinečné identifikační číslo, jakož i v příslušných případech datum, kdy jakákoli osoba prohlašující, že jedná jménem klienta, získala nebo pozbyla oprávnění jednat jménem tohoto klienta;
- b) v případě skutečného majitele klienta, který je majitelem účtu: jméno nebo název společně s dalšími identifikačními údaji požadovanými podle čl. 22 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624 nebo jedinečné identifikační číslo, jakož i datum, kdy se fyzická osoba stala skutečným majitelem, a v příslušných případech datum, kdy tato osoba přestala být skutečným majitelem klienta, který je majitelem účtu;
- c) v případě bankovního účtu nebo platebního účtu: číslo IBAN, anebo není-li platební účet identifikován číslem IBAN, jedinečný identifikátor účtu, a datum otevření účtu a v příslušných případech uzavření účtu;
- d) v případě virtuálního čísla IBAN vydaného úvěrovou institucí nebo finanční institucí: virtuální IBAN, jedinečný identifikátor účtu, na který jsou automaticky přesměrovány platby adresované virtuálnímu číslu IBAN, a datum otevření a uzavření účtu;
- e) v případě účtu cenných papírů: jedinečný identifikátor účtu a datum otevření a uzavření účtu;
- f) v případě účtu kryptoaktiv: jedinečný identifikátor účtu a datum otevření a uzavření účtu;
- g) v případě bezpečnostní schránky: jméno nájemce doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle čl. 22 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624, nebo jedinečné identifikační číslo a datum zahájení pronájmu, a v příslušných případech datum ukončení pronájmu.

V případě virtuálního čísla IBAN je majitelem účtu podle prvního pododstavce písm. a) majitel účtu, na který jsou automaticky přesměrovány platby adresované virtuálnímu číslu IBAN.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) a b) jméno nebo název zahrnuje v případě fyzických osob všechna jména a příjmení a v případě právnických osob, právních uspořádání nebo jiných organizací s právní subjektivitou název, pod nímž je právnická osoba, právní uspořádání nebo jiná organizace registrována.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit formát pro poskytování informací centralizovaným automatizovaným mechanismům. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle v čl. 72 odst. 2.

5. Členské státy mohou vyžadovat, aby prostřednictvím centralizovaných automatizovaných mechanismů byly přístupné a vyhledatelné další informace, které jsou považovány za nezbytné k tomu, aby finanční zpravodajské jednotky, orgán AMLA pro účely společných analýz podle článku 32 této směrnice a článku 40 nařízení (EU) 2024/1620 a orgány dohledu mohly plnit své povinnosti podle této směrnice.

6. Centralizované automatizované mechanismy se propojí prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů, který vyvine a provozuje Komise. Komise ve spolupráci s členskými státy zajistí toto propojení do 10. července 2029.

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit technické specifikace a postupy pro připojení centralizovaných automatizovaných mechanismů členských států k systému propojení registrů bankovních účtů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 72 odst. 2.

7. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 3 byly dostupné prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů. Členské státy přijmou odpovídající opatření k zajištění toho, aby prostřednictvím jejich vnitrostátních centralizovaných automatizovaných mechanismů a prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů byly zpřístupněny pouze takové informace uvedené v odstavci 3, které jsou aktuální a odpovídají skutečným informacím o bankovním účtu a platebním účtu včetně virtuálního čísla IBAN, účtu cenných papírů, účtu kryptoaktiv a bezpečnostní schránce. Přístup k uvedeným informacím je udělen v souladu s pravidly pro ochranu osobních údajů.

Ostatní informace, které členské státy považují za nezbytné pro finanční zpravodajské jednotky a další příslušné orgány podle odstavce 4, nejsou prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů přístupné a vyhledatelné.

8. Členské státy zajistí, aby prostřednictvím jejich vnitrostátních centralizovaných automatizovaných mechanismů a prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů byly zpřístupňovány informace o majitelích bankovních účtů nebo platebních účtů včetně virtuálních IBAN, účtů cenných papírů, účtů kryptoaktiv a bezpečnostních schránek po dobu pěti let od zrušení účtu.

Aniž jsou dotčeny vnitrostátní trestněprávní předpisy týkající se důkazů, které se uplatní na probíhající vyšetřování trestné činnosti a soudní řízení, mohou členské státy povolit nebo vyžadovat uchovávání takových informací nebo dokumentů po dobu dalších nejdéle pěti let, pokud členské státy shledají, že je takové další uchovávání nezbytné a přiměřené pro předcházení domnělému praní peněz nebo financování terorismu, jeho odhalování, vyšetřování nebo stíhání.

9. Finančním zpravodajským jednotkám a orgánu AMLA je pro účely společných analýz podle článku 32 této směrnice a článku 40 nařízení (EU) 2024/1620 udělen bezprostřední a plný přístup k informacím o platebních účtech a bankovních účtech označených číslem IBAN, včetně virtuálního čísla IBAN, účtech cenných papírů, účtech kryptoaktiv a bezpečnostních schránkách v jiných členských státech prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů. Orgánům dohledu je včas udělen přístup k dostupným informacím prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů. Členské státy spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí za účelem provedení tohoto odstavce.

Členské státy zajistí, aby pracovníci vnitrostátních finančních zpravodajských jednotek a orgánů dohledu, kteří mají přístup k systému propojení registrů bankovních účtů, dodržovali vysoké profesní standardy mlčenlivosti a ochrany údajů, byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní.

Požadavky stanovené v druhém pododstavci se vztahují rovněž na AMLA v souvislosti se společnými analýzami, a pokud vystupuje v roli orgánu dozoru.

10. Členské státy zajistí, aby byla zavedena technická a organizační opatření zajišťující bezpečnost údajů podle přísných technologických norem pro účely výkonu pravomoci finančními zpravodajskými jednotkami a orgány dohledu přistupovat k informacím dostupným prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů a vyhledávat v nich podle odstavců 5 a 6.

Požadavky stanovené v prvním pododstavci se rovněž vztahují na AMLA v souvislosti se společnými analýzami a pokud vystupuje v roli orgánu dozoru.

Článek 17

Prováděcí akty pro propojení registrů

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit technické specifikace a postupy nezbytné k zajištění propojení centrálních registrů členských států podle čl. 10 odst. 19, pokud jde o:

- a) technické specifikace stanovící soubor technických údajů nezbytných pro to, aby platforma plnila své funkce, jakož i způsoby uchovávání, používání a ochrany těchto údajů;
- b) společná kritéria pro zpřístupnění informací o skutečných majitelích v rámci systému propojení centrálních registrů, v závislosti na úrovni přístupu, jež umožní členské státy;
- c) technické detaily týkající se způsobu, jakým mají být informace o skutečných majitelích zpřístupněny;
- d) technické podmínky pro dostupnost služeb poskytovaných systémem propojení centrálních registrů;
- e) technické podmínky pro zajištění různých typů přístupu k informacím o skutečných majitelích v souladu s články 11 a 12 této směrnice, včetně ověření uživatelů pomocí prostředků pro elektronickou identifikaci a služeb vytvářejících důvěru podle nařízení (EU) č. 910/2014;
- f) způsoby platby, jestliže je přístup k informacím o skutečných majitelích podmíněn úhradou poplatku podle čl. 11 odst. 4 a čl. 13 odst. 12, přičemž se přihlédne k dostupným platebním nástrojům, jako jsou platební transakce na dálku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 72 odst. 2.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit technické specifikace a postupy nezbytné k zajištění propojení centralizovaných automatizovaných mechanismů členských států podle čl. 16 odst. 6, pokud jde o:

- a) technické specifikace stanovící metody komunikace s využitím elektronických prostředků pro účely systému propojení registrů bankovních účtů;
- b) technické specifikace komunikačních protokolů;
- c) technické specifikace vymezující zabezpečení údajů, záruky ochrany osobních údajů, používání a ochranu informací, které jsou vyhledatelné a přístupné prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů;
- d) společná kritéria, podle nichž jsou informace o bankovních účtech vyhledatelné prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů;
- e) technické detaily týkající se způsobu, jakým jsou informace zpřístupněny prostřednictvím systému propojení registrů bankovních účtů, včetně ověření uživatelů pomocí prostředků pro elektronickou identifikaci a příslušných služeb vytvářejících důvěru podle nařízení (EU) č. 910/2014;
- f) technické podmínky pro dostupnost služeb poskytovaných systémem propojení registrů bankovních účtů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 72 odst. 2.

3. Při přijímání prováděcích aktů uvedených v odstavcích 1 a 2 zohlední Komise osvědčené technologie a existující postupy. Komise zajistí, aby v souvislosti s vývojem a provozováním systému propojení registrů bankovních účtů nevznikaly náklady překračující rámec toho, co je naprosto nezbytné k provádění této směrnice.

ODDÍL 3

Jednotné místo pro přístup k informacím o nemovitostech

Článek 18

Jednotné místo pro přístup k informacím o nemovitostech

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly bezprostřední a přímý bezplatný přístup k informacím, které umožňují včasnou identifikaci veškerých nemovitostí a fyzických nebo právnických osob nebo právních uspořádání, které dané pozemky a nemovitosti vlastní, jakož i k informacím, které umožňují identifikaci a analýzu transakcí souvisejících s nemovitostmi. Tento přístup se poskytuje prostřednictvím jednotného přístupového místa zřízeného v každém členském státě, které příslušným orgánům umožňuje přístup elektronickými prostředky k informacím v digitálním formátu, pokud možno strojově čitelném (dále jen v tomto oddíle „jednotné přístupové místo“).

Přístup do jednotných přístupových míst uvedených v prvním pododstavci se udělí rovněž orgánu AMLA pro účely společných analýz podle článku 32 této směrnice a článku 40 nařízení (EU) 2024/1620.

2. Členské státy zajistí, aby prostřednictvím jednotného přístupového místa uvedeného v odstavci 1 byly zpřístupněny alespoň:

- a) informace o nemovitosti:
 - i) parcela katastru nemovitostí a parcelní číslo;
 - ii) zeměpisné umístění včetně adresy nemovitosti;
 - iii) rozloha nebo plocha nemovitosti;
 - iv) druh nemovitosti, včetně toho, zda se jedná o zastavěnou nebo nezastavěnou plochu a určení užití;
- b) informace o vlastnictví:
 - i) jméno majitele a jakákoli osoby, která prohlašuje, že jedná jménem majitele;

- ii) je-li majitelem právnická osoba, název a právní forma právnické osoby, jakož i jedinečné identifikační číslo společnosti a daňové identifikační číslo;
 - iii) je-li majitelem právní uspořádání, název právního uspořádání a daňové identifikační číslo;
 - iv) cena, za kterou byla nemovitost nabyta;
 - v) případné nároky nebo omezení;
- c) informace o břemenech v souvislosti s:
- i) zástavním právem,
 - ii) soudním omezením;
 - iii) vlastnickými právy;
 - iv) dalšími zárukami, jsou-li k dispozici;
- d) historie vlastnictví nemovitosti, cena a související zatížení;
- e) relevantní dokumenty.

Členské státy zajistí, aby v případě, že parcela katastru nemovitostí zahrnuje více nemovitostí, byly informace uvedené v prvním pododstavci poskytnuty ke každé nemovitosti na této parcele.

Členské státy zajistí, aby historické informace podle písm. d) prvního pododstavce zahrnovaly alespoň období od 8. července 2019.

3. Členské státy zavedou mechanismy, které zajistí, aby informace poskytované prostřednictvím jednotného přístupového místa uvedeného v odstavci 1 byly aktuální a přesné.

4. Členské státy mají zavedena opatření k zajištění toho, aby informace vedené elektronicky byly bezprostředně poskytnuty dožadujícímu příslušnému orgánu. Pokud tyto informace nejsou vedeny elektronicky, členské státy zajistí, aby byly poskytovány včas a způsobem, který nenaruší činnost dožadujícího příslušného orgánu.

5. Do 10. října 2029 oznámí členské státy Komisi:

- a) charakteristiky jednotného přístupového místa uvedeného v odstavci 1 zřízeného na vnitrostátní úrovni, včetně internetové stránky, na níž je přístupný;
- b) seznam příslušných orgánů, kterým byl udělen přístup do jednotného přístupového místa uvedeného v odstavci 1;
- c) veškeré údaje zpřístupněné příslušným orgánům nad rámec údajů uvedených v odstavci 2.

Členské státy toto oznámení aktualizují, změní-li se seznam příslušných orgánů nebo rozsah uděleného přístupu k informacím. Komise tyto informace, včetně jejich případných změn, zpřístupní ostatním členským státům.

6. Do 10. července 2032 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž vyhodnotí podmínky a technické specifikace a postupy pro zajištění bezpečného a efektivního propojení jednotných přístupových míst uvedených v odstavci 1. V případě potřeby k této zprávě připojí legislativní návrh.

KAPITOLA III

FINANČNÍ ZPRAVODAJSKÉ JEDNOTKY

Článek 19

Zřízení finančních zpravodajských jednotek

1. Každý členský stát zřídí finanční zpravodajskou jednotku za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu, jejich odhalování a účinného boje proti nim.

2. Finanční zpravodajské jednotky jsou jediným ústředním vnitrostátním útvarům odpovědným za přijímání a analýzu oznámení předložených povinnými osobami podle článku 69 nařízení (EU) 2024/1624, oznámení předložených povinnými osobami podle článku 74 a čl. 80 odst. 4 druhého pododstavce uvedeného nařízení a veškerých dalších informací, které se týkají praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu včetně informací předaných celními orgány podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1672, jakož i informací předložených orgány dohledu nebo jinými orgány.

3. Finanční zpravodajská jednotka odpovídá za předávání výsledků svých analýz a jakýchkoli dalších informací relevantním příslušným orgánům, existují-li důvody pro podezření z praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Musí být schopna získat od povinných osob další informace.

Funkce finanční zpravodajské finanční jednotky v oblasti finanční analýzy spočívá:

a) v operativní analýze, která se zaměřuje na jednotlivé případy a konkrétní cíle nebo na příslušné vybrané informace, prioritizované na základě rizika, a množství obdržených informací a předpokládaném použití informací po jejich předání;

b) ve strategické analýze, jež se zabývá trendy a způsoby praní peněz a financování terorismu a jejich vývojem.

4. Každá finanční zpravodajská jednotka musí být provozně nezávislá a samostatná, to znamená, že musí mít pravomoc a schopnost vykonávat své funkce volně, včetně schopnosti samostatně rozhodovat o tom, zda konkrétní informace analyzovat, vyžádat si je a v souladu s odstavcem 3je předat. Nesmí být vystavena nepatřičnému ovlivňování nebo vměšování ze strany politiků, vlády nebo odvětví.

Nachází-li se finanční zpravodajská jednotka v rámci existující struktury jiného orgánu, jsou hlavní funkce finanční zpravodajské jednotky nezávislé a provozně oddělené od ostatních funkcí hostitelského orgánu.

5. Členské státy poskytnou svým finančním zpravodajským jednotkám náležité finanční, lidské a technické zdroje, aby mohly plnit své úkoly. Finanční zpravodajské jednotky mohou získat a využívat zdroje potřebné pro plnění jejich funkcí.

6. Členské státy zajistí, aby pracovníci jejich finančních zpravodajských jednotek byli vázáni požadavky profesního tajemství, které jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 67, a aby zachovávali vysoké profesní standardy, včetně vysokých profesních standardů ochrany údajů, a aby byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní, pokud jde o etické nakládání se soubory dat velkého objemu. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky měly zavedené postupy pro předcházení střetům zájmů a jejich řešení.

7. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky zavedly pravidla upravující zabezpečení a důvěrnost informací.

8. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky měly zavedeny bezpečné a chráněné kanály pro sdělování a výměnu informací elektronickými prostředky s příslušnými orgány a povinnými osobami.

9. Členské státy zajistí, aby s ohledem na výměnu informací mohly jeho finanční zpravodajské jednotky uzavírat ujednání nebo nezávisle spolupracovat s jinými příslušnými vnitrostátními orgány podle článku 46.

10. Do 10. července 2028 vydá AMLA obecné pokyny určené finančním zpravodajským jednotkám týkající se:

a) opatření, která mají být zavedena za účelem zachování provozní autonomie a nezávislosti finanční zpravodajské jednotky, včetně opatření, která mají zabránit tomu, aby její provozní autonomie a nezávislost ovlivnily střety zájmů;

- b) povahy, rysů a cílů operativní a strategické analýzy;
- c) nástrojů a metod pro používání a křížovou kontrolu finančních a správních informací a informací v oblasti prosazování práva, k nimž mají finanční zpravodajské jednotky přístup; a
- d) praktik a postupů pro výkon pozastavení nebo odepření souhlasu s transakcí a pozastavení nebo sledování účtu nebo obchodního vztahu podle článků 24 a 25.

Článek 20

Úředník pro otázky základních práv

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky jmenovaly úředníka pro otázky základních práv. Úředníkem pro otázky základních práv může být některý ze stávajících pracovníků finanční zpravodajské jednotky.
2. Úředník pro otázky základních práv plní tyto úkoly:
 - a) radí pracovníkům finanční zpravodajské jednotky ve všech činnostech prováděných finanční zpravodajskou jednotkou, považuje-li to za nezbytné nebo pokud o to pracovníci požádají, aniž by těmto činnostem bránil nebo je zdržoval;
 - b) podporuje a sleduje dodržování základních práv finančními zpravodajskými jednotkami;
 - c) poskytuje nezávislá stanoviska týkající se souladu činností finančních zpravodajských jednotek se základními právy;
 - d) informuje vedoucího finanční zpravodajské jednotky o možném porušení základních práv v průběhu činností finanční zpravodajské jednotky.
3. Finanční zpravodajská jednotka zajistí, aby úředník pro otázky základních práv nedostával žádné instrukce týkající se plnění jeho úkolů.

Článek 21

Přístup k informacím

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky bez ohledu na své organizační postavení měly přístup k informacím, které potřebují k řádnému plnění svých úkolů, včetně finančních a správních informací a informací v oblasti prosazování práva. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky měly alespoň:
 - a) bezprostřední a přímý přístup k těmto finančním informacím:
 - i) informace obsažené ve vnitrostátních centralizovaných automatizovaných mechanismech podle článku 16;
 - ii) informace od povinných osob, včetně informací o převodech peněžních prostředků ve smyslu čl. 3 bodu 9 nařízení (EU) 2023/1113 a o převodech kryptoaktiv ve smyslu čl. 3 bodu 10 uvedeného nařízení;
 - iii) informace o hypotékách a půjčkách;
 - iv) informace obsažené ve vnitrostátních databázích měn a směnárén;
 - v) informace o cenných papírech;
 - b) bezprostřední a přímý přístup k těmto správním informacím:
 - i) fiskální údaje, včetně údajů, které mají k dispozici daňové orgány, jakož i údajů získaných podle čl. 8 odst. 3a směrnice Rady 2011/16/EU ⁽⁴⁰⁾.
 - ii) informace o zadávacích řízeních na zboží nebo služby nebo koncese;

⁽⁴⁰⁾ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 064, 11.3.2011, s. 1).

- iii) informace ze systému propojení registrů bankovních účtů podle článku 16, jakož i údaje z vnitrostátních katastrů nemovitostí nebo elektronických systémů vyhledávání dat a pozemkových a katastrálních rejstříků;
 - iv) informace z vnitrostátních evidencí občanů a registrů obyvatel, pokud jde o fyzické osoby;
 - v) informace z vnitrostátních registrů cestovních pasů a víz;
 - vi) informace z databází přeshraničních cest;
 - vii) informace z komerčních databází, včetně obchodních rejstříků a databází politicky exponovaných osob;
 - viii) informace z vnitrostátních registrů motorových vozidel, letadel a plavidel;
 - ix) informace z vnitrostátních registrů sociálního zabezpečení;
 - x) celní údaje, včetně přeshraničních fyzických převodů peněžní hotovosti;
 - xi) informace z vnitrostátních registrů ručních palných a lehkých zbraní;
 - xii) informace z vnitrostátních registrů skutečných majitelů;
 - xiii) údaje dostupné prostřednictvím propojení centrálních registrů podle čl. 10 odst. 19;
 - xiv) informace z registrů neziskových organizací;
 - xv) informace, které mají k dispozici vnitrostátní finanční orgány dozoru a regulační orgány v souladu s článkem 61 a čl. 67 odst. 2;
 - xvi) databáze uchovávající údaje o obchodování s emisemi CO₂, které jsou zřízeny podle nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ⁽⁴¹⁾;
 - xvii) informace o ročních účetních závěrkách společností;
 - xviii) vnitrostátní registry v oblasti migrace a přistěhovalectví;
 - xix) informace, které mají k dispozici obchodní soudy;
 - xx) informace obsažené v insolvenčních databázích a informace, které mají k dispozici insolvenční správci;
 - xxi) informace o finančních prostředcích a jiných aktivech zmrazených nebo imobilizovaných na základě cílených finančních sankcí;
- c) přímý nebo nepřímý přístup k těmto informacím v oblasti prosazování práva:
- i) informace nebo údaje jakéhokoli druhu, které již mají k dispozici příslušné orgány v souvislosti s prevencí, odhalováním, vyšetřováním nebo stíháním trestných činů;
 - ii) informace nebo údaje jakéhokoli druhu, které jsou v souvislosti s prevencí, odhalováním, vyšetřováním nebo stíháním trestných činů v držení orgánů veřejné moci nebo soukromých subjektů a které jsou dostupné příslušným orgánům bez přijetí donucovacích opatření podle vnitrostátního práva.

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. c) zahrnují výpisy z rejstříku trestů, informace o vyšetřování, informace o zmrazení či zajištění majetku nebo o dalších vyšetřovacích či předběžných opatřeních a informace o odsuzujících rozsudcích a o konfiskacích.

Členské státy mohou povolit omezení přístupu k informacím v oblasti prosazování práva uvedeným v prvním pododstavci písm. c) případ od případu, pokud by poskytnutí těchto informací pravděpodobně ohrozilo probíhající vyšetřování.

⁽⁴¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ze dne 2. května 2013 o vytvoření registru Unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009/ES a o zrušení nařízení Komise (EU) č. 920/2010 a (EU) č. 1193/2011 (Úř. věst. L 122, 3.5.2013, s. 1).

2. Přístup k informacím uvedeným v odstavci 1 se považuje za přímý a bezprostřední, pokud jsou informace obsaženy v IT databázi, registru nebo systému vyhledávání dat, z něhož může finanční zpravodajská jednotka informace získat bez jakýchkoli mezikroků, nebo pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) subjekty nebo orgány, které mají informace k dispozici, je neprodleně poskytnou finančním zpravodajským jednotkám a
- b) žádný subjekt, orgán ani třetí strana nemohou zasahovat do vyžádaných údajů nebo informací, které mají být poskytnuty.

3. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotce byl pokud možno udělen přímý přístup k informacím uvedeným v odst. 1 prvním pododstavci písm. c). Je-li finanční zpravodajské jednotce poskytnut nepřímý přístup k informacím, subjekt nebo orgán, který má informace k dispozici, je poskytne včas.

4. Každá zpravodajská jednotka je v rámci svých funkcí schopna požadovat, získat a používat informace od kterékoli povinné osoby za účelem plnění svých funkcí podle čl. 19 odst. 3 této směrnice, a to i v případě, že nebylo podáno předchozí oznámení podle čl. 69 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) nebo čl. 70 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624. Povinné osoby nemusí žádostem o informace podaným podle tohoto odstavce vyhovět v případě, že se týkají informací získaných v situacích uvedených v čl. 70 odst. 2 uvedeného nařízení.

Článek 22

Odpovědi na žádosti o informace

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky mohly odpovídat včas na žádosti o informace odůvodněné obavami týkajícími se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu podané příslušnými orgány uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodě 44 písm. c) a d) nařízení (EU) 2024/1624 v jejich členském státě, pokud takové informace finanční zpravodajská jednotka již má k dispozici a jsou podle posouzení daného případu nezbytné. O provedení předání informací rozhoduje finanční zpravodajská jednotka.

Finanční zpravodajská jednotka nemá povinnost žádosti o informace vyhovět, jestliže má objektivní důvody předpokládat, že by poskytnutí takových informací mělo nepříznivý dopad na probíhající vyšetřování nebo analýzy, nebo, ve výjimečných případech, jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo irelevantní s ohledem na účely, pro které byla žádost podána.

V takových případech poskytne finanční zpravodajská jednotka dožadujícímu orgánu písemné odůvodnění.

2. Příslušné orgány poskytnou finanční zpravodajské jednotce zpětnou vazbu ohledně využití a užitečnosti informací předaných podle tohoto článku a čl. 19 odst. 3 a o výsledcích přijatých opatření a vyšetřování provedených na základě těchto informací. Tato zpětná vazba se poskytuje co nejdříve a v každém případě v souhrnné podobě alespoň jednou ročně tak, aby finanční zpravodajská jednotka mohla zlepšit svou funkci operativní analýzy.

Článek 23

Poskytování informací orgánům dozoru

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky poskytovaly orgánům dozoru z vlastního podnětu nebo na žádost informace, které mohou být relevantní pro účely dohledu podle kapitoly IV, včetně alespoň těchto informací:

- a) kvalita a množství oznámení podezřelých transakcí podaných povinnými osobami;
- b) kvalita a včasnost odpovědí poskytnutých povinnými osobami na žádosti finančních zpravodajských jednotek podle čl. 69 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nařízení (EU) 2024/1624;
- c) relevantní výsledky strategických analýz provedených podle čl. 19 odst. 3 druhého pododstavce písm. b) této směrnice, jakož i veškeré relevantní informace o trendech a metodách praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu, včetně zeměpisných, přeshraničních a vznikajících rizik.

2. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky informovaly orgány dozoru vždy, když informace, které mají k dispozici, naznačují možné porušení nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113 ze strany povinných osob.

3. S výjimkou případů, kdy je to nezbytně nutné pro účely odstavce 2, členské státy zajistí, aby informace poskytnuté finančními zpravodajskými jednotkami podle tohoto článku neobsahovaly žádné informace o konkrétních fyzických nebo právnických osobách ani případech zahrnujících fyzické nebo právnické osoby, které jsou předmětem probíhající analýzy nebo vyšetřování nebo které mohou vést k identifikaci fyzických nebo právnických osob.

Článek 24

Pozastavení nebo odepření souhlasu

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly v případě výskytu podezření, že transakce souvisí s praním peněz nebo financováním terorismu, oprávněny přímo či nepřímo přijmout okamžitá opatření spočívající v pozastavení nebo odepření souhlasu s touto transakcí.

Členské státy zajistí, aby v případě, kdy je na základě podezření oznámeného podle článku 69 nařízení (EU) 2024/1624 zjištěna potřeba pozastavit nebo odepřít souhlas s transakcí, bylo pozastavení nebo odepření souhlasu uloženo povinné osobě ve lhůtě uvedené v článku 71 uvedeného nařízení. Je-li potřeba pozastavit transakci založená na analytické práci finanční zpravodajské jednotky, bez ohledu na to, zda povinná osoba podala předchozí oznámení, uloží finanční zpravodajská jednotka pozastavení co nejdříve.

Finanční zpravodajská jednotka uloží pozastavení nebo odepření souhlasu s transakcí s cílem ochránit finanční prostředky, provést své analýzy včetně analýzy dané transakce, posoudit, zda je podezření potvrzeno, a pokud ano, předat výsledky těchto analýz relevantním příslušným orgánům za účelem přijetí vhodných opatření.

Členské státy stanoví dobu pozastavení nebo odepření souhlasu použitelnou s ohledem na analytickou činnost finančních zpravodajských jednotek, která nepřesáhne 10 pracovních dnů. Členské státy mohou stanovit delší dobu pozastavení, pokud finanční zpravodajské jednotky podle vnitrostátního práva plní funkci vyšetřování, zajištění, zmrazení nebo konfiskace majetku pocházejícího z trestné činnosti. Pokud je stanovena delší doba pozastavení nebo odepření souhlasu, členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky vykonávaly svou funkci s výhradou vhodných vnitrostátních záruk, jako je možnost, aby osoba, jejíž transakce byla pozastavena, napadla toto pozastavení u soudu.

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly oprávněny pozastavení nebo odepření souhlasu zrušit, kdykoli dospějí k závěru, že pozastavení nebo odepření souhlasu již není nutné k dosažení cílů uvedených ve třetím pododstavci.

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly oprávněny uplatnit pozastavení nebo odepření souhlasu, jak je stanoveno v tomto odstavci, na žádost finanční zpravodajské jednotky z jiného členského státu.

2. Existuje-li podezření, že je bankovní účet nebo platební účet, účet kryptoaktiv nebo obchodní vztah spojen s praním peněz, souvisejícími predikativními trestnými činy nebo financováním terorismu, členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka byla oprávněna přímo či nepřímo pozastavit používání tohoto účtu nebo pozastavit daný obchodní vztah s cílem ochránit finanční prostředky, provést své analýzy, posoudit, zda je podezření potvrzeno, a pokud ano, předat výsledky analýz relevantním příslušným orgánům za účelem přijetí vhodných opatření.

Členské státy stanoví dobu pozastavení použitelnou s ohledem na analytickou činnost finančních zpravodajských jednotek, která nepřesáhne pět pracovních dnů. Členské státy mohou stanovit delší dobu pozastavení, pokud finanční zpravodajské jednotky podle vnitrostátního práva plní funkci vyšetřování, zajištění, zmrazení nebo konfiskace majetku pocházejícího z trestné činnosti. Pokud je stanovena delší doba pozastavení, členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky vykonávaly svou funkci za splnění vhodných vnitrostátních záruk, jako je možnost, aby osoba, jejíž bankovní účet nebo platební účet, účet kryptoaktiv nebo obchodní vztah byly pozastaveny, napadla toto pozastavení u soudu.

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly oprávněny pozastavení zrušit, kdykoli finanční zpravodajská jednotka dospěje k závěru, že podmínky stanovené v prvním pododstavci již nejsou naplněny.

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly oprávněny pozastavit používání účtu nebo pozastavit obchodní vztah, jak je stanoveno v tomto odstavci, na žádost finanční zpravodajské jednotky z jiného členského státu.

3. Pozastavení nebo odepření souhlasu v souladu s tímto článkem nezakládá pro finanční zpravodajskou jednotku, členy jejího řídicího orgánu ani zaměstnance odpovědnost jakéhokoli druhu.

Článek 25

Instrukce pro sledování transakcí nebo činností

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly oprávněny vydat povinným osobám pokyn, aby po dobu, kterou stanoví finanční zpravodajská jednotka, sledovaly transakce nebo činnosti, které jsou prováděny prostřednictvím jednoho nebo více bankovních účtů nebo platebních účtů nebo účtů kryptoaktiv nebo jiných obchodních vztahů spravovaných touto povinnou osobou pro osoby, které představují významné riziko praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Členské státy rovněž zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka byla oprávněna dát povinné osobě pokyn k podávání zpráv o výsledcích tohoto sledování.

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly oprávněny přijímat opatření týkající se sledování, jak je stanoveno v tomto článku na žádost finanční zpravodajské jednotky z jiného členského státu.

Článek 26

Upozornění povinným osobám

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky mohly upozornit povinné osoby na informace důležité pro provádění hloubkové kontroly klienta podle kapitoly III nařízení (EU) 2024/1624. Tyto informace zahrnují:

- a) druhy transakcí nebo činností, které představují významné riziko praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu;
- b) konkrétní osoby, které představují významné riziko praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu;
- c) konkrétní zeměpisné oblasti, které představují významné riziko praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu.

2. Požadavek uvedený v odstavci 1 se použije po dobu stanovenou ve vnitrostátních právních předpisech, která nepřesáhne šest měsíců.

3. Finanční zpravodajské jednotky každoročně poskytují povinným osobám strategické informace o typologiích, ukazatelích rizik a trendech v oblasti praní peněz a financování terorismu.

Článek 27

Výroční zpráva finanční zpravodajské jednotky

Každý členský stát zajistí, aby jeho finanční zpravodajská jednotka zveřejňovala výroční zprávu o své činnosti. Zpráva musí obsahovat statistiky týkající se:

- a) následných opatření, která finanční zpravodajská jednotka přijala v návaznosti na oznámení podezřelé transakce a činnosti;
- b) oznámení podezřelých transakcí, která podaly povinné osoby;
- c) informací sdělených orgány dozoru a centrálními registry;
- d) předávání informací příslušným orgánům a následných opatření přijatých v návaznosti na tato předání;
- e) žádostí podaných jiným finančním zpravodajským jednotkám a obdržených od jiných zpravodajských jednotek;
- f) žádostí podaných příslušným orgánům uvedeným v čl. 2 odst. 1 bodě 44 písm. c) nařízení (EU) 2024/1624 a žádostí obdržených od těchto orgánů;
- g) přidělených lidských zdrojů;

h) údajů o přeshraničních fyzických převodech peněžní hotovosti předaných celními orgány podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1672.

Zpráva uvedená v prvním pododstavci musí obsahovat rovněž informace o zjištěných trendech a typologiích, které jsou uvedeny ve spisech předaných jiným příslušným orgánům. Informace obsažené v této zprávě nesmí umožňovat identifikovat jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu.

Článek 28

Zpětná vazba od finanční zpravodajské jednotky

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky poskytl povinným osobám zpětnou vazbu týkající se oznámení podezření podle článku 69 nařízení (EU) 2024/1624. Tato zpětná vazba se týká přinejmenším kvality poskytnutých informací, včasnosti oznámení, popisu podezření a dokumentace poskytnuté ve fázi podání oznámení.

Zpětnou vazbu podle tohoto článku nelze chápat tak, že by zahrnovala každé oznámení podané povinnými osobami.

Finanční zpravodajské jednotky poskytnou zpětnou vazbu alespoň jednou ročně bez ohledu na to, zda je poskytnuta jednotlivé povinné osobě, nebo skupinám či kategoriím povinných osob, přičemž se zohlední celkový počet podezřelých transakcí oznámených povinnými osobami.

Zpětná vazba je zpřístupněna rovněž orgánům dozoru, aby mohly vykonávat dohled založený na posouzení rizik v souladu s článkem 40.

Finanční zpravodajské jednotky každoročně podávají AMLA zprávy o poskytování zpětné vazby povinným osobám podle tohoto článku a poskytnou statistické údaje o počtu oznámení podezřelých transakcí podaných jednotlivými kategoriemi povinných osob.

Do 10. července 2028 vydá AMLA finančním zpravodajským jednotkám doporučení týkající se osvědčených postupů a přístupů k poskytování zpětné vazby, včetně druhu a četnosti zpětné vazby.

Povinnost poskytovat zpětnou vazbu nesmí ohrozit probíhající analytickou činnost finanční zpravodajské jednotky ani vyšetřování nebo správní řízení následující po předání informací finanční zpravodajskou jednotkou a není jí dotčena použitelnost požadavků na ochranu údajů a důvěrnost.

2. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky poskytovaly alespoň jednou ročně celním orgánům zpětnou vazbu, která se týká účinnosti informací předaných podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1672 a opatření přijatých v návaznosti na tyto informace.

Článek 29

Spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky navzájem spolupracovaly v co největším rozsahu bez ohledu na své organizační postavení.

Článek 30

Chráněné komunikační kanály

1. Zřizuje se systém pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států (dále jen „systém FIU.net“). Systém FIU.net zaručí zabezpečenou komunikaci a výměnu informací a umožní pořízení písemného záznamu všech činností zpracování informací za podmínek, jež dovolí ověření pravosti. Tento systém lze použít rovněž ke komunikaci s protějšky finančních zpravodajských jednotek ve třetích zemích a s institucemi a jinými subjekty Unie. Systém FIU.net spravuje AMLA.

Systém FIU.net se používá pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami a orgánem AMLA pro účely společných analýz podle článku 32 této směrnice a článku 40 nařízení (EU) 2024/1620.

2. Členské státy zajistí, aby se výměna informací finančních zpravodajských jednotek podle článků 31 a 32 uskutečňovala s použitím systému FIU.net. V případě technického selhání systému FIU.net jsou informace předávány jinými vhodnými prostředky, které zajišťují vysokou úroveň zabezpečení a ochrany údajů.

Výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami a jejich protějšky ve třetích zemích, které nejsou připojeny k systému FIU.net, se uskutečňují rovněž prostřednictvím chráněných komunikačních kanálů.

3. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky za účelem plnění svých úkolů podle této směrnice v co největší míře spolupracovaly při používání nejmodernějších technologií v souladu s jejich vnitrostátním právem.

Členské státy rovněž zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky v co největší míře spolupracovaly při uplatňování řešení vyvinutých a spravovaných AMLA v souladu s čl. 5 odst. 5 písm. i), čl. 45 odst. 1 písm. d) a článkem 47 nařízení (EU) 2024/1620.

4. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky mohly využívat funkce systému FIU.net ke křížovému porovnávání údajů, které zpřístupňují v systému FIU.net, a to na základě nalezení nebo nenalezení shody, s údaji zpřístupňovanými v tomto systému jinými finančními zpravodajskými jednotkami a institucemi a jinými subjekty Unie, pokud toto křížové porovnávání spadá do příslušných mandátů těchto institucí a jiných subjektů Unie.

5. AMLA může pozastavit přístup finanční zpravodajské jednotky nebo protějšku ve třetí zemi nebo instituci nebo jiném subjektu Unie k systému FIU.net, pokud má důvody se domnívat, že by takový přístup ohrozil provádění této kapitoly a bezpečnost a důvěrnost informací, které mají finanční zpravodajské jednotky k dispozici, a které jsou vyměňovány prostřednictvím systému FIU.net, včetně případů, kdy existují obavy v souvislosti s nedostatečnou nezávislostí a autonomií finanční zpravodajské jednotky.

Článek 31

Výměna informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami

1. Členské státy zajistí, aby si finanční zpravodajské jednotky vyměňovaly, z vlastního podnětu nebo na žádost, veškeré informace, které mohou být relevantní pro zpracování nebo analýzu informací o praní peněz, souvisejících predikativních trestných činech nebo financování terorismu a o zapojených fyzických nebo právnických osobách ze strany finančních zpravodajských jednotek bez ohledu na druh predikativních trestných činů, o který se pravděpodobně jedná, a to i v případě, že druh predikativního trestného činu, o který se pravděpodobně jedná, není v okamžiku výměny informací identifikován.

Žádost musí obsahovat relevantní skutečnosti, souvislosti, důvody žádosti, vazby na zemi dožádané finanční zpravodajské jednotky a způsob, jak budou požadované informace využity.

Jestliže finanční zpravodajská jednotka obdrží oznámení podle čl. 69 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) nařízení (EU) 2024/1624, které se týká jiného členského státu, neprodleně předá oznámení nebo veškeré relevantní informace z něj získané finanční zpravodajské jednotce dotyčného členského státu.

2. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy prováděcích technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Tyto návrhy prováděcích technických norem upřesňují formát, který se použije k výměně informací podle odstavce 1.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené prvním pododstavcem tohoto odstavce v souladu s článkem 53 nařízení (EU) 2024/1620.

3. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Tyto návrhy regulačních technických norem upřesní kritéria relevance a výběru při určování, zda se oznámení podané podle čl. 69 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) nařízení (EU) 2024/1624 týká jiného členského státu, jak je uvedeno v odst. 1 třetím pododstavci tohoto článku.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

4. Do 10. července 2028 vydá AMLA obecné pokyny určené finančním zpravodajským jednotkám, které stanoví postupy, které mají být zavedeny pro účely předávání a přijímání oznámení podle čl. 69 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) nařízení (EU) 2024/1624, které se týká jiného členského státu, a pro účely zpětné vazby, která má být poskytnuta v návaznosti na toto oznámení.

5. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka, jíž je žádost určena, byla povinna při zodpovídání žádosti o informace podle odstavce 1 od jiné finanční zpravodajské jednotky použít veškeré své dostupné pravomoci, které by k získání a analýze informací obvykle použila na vnitrostátní úrovni.

Usiluje-li finanční zpravodajská jednotka o získání dalších informací od povinné osoby usazené v jiném členském státě, která působí na území jejího členského státu, podává se žádost finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území je povinná osoba usazena. Finanční zpravodajská jednotka získá informace v souladu s čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624 a předává odpovědi bezodkladně.

6. Členské státy zajistí, aby v případě, že je finanční zpravodajská jednotka požádána o poskytnutí informací podle odstavce 1, odpověděla na žádost co nejdříve a v každém případě nejpozději do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti, pokud má požadované informace k dispozici nebo pokud jsou požadované informace vedeny v databázi nebo registru, k nimž má dožádaná finanční zpravodajská jednotka přímý přístup. Ve výjimečných, řádně odůvodněných případech může být tato lhůta prodloužena, nejdéle však na deset pracovních dnů. Není-li dožádaná finanční zpravodajská jednotka s to požadované informace získat, uvědomí o tom dožadující finanční zpravodajskou jednotku.

7. Členské státy zajistí, aby ve výjimečných, odůvodněných a naléhavých případech a odchýlně od odstavce 6 poskytla finanční zpravodajská jednotka, které byla podle odstavce 1 podána žádost o informace, jež jsou obsaženy v databázi nebo registru, k nimž má dožádaná finanční zpravodajská jednotka přímý přístup, nebo které již má k dispozici, tyto informace nejpozději do jednoho pracovního dne od obdržení žádosti.

Není-li dožádaná finanční zpravodajská jednotka schopna odpovědět do jednoho pracovního dne nebo nemá-li přímý přístup k informacím, sdělí důvody. Pokud by poskytnutí požadovaných informací do jednoho pracovního dne představovalo pro dožádanou finanční zpravodajskou jednotku nepřiměřenou zátěž, může poskytnutí informací odložit. V takovém případě dožádaná finanční zpravodajská jednotka o tomto odkladu neprodleně informuje dožadující finanční zpravodajskou jednotku. Dožádaná finanční zpravodajská jednotka může lhůtu pro odpověď na žádost o informace prodloužit nejvýše na tři pracovní dny.

8. Finanční zpravodajská jednotka může odmítnout výměnu informací pouze ve výjimečných případech, pokud by daná výměna mohla být v rozporu se základními zásadami jejího vnitrostátního práva. Tyto výjimečné okolnosti musí být stanoveny tak, aby bránily zneužívání a nepatřičnému omezování volné výměny informací k analytickým účelům.

Do 10. července 2028 oznámí členské státy Komisi výjimečné okolnosti uvedené v prvním pododstavci. Členské státy tato oznámení aktualizují, dojde-li ke změnám výjimečných okolností zjištěných na vnitrostátní úrovni.

Komise zveřejní konsolidovaný seznam oznámení podle druhého pododstavce.

9. Do 10. července 2029 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, zda jsou výjimečné okolnosti oznámené podle odstavce 8 odůvodněné.

Článek 32

Společné analýzy

1. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky mohly provádět společné analýzy podezřelých transakcí a činností.

2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku zřídí příslušné finanční zpravodajské jednotky, kterým je nápomocen AMLA v souladu s článkem 40 nařízení (EU) 2024/1620, tým pro společné analýzy, a to pro konkrétní účel a na omezenou dobu, jež může být po vzájemné dohodě prodloužena, který provádí operativní analýzy podezřelých transakcí nebo činností za účasti jedné či více finančních zpravodajských jednotek, které tým zřídily.

3. Tým pro společné analýzy může být zřízen, pokud:

a) operativní analýzy finanční zpravodajské jednotky vyžadují složité a náročné analýzy s vazbami na jiné členské státy;

b) několik finančních zpravodajských jednotek provádí operativní analýzy, kdy okolnosti případu odůvodňují koordinovaný postup v dotčených členských státech.

Žádost o zřízení týmu pro společné analýzy může podat kterákoli z dotčených finančních zpravodajských jednotek nebo AMLA podle článku 44 nařízení (EU) 2024/1620.

4. Členské státy zajistí, aby pracovník jejich finanční zpravodajské jednotky přidělený do týmu pro společné analýzy v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy a v mezích své pravomoci mohl poskytnout týmu informace, které má k dispozici jeho finanční zpravodajská jednotka, za účelem analýzy prováděné týmem.

5. Potřebuje-li tým pro společné analýzy pomoc od jiné finanční zpravodajské jednotky, než jsou jednotky, které jsou součástí týmu, může tuto jinou finanční zpravodajskou jednotku požádat, aby:

a) se připojila k týmu pro společné analýzy;

b) poskytla týmu pro společné analýzy finanční zpravodajské informace a finanční informace.

6. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky mohly vyzvat třetí strany, včetně institucí a jiných subjektů Unie, k účasti na společných analýzách, je-li to relevantní pro účely společných analýz a pokud tato účast spadá do příslušných mandátů těchto třetích stran.

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky účastníci se společné analýzy stanovily podmínky, které se použijí ve vztahu k účasti třetích stran, a zavedly opatření zaručující důvěrnost a bezpečnost vyměňovaných informací. Členské státy zajistí, aby vyměňované informace byly použity výhradně pro účely, pro které byla tato společná analýza zavedena.

Článek 33

Využití vyměňovaných informací finančními zpravodajskými jednotkami

Informace a dokumenty získané podle článků 29, 31 a 32 se použijí v zájmu plnění úkolů finanční zpravodajské jednotky tak, jak stanoví tato směrnice. Při výměně informací a dokumentů podle článků 29 a 31 může předávající finanční zpravodajská jednotka stanovit omezení a podmínky pro použití těchto informací, s výjimkou případů, kdy předání spočívá v oznámení podané povinnou osobou podle čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624 nebo v informacích z něj vyvozených, které se týká jiného členského státu, v němž povinná osoba působí na základě volného pohybu služeb, a které neobsahuje žádnou vazbu na členský stát finanční zpravodajské jednotky předávající informace. Přijímající finanční zpravodajská jednotka musí uvedená omezení a podmínky dodržet.

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky určily alespoň jednu kontaktní osobu nebo místo, které bude odpovědné za přijímání žádostí o informace od finančních zpravodajských jednotek v jiných členských státech.

Článek 34

Souhlas s dalším předáváním informací vyměňovaných mezi finančními zpravodajskými jednotkami

1. Členské státy zajistí, aby byly informace vyměňované podle článků 29, 31 a 32 použity pouze k účelu, ke kterému byly vyžádány či poskytnuty, a aby jakékoli předání těchto informací přijímající finanční zpravodajskou jednotkou jinému orgánu, agentuře nebo útvaru nebo jejich použití k účelům nad rámec účelů původně odsouhlasených bylo podmíněno předchozím souhlasem finanční zpravodajské jednotky, která informace poskytla.

Požadavky prvního pododstavce tohoto odstavce se nepoužijí, pokud informace poskytnuté finanční zpravodajskou jednotkou sestávají z oznámení podané povinnou osobou podle čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624, které se týká jiného členského státu, v němž povinná osoba působí na základě volného pohybu služeb, a které neobsahuje žádnou vazbu na členský stát finanční zpravodajské jednotky poskytující informace.

2. Členské státy zajistí, aby byl předchozí souhlas dožadované finanční zpravodajské jednotky s předáním informací příslušným orgánům poskytnut neprodleně a v největší možné míře bez ohledu na druh predikativních trestných činů a na to, zda byl daný predikativní trestný čin identifikován, či nikoli. Dožadovaná finanční zpravodajská jednotka nesmí souhlas s takovým předáním informací odmítnout, ledaže by takové předání překračovalo oblast působnosti jejich předpisů týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu nebo mohlo vést k narušení vyšetřování nebo by jinak odporovalo základním zásadám vnitrostátního práva uvedeného členského státu. Každé takové odmítnutí udělit souhlas musí být náležitě vysvětleno. Případy, kdy finanční zpravodajské jednotky mohou odmítnout udělení souhlasu, jsou stanoveny tak, aby nedocházelo ke zneužívání a zbytečnému omezování předávání informací příslušným orgánům.

3. Do 10. července 2028 oznámí členské státy Komisi výjimečné okolnosti, za nichž by předání nebylo v souladu se základními zásadami vnitrostátního práva podle odstavce 2. Členské státy tato oznámení aktualizují, dojde-li ke změnám výjimečných okolností zjištěných na vnitrostátní úrovni.

Komise zveřejní konsolidovaný seznam těchto oznámení podle prvního pododstavce.

4. Do 10. července 2029 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, zda jsou výjimečné okolnosti oznámené podle odstavce 3 odůvodněné.

Článek 35

Účinek trestněprávních předpisů

Rozdíly ve vnitrostátních právních předpisech, pokud jde o vymezení predikativních trestných činů, nesmí bránit tomu, aby finanční zpravodajské jednotky mohly poskytnout pomoc jiné finanční zpravodajské jednotce, a nesmí omezovat výměnu, předávání a používání informací podle článků 31, 32, 33 a 34.

Článek 36

Důvěrnost oznamování

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky měly zavedeny mechanismy na ochranu totožnosti povinných osob a jejich zaměstnanců nebo osob v rovnocenném postavení, včetně zástupců a distributorů, kteří oznamují podezření podle čl. 69 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) nařízení (EU) 2024/1624.

2. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky nesdělovaly zdroj oznámení podle odstavce 1 tohoto článku při odpovědi na žádosti o informace podané příslušnými orgány podle článku 22 nebo při předávání výsledků svých analýz podle článku 19. Tímto odstavcem není dotčeno použitelné vnitrostátní trestní právo procesní.

KAPITOLA IV

DOHLED V OBLASTI BOJE PROTI PRANÍ PENĚZ

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 37

Pravomoci a zdroje vnitrostátních orgánů dozoru

1. Každý členský stát zajistí, aby všechny povinné osoby usazené na jeho území s výjimkou okolností uvedených v článku 38 podléhaly náležitému a účinnému dohledu. Za tímto účelem každý členský stát ustanoví jeden nebo více orgánů dozoru, aby účinně sledovaly dodržování nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113 povinnými osobami a přijímaly opatření nezbytná k zajištění souladu s těmito požadavky.

Pokud členské státy z důvodů převažujícího obecného zájmu zavedly zvláštní požadavky na povolení, jež musí povinné osoby splnit k tomu, aby mohly na jejich území působit v rámci volného pohybu služeb, zajistí, aby činnosti prováděné těmito povinnými osobami v rámci tohoto povolení podléhaly dohledu ze strany jejich vnitrostátních orgánů dozoru bez ohledu na to, zda jsou povolené činnosti prováděny prostřednictvím infrastruktury na jejich území nebo na dálku. Členské státy rovněž zajistí, aby byl dohled podle tohoto pododstavce oznámen orgánům dozoru členského státu, v němž se nachází ústředí povinné osoby.

Tento odstavec se nepoužije, pokud AMLA jedná jako orgán dozoru.

2. Členské státy zajistí, aby měly orgány dozoru dostatečné finanční, lidské a technické zdroje pro plnění úkolů uvedených v odstavci 5. Členské státy zajistí, aby pracovníci těchto orgánů byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní a dodržovali vysoké profesní standardy, včetně standardů mlčenlivosti, ochrany údajů a řešení střetů zájmů.

3. V případě povinných osob uvedených v čl. 3 bodě 3) písm. a) a b) nařízení (EU) 2024/1624, mohou členské státy povolit, aby funkci uvedenou v odstavci 1 tohoto článku vykonávaly orgány stavovské samosprávy, pokud mají pravomoci uvedené v odstavci 6 tohoto článku a náležitě finanční, lidské a technické zdroje pro plnění svých funkcí. Členské státy zajistí, aby pracovníci těchto orgánů byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní a aby dodržovali vysoké profesní standardy, včetně standardů mlčenlivosti, ochrany údajů a řešení střetů zájmů.

4. Pokud členský stát svěřil dohled nad kategorií povinných osob více než jednomu orgánu dozoru, zajistí, aby tyto orgány dozoru vykonávaly dohled nad povinnými osobami jednotným a účinným způsobem v celém odvětví. Za tímto účelem členský stát jmenuje vedoucí orgán dozoru nebo zřídí mechanismus koordinace mezi těmito orgány dozoru.

Pokud členské státy svěřily dohled nad všemi povinnými osobami více než jednomu orgánu dozoru, zřídí koordinací mechanismus mezi těmito orgány dozoru, který zajistí účinný dohled nad povinnými osobami podle nejvyšších standardů. Tento koordinací mechanismus musí zahrnovat všechny orgány dozoru, s výjimkou případů, kdy:

- a) je dohled svěřen orgánu stavovské samosprávy, přičemž v takovém případě se koordinací mechanismu účastní orgán veřejné moci uvedený v článku 52;
- b) je dohled nad kategorií povinných osob svěřen několika orgánům dozoru, přičemž v takovém případě se koordinací mechanismu účastní vedoucí orgán dozoru. Nebyl-li žádný vedoucí orgán dozoru jmenován, určí orgány dozoru ze svých řad jednoho zástupce.

5. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány dozoru plnily tyto úkoly:

- a) předávaly příslušné informace povinným osobám podle článku 39;
- b) rozhodovaly o případech, kdy jsou zvláštní rizika související s určitým odvětvím zřetelná a známá a nevyžadují se individuální zdokumentovaná posouzení rizik podle článku 10 nařízení (EU) 2024/1624;
- c) ověřovaly adekvátnost a uplatňování vnitřních strategií, postupů a kontrol povinných osob podle kapitoly II nařízení (EU) 2024/1624 a lidských zdrojů přidělených na plnění úkolů vyžadovaných podle uvedeného nařízení, jakož i aby v případě orgánů dozoru nad subjekty kolektivního investování rozhodovaly o těch případech, kdy daný subjekt kolektivního investování může oznamování podezřelých činností podle čl. 18 odst. 7 nařízení (EU) 2024/1624 externě zadat poskytovateli služeb;
- d) pravidelně posuzovaly a sledovaly rizika praní peněz a financování terorismu, jakož i rizika neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se jim, jimž jsou povinné osoby vystaveny;
- e) sledovaly plnění povinností týkajících se cílených finančních sankcí povinnými osobami;
- f) prováděly veškerá potřebná vyšetřování na dálku i inspekce na místě a tematické kontroly a jakákoli jiná šetření, posouzení a analýzy potřebné pro ověření toho, zda povinná osoba dodržuje nařízení (EU) 2024/1624, a případná správní opatření přijatá podle článku 56 této směrnice;
- g) přijímaly náležitá opatření v oblasti dohledu k řešení případných porušení platných požadavků povinnými osobami, která byla zjištěna během posouzení v rámci dohledu, a sledovaly provádění takovýchto opatření.

6. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru měly odpovídající pravomoci k plnění svých úkolů stanovených v odstavci 5, včetně pravomoci:

- a) vyžadovat od povinných osob předložení veškerých informací relevantních z hlediska sledování a ověřování dodržování nařízení (EU) 2024/1624 nebo nařízení (EU) 2023/1113 a z hlediska provádění kontrol, a to i od poskytovatelů služeb, které povinná osoba pověřila externím zajišťováním části jejích úkolů za účelem splnění požadavků uvedených nařízení;

- b) uplatňovat vhodná a přiměřená správní opatření k nápravě situace v případě porušení předpisů, a to i uložením peněžitých sankcí v souladu s oddílem 4 této kapitoly.

7. Členské státy zajistí, aby finanční orgány dozoru a orgány dozoru nad poskytovateli služeb hazardních her měly kromě pravomocí uvedených v odstavci 6 dodatečné pravomoci, včetně pravomoci provést inspekci obchodních prostor povinné osoby bez předchozího oznámení, pokud to vyžaduje řádné provedení a efektivnost inspekce, a aby měli veškeré potřebné prostředky pro provedení takové inspekce.

Pro účely prvního pododstavce mohou orgány dozoru přinejmenším:

- a) zkoumat knihy a záznamy povinné osoby a pořizovat z těchto knih a záznamů kopie nebo výpisy;
- b) získat přístup k jakémukoli softwaru, databázím, nástrojům IT či jiným elektronickým prostředkům zaznamenávání informací, které povinná osoba používá;
- c) získat písemné či ústní informace od jakékoli osoby odpovědné za vnitřní strategie, postupy a kontroly v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nebo od jejích zástupců či pracovníků, jakož i od zástupců a pracovníků subjektů, jež povinná osoba pověřila externím zajišťováním úkolů podle článku 18 nařízení (EU) 2024/1624, a vyslechnout jakoukoli osobu, která souhlasí s výslechem, za účelem získání informací týkajících se předmětu šetření.

Článek 38

Dohled nad formami infrastruktury některých zprostředkovatelů působících v rámci volného pohybu služeb

1. Pokud jsou činnosti následujících povinných osob prováděny na jejich území v rámci volného pohybu služeb prostřednictvím zástupců či distributorů nebo jiných druhů infrastruktury, včetně případů, kdy jsou tyto činnosti prováděny na základě povolení získaného podle směrnice 2013/36/EU, členské státy zajistí, aby tyto činnosti podléhaly dohledu ze strany jejich vnitrostátních orgánů dozoru:

- a) vydavatelé elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES⁽⁴²⁾;
- b) poskytovatelé platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 11 směrnice (EU) 2015/2366 a
- c) poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy.

Pro účely prvního pododstavce orgány dozoru členského státu, v němž jsou činnosti prováděny, účinně sledují a zajišťují dodržování nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113.

2. Odchylně od odstavce 1 vykonává dohled nad těmito zástupci, distributory nebo jinými druhy infrastruktury uvedenými ve zmíněném odstavci orgán dozoru členského státu, v němž se nachází ústředí povinné osoby, pokud:

- a) nejsou splněna kritéria stanovená v regulační technické normě uvedené v čl. 41 odst. 2 a
- b) orgán dozoru členského státu, v němž se tito zástupci, distributoři nebo jiné druhy infrastruktury nacházejí, oznámí orgánu dozoru členského státu, v němž se nachází ústředí povinné osoby, že s ohledem na omezenou infrastrukturu dané povinné osoby na jeho území vykonává dohled nad činnostmi podle odstavce 1 orgán dozoru členského státu, v němž se nachází ústředí povinné osoby.

3. Pro účely tohoto článku si orgán dozoru členského státu, v němž se nachází ústředí povinné osoby, a orgán dozoru členského státu, v němž povinná osoba působí v rámci volného pohybu služeb prostřednictvím zástupců či distributorů nebo jiných druhů infrastruktury, vzájemně poskytují veškeré informace nezbytné k posouzení toho, zda jsou splněna kritéria uvedená v odst. 2 písm. a), včetně informací o jakékoli změně okolností týkajících se povinné osoby, která může mít dopad na splnění těchto kritérií.

⁽⁴²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

4. Členské státy zajistí, aby orgán dozoru členského státu, v němž se nachází ústředí povinné osoby, povinnou osobu do dvou týdnů od obdržení oznámení podle odst. 2 písm. b) informoval, že bude dohlížet na činnosti zástupců, distributorů nebo jiných druhů infrastruktury, jejichž prostřednictvím povinné osoby působí v rámci volného pohybu služeb v jiném členském státě, a o jakékoli následné změně týkající se jejich dohledu.
5. Tento článek se nepoužije, pokud AMLA jedná jako orgánu dozoru.

Článek 39

Poskytování informací povinným osobám

1. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru zpřístupnily informace o praní peněz a financování terorismu povinným osobám, nad nimiž vykonávají dohled.
2. Údaje uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat:
 - a) posouzení rizik na úrovni Unie prováděné Komisí podle článku 7 a příslušná doporučení Komise vydaná na základě uvedeného článku;
 - b) vnitrostátní nebo odvětvové posouzení rizik prováděné podle článku 8;
 - c) příslušné obecné pokyny, doporučení a stanoviska, které vydal AMLA v souladu s články 54 a 55 nařízení (EU) 2024/1620;
 - d) informace o třetích zemích identifikovaných podle kapitoly III oddílu 2 nařízení (EU) 2024/1624;
 - e) veškeré pokyny a zprávy vyhotovené AMLA, jinými orgány dozoru a případně orgánem veřejné moci, který vykonává dozor nad orgány stavovské samosprávy, finančními zpravodajskými jednotkami či jinými příslušnými orgány nebo mezinárodními organizacemi a tvůrci standardů s ohledem na způsoby praní peněz a financování terorismu, jež se mohou vztahovat na dané odvětví, a údaje, které mohou usnadnit identifikaci transakcí nebo činností, u nichž hrozí, že souvisejí s praním peněz a financováním terorismu v dotyčném odvětví, jakož i pokyny o povinnostech povinných osob ve vztahu k cíleným finančním sankcím.
3. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru podle potřeby prováděly informační činnosti s cílem informovat povinné osoby, nad nimiž vykonávají dohled, o jejich povinnostech.
4. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru neprodleně zpřístupnily povinným osobám, nad nimiž vykonávají dohled, informace o osobách nebo subjektech označených ve vztahu k cíleným finančním sankcím a finančním sankcím OSN.

Článek 40

Dohled založený na posouzení rizik

1. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru uplatňovaly přístup k dohledu založený na posouzení rizik. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby:
 - a) dobře rozuměly rizikům praní peněz a financování terorismu vyskytujícím se v jejich členském státě;
 - b) vyhodnocovaly všechny relevantní informace o konkrétních vnitrostátních a mezinárodních rizicích souvisejících s klienty, produkty a službami povinných osob;
 - c) odvozovaly četnost a intenzitu dohledu na místě, dálkového dohledu a tematického dohledu od rizikového profilu povinných osob a od rizik praní peněz a financování terorismu vyskytujících se v tomto členském státě.

Pro účely prvního pododstavce písm. c) tohoto odstavce vypracují orgány dozoru roční programy dohledu, v nichž se zohlední harmonogram a zdroje nezbytné k rychlé reakci v případě objektivních a významných náznaků porušení nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113.

2. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Tyto návrhy regulačních technických norem stanoví referenční hodnoty a metodiku pro posuzování a klasifikaci profilu povinných osob z hlediska přirozeného a zbytkového rizika, jakož i četnost přezkumu tohoto rizikového profilu. Tato četnost přihlíží k závažným událostem nebo vývoji v řízení a fungování povinné osoby, jakož i k povaze a velikosti podniku.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

3. Do 10. července 2028 vydá AMLA obecné pokyny určené orgánům dozoru týkající se:

- a) charakteristik přístupu k dohledu založenému na posouzení rizik;
- b) opatření, která mají být v rámci orgánů dozoru zavedena za účelem zajištění přiměřeného a účinného dohledu, včetně odborné přípravy jejich pracovníků;
- c) opatření, která mají být přijata při výkonu dohledu zohledňujícího míru rizika.

V relevantních případech se v obecných pokynech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce zohlední výsledky posouzení provedených podle článků 30 a 35 nařízení (EU) 2024/1620.

4. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru zohledňovaly míru vlastního uvážení, která je povinné osobě umožněna, a odpovídajícím způsobem přezkoumávaly posouzení rizik, jež bylo podkladem pro toto vlastní uvážení, a adekvátnost jejich vnitřních strategií, postupů a kontrol.

5. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru vypracovávaly podrobnou výroční zprávu o činnosti a aby shrnutí této zprávy bylo zveřejněno. Toto shrnutí nesmí obsahovat důvěrné informace a zahrnuje:

- a) kategorie povinných osob podléhající dohledu a počet povinných osob podle jednotlivých kategorií;
- b) popis pravomocí, které jsou orgánům dozoru svěřeny, a úkolů, které jim jsou přiděleny, a v příslušných případech popis mechanismů uvedených v čl. 37 odst. 4, jichž se účastní a v případě vedoucího orgánu dozoru shrnutí provedených koordinačních činností;
- c) přehled provedených činností v oblasti dohledu.

Článek 41

Ústřední kontaktní místa

1. Pro účely čl. 37 odst. 1 a čl. 38 odst. 1 mohou členské státy požadovat, aby vydavatelé elektronických peněz, poskytovatelé platebních služeb a poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy, kteří na jejich území provozují jiné provozovny než dceřinou společnost či pobočku nebo na jejich území působí prostřednictvím zástupců či distributorů nebo jiných druhů infrastruktury v rámci volného pohybu služeb, určili na jejich území ústřední kontaktní místo. Toto ústřední kontaktní místo zajišťuje jménem povinné osoby dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a usnadňuje dohled vykonávaný orgány dozoru, mimo jiné tím, že orgánům dozoru na vyžádání poskytuje dokumenty a informace.

2. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Tyto návrhy regulačních technických norem stanoví kritéria pro určení okolností, za nichž je vhodné určit ústřední kontaktní místo podle odstavce 1, a funkce ústředního kontaktního místa.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

Článek 42

Informační povinnost ve vztahu k finančním zpravodajským jednotkám

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány dozoru odhalí během kontrol prováděných u povinných osob nebo jakýmkoli jiným způsobem skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz, souvisejícími predikativními trestnými činy nebo financováním terorismu, neprodleně informovali finanční zpravodajskou jednotku.
2. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru zmocněné k dohledu nad burzou, devizovým trhem a trhem s finančními deriváty informovaly finanční zpravodajskou jednotku, pokud zjistí informace, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu.
3. Členské státy zajistí, aby dodržování požadavků stanovených v tomto článku nenahrazovalo žádnou povinnost orgánů dohledu oznamovat relevantním příslušným orgánům jakoukoli trestnou činnost, kterou v souvislosti se svými činnostmi v oblasti dohledu odhalí nebo se o ní dozví.

Článek 43

Poskytování informací finančním zpravodajským jednotkám

Členské státy zajistí, aby orgány dozoru sdělovaly finanční zpravodajské jednotce alespoň tyto informace:

- a) seznam provozoven působících v daném členském státě a seznam infrastruktury podléhajících jejich dohledu podle čl. 38 odst. 1 a veškeré změny těchto seznamů;
- b) veškerá relevantní zjištění poukazující na závažné nedostatky v systémech oznamování používaných povinnými osobami;
- c) výsledky posouzení rizik provedených podle článku 40 v souhrnné podobě.

Článek 44

Obecné zásady pro spolupráci v oblasti dohledu

Členské státy zajistí, aby orgány dozoru navzájem spolupracovaly v největší možné míře bez ohledu na svou povahu či postavení. Taková spolupráce může zahrnovat provádění v rámci pravomocí dožádaného orgánu dozoru šetření jménem dožadujícího orgánu dozoru a následnou výměnu informací získaných prostřednictvím takového šetření nebo usnadňování provádění těchto šetření ze strany dožadujícího orgánu dozoru.

Článek 45

Poskytování informací o přeshraničních činnostech

1. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru domovského členského státu co nejdříve a v každém případě do tří měsíců od obdržení oznámení podle čl. 8 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624 informovaly orgán dozoru hostitelského členského státu o činnostech, které povinná osoba hodlá v hostitelském členském státě vykonávat.

Jakákoli následná změna oznámená orgánům dozoru domovského členského státu podle čl. 8 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1624 se co nejdříve a v každém případě do jednoho měsíce od jejího obdržení oznámí orgánům dozoru hostitelského členského státu.

2. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru domovského členského státu sdílely s orgány dozoru hostitelského členského státu rovněž informace o činnostech skutečně vykonávaných povinnou osobou na území hostitelského členského státu, které obdrží v rámci svých činností v oblasti dohledu, včetně informací předložených povinnými osobami v reakci na dotazníky pro účely dohledu, a veškeré relevantní informace související s činnostmi vykonávanými na území hostitelského členského státu.

Informace podle prvního pododstavce se vyměňují alespoň jednou ročně. Pokud jsou tyto informace poskytovány v souhrnné podobě, členské státy zajistí, aby orgány dozoru domovského členského státu neprodleně reagovaly na jakoukoli žádost orgánů dozoru hostitelského členského státu o doplňující informace.

Odchylně od druhého pododstavce tohoto odstavce členské státy zajistí, aby orgány dozoru domovského členského státu neprodleně po obdržení oznámení od povinných osob podle čl. 8 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624 informovaly orgán dozoru hostitelského členského státu o zahájení činností v hostitelském členském státě.

Článek 46

Ustanovení týkající se spolupráce v rámci dohledu nad skupinami

1. Pokud jsou úvěrové instituce a finanční instituce součástí skupiny, členské státy zajistí, aby pro účely uvedené v čl. 37 odst. 1 finanční orgány dozoru domovského členského státu a finanční orgány dozoru hostitelského členského státu vzájemně spolupracovaly v největší možné míře bez ohledu na svou povahu nebo postavení. Spolupracují rovněž s AMLA, pokud jedná jako orgán dozoru.

2. S výjimkou případů, kdy AMLA jedná jako orgán dozoru, členské státy zajistí, aby finanční orgány dozoru domovského členského státu dohlížely na účinné provádění strategií, postupů a kontrol na úrovni skupiny uvedených v kapitole II oddíle 2 nařízení (EU) 2024/1624. Členské státy rovněž zajistí, aby finanční orgány dozoru hostitelského členského státu dohlížely na dodržování nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113 ze strany provozoven nacházejících se na území jejich členského státu.

3. Pro účely tohoto článku členské státy s výjimkou případů, kdy jsou v souladu s článkem 49 zřízena kolegia dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, zajistí, aby si finanční orgány dozoru vzájemně poskytovaly veškeré informace, které potřebují pro plnění svých úkolů v oblasti dohledu, ať už na žádost, nebo z vlastního podnětu. Finanční orgány dozoru si vyměňují zejména informace, které by mohly významně ovlivnit posouzení vystavení úvěrové instituce nebo finanční instituce v jiném členském státě přirozenému nebo zbytkovému riziku, včetně:

- a) identifikace právní, řídicí a organizační struktury skupiny zahrnující všechny dceřiné společnosti a pobočky;
- b) relevantních informací o skutečných majitelích a vrcholném vedení, včetně výsledků kontrol způsobilosti a bezúhonnosti, ať už jsou prováděny podle této směrnice, nebo podle jiných právních aktů Unie;
- c) strategií, postupů a kontrol zavedených v rámci skupiny;
- d) informací o hloubkové kontrole klienta, včetně složek klientů a záznamů o transakcích;
- e) nepříznivého vývoje ve vztahu k mateřskému podniku, dceřiným společnostem nebo pobočkám, který by mohl vážně ohrozit jiné části skupiny;
- f) peněžitých sankcí, jež finanční orgány dozoru hodlají uložit v souladu s oddílem 4 této kapitoly, a správních opatření, jež finanční orgány dozoru hodlají uplatňovat v souladu s uvedeným oddílem.

Členské státy rovněž zajistí, aby finanční orgány dozoru mohly v rámci svých pravomocí provádět šetření jménem dožadujícího orgánu dozoru a sdílet informace získané v rámci těchto šetření nebo usnadňovat provádění těchto šetření ze strany dožadujícího orgánu dozoru.

4. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Tyto návrhy regulačních technických norem podrobně upravují příslušné povinnosti domovských a hostitelských orgánů dozoru a způsoby spolupráce mezi nimi.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

5. Finanční orgány dozoru mohou upozornit AMLA na kteroukoli z následujících situací:

- a) na to, že finanční orgán dozoru nesdělil informace podle odstavce 3;
- b) na to, že žádost o spolupráci byla zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno.

- c) na neshody na základě objektivních důvodů ohledně zjištěných porušení a ohledně peněžitých sankcí, které mají být subjektu nebo skupině uloženy nebo správních opatření, která mají být vůči nim uplatňována, za účelem nápravy těchto porušení.

AMLA může postupovat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 33 nařízení (EU) 2024/1620. Pokud tak AMLA učiní, poskytne do jednoho měsíce své stanovisko k předmětu žádosti.

6. Členské státy zajistí, aby se tento článek vztahoval rovněž na dohled nad:

- a) skupinami povinných osob v nefinančním sektoru;
- b) povinnými osobami působícími v rámci volného pohybu služeb bez jakékoli infrastruktury v jiném členském státě, než je členský stát, v němž jsou usazeny, pokud dohled nad činnostmi v tomto jiném členském státě vykonávají orgány dozoru tohoto jiného členského státu podle čl. 37 odst. 1 druhého pododstavce.

Pokud ve vztahu k nefinančním orgánům dozoru nastanou situace uvedené v odstavci 5 tohoto článku, může AMLA jednat v souladu s pravomocemi, které mu byly svěřeny podle článku 38 nařízení (EU) 2024/1620.

Členské státy také zajistí, aby byla v případech, kdy jsou povinné osoby v nefinančním sektoru součástí struktur sdílejících společné majitele, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování předpisů, včetně sítí nebo partnerství, nefinanční orgány dozoru spolupracovaly a vyměňovaly si informace.

Článek 47

Spolupráce v oblasti dohledu, pokud jde o povinné osoby vykonávající přeshraniční činnosti

1. Pokud povinné osoby, které nejsou součástí skupiny, vykonávají přeshraniční činnosti uvedené v čl. 54 odst. 1 a na dohledu se společně podílejí orgány dozoru domovského a hostitelského členského státu podle čl. 37 odst. 1 a čl. 38 odst. 1, členské státy zajistí, aby tyto orgány dozoru vzájemně v co největší míře spolupracovaly a pomáhaly si při výkonu dohledu podle čl. 37 odst. 1 a čl. 38 odst. 1.

Pro účely prvního pododstavce a s výjimkou případů, kdy jsou zřízena kolegia dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s článkem 49, členské státy zajistí, aby orgány dozoru:

- a) na žádost nebo z vlastního podnětu si vzájemně poskytovaly veškeré informace, které potřebují pro plnění svých úkolů v oblasti dohledu, včetně informací uvedených v čl. 46 odst. 3 prvním pododstavci písm. a), b) a d), pokud jsou tyto informace pro plnění uvedených úkolů nezbytné;
- b) vzájemně se informovaly o jakémkoli nepříznivém vývoji ve vztahu k povinné osobě, jejím provozovně nebo druhům infrastruktury, který by mohl mít závažný dopad na dodržování příslušných požadavků touto povinnou osobou, a o peněžitých sankcích, které hodlají uložit, nebo správních opatřeních, která hodlají uplatňovat v souladu s oddílem 4 této kapitoly;
- c) mohly v rámci svých pravomocí provádět šetření jménem dožadujícího orgánu dozoru a sdílet informace získané v rámci těchto šetření nebo usnadňovat provádění těchto šetření dožadujícím orgánem dozoru.

Tento odstavec se použije rovněž v případě povinných osob, které jsou usazeny v jednom členském státě a působí v rámci volného pohybu služeb v jiném členském státě, aniž by tam měly jakoukoli infrastrukturu, pokud dohled nad činnostmi v tomto jiném členském státě vykonávají orgány dozoru tohoto členského státu podle čl. 37 odst. 1 druhého pododstavce.

2. Je-li dohled nad povinnou osobou a kterýmkoli z druhů její infrastruktury v jiných členských státech svěřen orgánům dozoru domovského členského státu podle čl. 38 odst. 2, členské státy zajistí, aby orgány dozoru domovského členského státu pravidelně informovaly orgány dozoru hostitelského členského státu o opatřeních zavedených v rámci povinné osoby a o tom, zda tato povinná osoba dodržuje příslušné požadavky, včetně požadavků zavedených v hostitelském členském státě. Jsou-li zjištěna závažná, opakovaná nebo systematická porušení příslušných požadavků, orgány dozoru domovského členského státu neprodleně informují orgán dozoru hostitelského členského státu o těchto porušeních a o veškerých peněžitých sankcích, které hodlají uložit, a o správních opatřeních, která hodlají za účelem jejich nápravy uplatňovat.

Členské státy zajistí, aby orgány dozoru hostitelského členského státu poskytovaly pomoc orgánům dozoru domovského členského státu s cílem zajistit ověření toho, zda povinná osoba dodržuje právní požadavky. Členské státy zejména zajistí, aby orgány dozoru hostitelského členského státu informovaly orgán dozoru domovského členského státu o veškerých závažných pochybnostech, které mají ohledně dodržování příslušných požadavků ze strany povinné osoby, a aby veškeré informace, které v tomto ohledu mají k dispozici, sdílely s orgány dozoru domovského členského státu.

Tento odstavec se použije rovněž v případě povinných osob, které jsou usazeny v jednom členském státě a působí v rámci volného pohybu služeb v jiném členském státě, aniž by tam měly jakoukoli infrastrukturu, s výjimkou případů, kdy dohled nad činnostmi v tomto jiném členském státě vykonávají orgány dozoru tohoto jiného členského státu podle čl. 37 odst. 1 druhého pododstavce.

3. Orgány dozoru mohou upozornit orgán AMLA na kteroukoli z následujících situací:

- a) pokud orgán dozoru nesdělil informace uvedené v odst. 1 druhém pododstavci písm. a) a b) nebo odst. 2 prvním a druhým pododstavci;
- b) pokud žádost o spolupráci byla zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno;
- c) v případě neshody na základě objektivních důvodů ohledně zjištěných porušení a ohledně peněžitých sankcí, které mají být povinné osobě uloženy, nebo správních opatření, která mají být vůči povinné osobě uplatňována, za účelem nápravy těchto porušení.

AMLA musí postupovat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článků 33 a 38 nařízení (EU) 2024/1620. AMLA poskytne své stanovisko k předmětu žádosti do jednoho měsíce.

Článek 48

Výměna informací v souvislosti s prováděním strategií na úrovni skupiny ve třetích zemích

Orgány dozoru včetně AMLA se vzájemně informují o případech, kdy právo určité třetí země neumožňuje provádět strategie, postupy a kontroly vyžadované podle článku 16 nařízení (EU) 2024/1624. V takových případech lze usilovat o řešení pomocí koordinovaných opatření přijatých orgány dozoru. Při posuzování toho, které třetí země nedovolují provedení strategií, postupů a kontrol vyžadovaných podle článku 16 nařízení (EU) 2024/1624, zohlední orgány dozoru veškeré právní překážky, které mohou bránit řádnému provádění uvedených strategií, postupů a kontrol, včetně profesního tajemství, nedostatečné úrovně ochrany údajů a jiných překážek, které omezují výměnu informací, jež mohou být pro tyto účely relevantní.

ODDÍL 2

Spolupráce v rámci kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a s jejich protějšky ve třetích zemích

Článek 49

Kolegia dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ve finančním sektoru

1. Členské státy zajistí, aby byla zvláštní kolegia dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu zřízena finančním orgánem dozoru odpovědným za mateřský podnik skupiny úvěrových institucí nebo finančních institucí nebo za ústředí úvěrové nebo finanční instituce v kterékoli z těchto situací:

- a) pokud úvěrová instituce nebo finanční instituce, včetně skupin těchto institucí, zřídila provozovny nejméně ve dvou různých členských státech jiných, než je členský stát, v němž se nachází její ústředí;
- b) pokud úvěrová instituce nebo finanční instituce ze třetí země zřídila provozovny nejméně ve třech členských státech.

2. Stálými členy kolegia jsou finanční orgán dozoru odpovědný za mateřský podnik nebo za ústředí, finanční orgány dozoru odpovědné za provozovny v hostitelských členských státech a finanční orgány dozoru odpovědné za infrastrukturu v hostitelských členských státech podle článku 38.

3. Tento článek se nepoužije, pokud AMLA jedná jako orgán dozoru.

4. Činnost kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu je úměrná míře rizika praní peněz a financování terorismu, kterému je daná úvěrová instituce nebo finanční instituce či skupina vystavena, a rozsahu jejích přeshraničních činností.
5. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby finanční orgány dozoru identifikovaly:
- a) všechny úvěrové instituce nebo finanční instituce, které obdržely povolení v jejich členském státě a které mají provozovny v jiných členských státech nebo třetích zemích;
 - b) všechny provozovny zřízené úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi v jiných členských státech nebo třetích zemích;
 - c) provozovny, které na jejich území zřídily úvěrové instituce nebo finanční instituce z jiných členských států nebo ze třetích zemí.
6. V jiných situacích, než které jsou uvedeny v článku 38, kdy úvěrové instituce nebo finanční instituce vykonávají činnosti v jiných členských státech v rámci volného pohybu služeb, může finanční orgán dozoru domovského členského státu vyzvat finanční orgány dozoru těchto členských států, aby se účastnily kolegia jako pozorovatelé.
7. Pokud skupina úvěrových institucí nebo finančních institucí zahrnuje kteroukoli povinnou osobu v nefinančním sektoru, finanční orgán dozoru, který kolegium zřizuje, vyzve orgány dozoru nad těmito povinnými osobami, aby se kolegia účastnily.
8. Členské státy mohou povolit zřízení kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, pokud úvěrová instituce nebo finanční instituce usazená v Unii zřídila provozovny nejméně ve dvou třetích zemích. Finanční orgány dozoru mohou ke zřízení takového kolegia vyzvat své protějšky v těchto třetích zemích. Finanční orgány dozoru, které jsou účastníky kolegia, vyhotoví písemnou dohodu, v níž jsou podrobně upraveny podmínky a postupy spolupráce a výměny informací.
9. Členské státy zajistí, aby byla kolegia využívána mimo jiné k výměně informací, poskytování vzájemné pomoci nebo koordinaci přístupu k dohledu nad skupinou nebo institucí, případně včetně přijetí vhodných a přiměřených opatření k řešení případů závažných porušení nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113, které byly odhaleny na úrovni skupiny nebo úvěrové instituce či finanční instituce nebo v provozovnách zřízených dotýcnou skupinou nebo institucí v jurisdikci orgánu dozoru, který je účastníkem kolegia.
10. AMLA se může účastnit zasedání kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a usnadňuje jejich činnost v souladu s článkem 31 nařízení (EU) 2024/1620. Pokud se AMLA rozhodne účastnit zasedání kolegia dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, má status pozorovatele.
11. Finanční orgány dozoru mohou svým protějškům ve třetích zemích umožnit, aby se v případě uvedeném v odst. 1 písm. b) nebo v případě, že skupiny nebo úvěrové instituce nebo finanční instituce z Unie provozují pobočky a dceřiné společnosti v těchto třetích zemích, účastnily kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu jako pozorovatelé, za předpokladu, že:
- a) protějšky ze třetích zemí předloží žádost o účast a členové kolegia s jejich účastí souhlasí, nebo se členové kolegia dohodnou na tom, že tyto protějšky ze třetích zemí k účasti přizvou;
 - b) jsou dodržována pravidla Unie pro ochranu údajů týkající se předávání údajů;
 - c) protějšky ze třetích zemí podepíší písemnou dohodu uvedenou v odst. 8 třetí věty a v rámci kolegia sdílejí pro účely dohledu nad úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi nebo skupinou relevantní informace, které mají k dispozici;
 - d) s ohledem na sdělované informace jsou zaručeny požadavky na ochranu profesního tajemství alespoň na stejné úrovni jako podle čl. 67 odst. 1 a tyto informace jsou používány výhradně pro účely plnění úkolů v oblasti dohledu těchto zúčastněných finančních orgánů dozoru nebo protějšků ve třetích zemích.

Členské státy zajistí, aby finanční orgány dozoru zřizující kolegia provedly posouzení toho, zda jsou splněny podmínky prvního pododstavce, a předložily je stálým členům kolegia. Toto posouzení se provede předtím, než je protějšku ze třetí země umožněno připojit ke kolegiu, a poté může být podle potřeby opakováno. Finanční orgány dozoru domovského členského státu mohou při provádění tohoto posouzení požádat AMLA o podporu.

12. Považují-li to stálí členové kolegia za nezbytné, mohou být přizváni další pozorovatelé za předpokladu, že jsou dodrženy požadavky na zachování důvěrnosti. Mezi pozorovatele mohou patřit obezřetnostní orgány dozoru, včetně ECB jednající v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽⁴³⁾, jakož i evropské orgány dohledu a finanční zpravodajské jednotky.

13. Pokud se členové kolegia neshodnou na opatřeních, která mají být ve vztahu k povinné osobě přijata, mohou záležitost postoupit AMLA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 33 nařízení (EU) 2024/1620.

14. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem upřesní:

- a) obecné podmínky pro fungování, při zohlednění míry rizika, kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ve finančním sektoru, včetně podmínek spolupráce mezi stálými členy a s pozorovateli, a běžné fungování těchto kolegií;
- b) vzor písemné dohody, která má být podepsána finančními orgány dozoru podle odstavce 8;
- c) veškerá další opatření, která mají kolegia provést, pokud skupiny zahrnují povinné osoby v nefinančním sektoru;
- d) podmínky pro účast finančních orgánů dozoru ve třetích zemích.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

Článek 50

Kolegia dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v nefinančním sektoru

1. Členské státy zajistí, aby nefinanční orgány dozoru odpovědné za mateřský podnik skupiny povinných osob v nefinančním sektoru nebo za ústředí povinné osoby v nefinančním sektoru mohly zřídit zvláštní kolegia dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v kterékoli z těchto situací:

- a) pokud povinná osoba v nefinančním sektoru nebo skupina těchto povinných osob zřídily provozovny nejmeně ve dvou různých členských státech jiných, než je členský stát, v němž se nachází její ústředí;
- b) pokud subjekt ze třetí země, na který se vztahují požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jiný než úvěrová instituce nebo finanční instituce zřídil provozovny nejmeně ve třech členských státech.

Tento odstavec se vztahuje rovněž na struktury sdílející společné majitele, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování předpisů, včetně sítí nebo partnerství, na něž se vztahují požadavky na úrovni celé skupiny podle článku 16 nařízení (EU) 2024/1624.

Stálými členy kolegia jsou nefinanční orgán dozoru odpovědný za mateřský podnik nebo za ústředí a nefinanční orgány dozoru odpovědné odpovědní za provozovny v hostitelských členských státech nebo za dohled nad touto povinnou osobou v jiných členských státech v případech uvedených v čl. 37 odst. 1 druhém pododstavci.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že nefinanční orgán dozoru odpovědný za mateřský podnik skupiny nebo za ústředí povinné osoby nezřídí kolegium, mohly nefinanční orgány dozoru uvedené v odst. 1 druhém pododstavci písm. b) předložit stanovisko, podle něhož by s ohledem na rizika praní peněz a financování terorismu, jimž je povinná osoba nebo skupina vystavena, a na rozsah jejich přeshraničních činností mělo být kolegium zřízeno. Toto stanovisko předloží alespoň dva nefinanční orgány dozoru a je určeno:

- a) nefinančnímu orgánu dozoru odpovědnému za mateřský podnik skupiny nebo za ústředí povinné osoby;

⁽⁴³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

b) orgánu AMLA;

c) všem ostatním nefinančním orgánům dozoru;

Je-li nefinančním orgánem dozoru uvedeným v prvním pododstavci písmenu a) tohoto odstavce orgán stavovské samosprávy, toto stanovisko je také předloženo orgánu veřejné moci odpovědnému za dozor nad tímto orgánem stavovské samosprávy podle článku 52.

3. Pokud se po předložení stanoviska podle odstavce 2 nefinanční orgán dozoru odpovědný za mateřský podnik skupiny nebo za ústředí povinné osoby stále domnívá, že není nutné zřídit kolegium, členské státy zajistí, aby ostatní nefinanční orgány dozoru mohly kolegium zřídit za předpokladu, že se skládá alespoň ze dvou členů. V těchto případech tyto nefinanční orgány dozoru mezi sebou rozhodnou, kdo je orgánem dozoru odpovědným za kolegium. Nefinanční orgán dozoru odpovědný za mateřský podnik skupiny nebo za ústředí povinné osoby je informován o činnostech kolegia a může se ke kolegiu kdykoli připojit.

4. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby nefinanční orgány dozoru identifikovaly:

a) všechny povinné osoby v nefinančním sektoru, které mají své ústředí v jejich členském státě a které mají provozovny v jiných členských státech nebo třetích zemích;

b) všechny provozovny zřízené těmito povinnými osobami v jiných členských státech nebo třetích zemích;

c) provozovny, které na jejich území zřídily povinné osoby v nefinančním sektoru z jiných členských států nebo ze třetích zemí.

5. Pokud povinné osoby v nefinančním sektoru vykonávají činnosti v jiných členských státech v rámci volného pohybu služeb, může nefinanční orgán dozoru domovského členského státu nefinanční orgány dozoru těchto členských států vyzvat, aby se účastnily kolegia jako pozorovatelé.

6. Pokud skupina v nefinančním sektoru zahrnuje jakoukoli úvěrovou instituci nebo finanční instituci, ale její přítomnost ve skupině nesplňuje prahovou hodnotu pro zřízení kolegia podle článku 49, orgán dozoru, který kolegium zřizuje, vyzve finanční orgány dozoru nad těmito úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi, aby se kolegia účastnily.

7. Členské státy mohou povolit zřízení kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, pokud povinná osoba v nefinančním sektoru usazená v Unii zřídila provozovny nejméně ve dvou třetích zemích. Nefinanční orgány dozoru mohou ke zřízení takového kolegia vyzvat své protějšky v těchto třetích zemích. Nefinanční orgány dozoru, které jsou účastníky kolegia, vyhotoví písemnou dohodu, v níž jsou podrobně upraveny podmínky a postupy spolupráce a výměny informací.

Pokud je kolegium zřízeno ve vztahu k povinným osobám uvedeným v čl. 3 bodě 3 písm. a) a b) nařízení (EU) 2024/1624 nebo skupinám těchto povinných osob, obsahuje písemná dohoda uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce rovněž postupy pro zajištění toho, aby nebyly sdíleny žádné informace shromážděné podle čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1624, ledaže se použije čl. 21 odst. 2 druhý pododstavec.

8. Členské státy zajistí, aby byla kolegia využívána mimo jiné k výměně informací, poskytování vzájemné pomoci nebo koordinaci přístupu k dohledu nad skupinou nebo povinnou osobou, případně včetně přijetí vhodných a přiměřených opatření k řešení případů závažných porušení nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113, které byly odhaleny na úrovni skupiny nebo povinné osoby nebo v provozovnách zřízených dotýcnou skupinou nebo povinnou osobou v jurisdikci orgánu dozoru, který je účastníkem kolegia.

9. AMLA se může účastnit zasedání kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a usnadňuje jejich činnost v souladu s článkem 36 nařízení (EU) 2024/1620. Pokud se AMLA rozhodne účastnit zasedání kolegia dohledu v oblasti AML/CFT, má status pozorovatele.

10. Nefinanční orgány dozoru mohou svým protějškům ve třetích zemích umožnit, aby se v případě uvedeném v odst. 1 písm. b) nebo v případě, že povinné osoby z Unie v nefinančním sektoru nebo skupiny těchto povinných osob provozují pobočky a dceřiné společnosti v těchto třetích zemích, účastnily kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu jako pozorovatelé, za předpokladu, že:

- a) protějšky ze třetích zemí předloží žádost o účast a členové kolegia s jejich účastí souhlasí, nebo se členové kolegia dohodnou na tom, že tyto protějšky ze třetích zemí k účasti přizvou;
- b) jsou dodržována pravidla Unie pro ochranu údajů týkající se předávání údajů;
- c) protějšky ze třetích zemí podepíší písemnou dohodu uvedenou v odstavci 7 a v rámci kolegia sdílejí pro účely dohledu nad povinnou osobou nebo skupinou relevantní informace, které mají k dispozici;
- d) s ohledem na sdělované informace jsou zaručeny požadavky na ochranu profesního tajemství alespoň na stejné úrovni jako podle čl. 67 odst. 1 a tyto informace jsou používány výhradně pro účely plnění úkolů v oblasti dohledu těchto zúčastněných finančních orgánů dozoru nebo protějšků ve třetích zemích.

Členské státy zajistí, aby nefinanční orgány dozoru odpovědné za mateřský podnik skupiny nebo za ústředí povinné osoby nebo v případech uvedených v odstavci 3 za kolegium provedly posouzení, zda jsou splněny podmínky prvního pododstavce tohoto odstavce, a předložily je stálým členům kolegia. Toto posouzení se provede předtím, než je protějšku ze třetí země umožněno připojit ke kolegiu, a poté může být podle potřeby opakováno. Nefinanční orgány dozoru odpovědné odpovědní za posouzení mohou při provádění tohoto posouzení požádat AMLA o podporu.

11. Považují-li to stálí členové kolegia za nezbytné, mohou být přizváni další pozorovatelé za předpokladu, že jsou dodrženy požadavky na zachování důvěrnosti. Mezi pozorovatele mohou patřit finanční zpravodajské jednotky.

12. Pokud se členové kolegia neshodnou na opatřeních, která mají být ve vztahu k povinné osobě přijata, mohou záležitost postoupit orgánu AMLA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 38 nařízení (EU) 2024/1620. AMLA vydá stanovisko ohledně sporné záležitosti do dvou měsíců.

13. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Uvedené návrhy regulačních technických norem stanoví:

- a) obecné podmínky pro fungování kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v nefinančním sektoru, včetně podmínek spolupráce mezi stálými členy a s pozorovateli, a běžné fungování těchto kolegií;
- b) vzor písemné dohody, která má být podepsána nefinančními orgány dozoru podle odstavce 7;
- c) podmínky pro účast nefinančních orgánů dozoru ve třetích zemích;
- d) veškerá další opatření, která mají kolegia provést, pokud skupiny zahrnují úvěrové instituce nebo finanční instituce.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

14. Do 10. července 2029 a poté každé dva roky vydá AMLA stanovisko k fungování kolegií dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v nefinančním sektoru. Toto stanovisko zahrnuje:

- a) přehled kolegií zřízených nefinančními orgány dozoru;
- b) posouzení opatření přijatých těmito kolegiemi a dosažené úrovně spolupráce, včetně obtíží zaznamenaných při fungování kolegií.

Článek 51

Spolupráce s orgány dozoru ve třetích zemích

1. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru mohly uzavírat dohody o spolupráci upravující spolupráci a výměnu důvěrných informací s jejich protějšky ve třetích zemích. Takové dohody o spolupráci jsou v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů, uzavírají se na základě reciprocit a podléhají požadavkům profesního tajemství, které jsou alespoň

rovnocenné požadavkům uvedeným v čl. 67 odst. 1. Důvěrné informace vyměňované podle uvedených dohod o spolupráci se využijí pouze pro účely výkonu úkolů v oblasti dohledu prováděného zmíněnými orgány.

Pocházejí-li vyměněné informace z jiného členského státu, lze je poskytnout pouze s výslovným souhlasem orgánu dozoru, který je poskytl, a případně pouze pro účely, k nimž uvedený orgán dozoru udělil svůj souhlas.

2. Pro účely odstavce 1 poskytuje AMLA pomoc nezbytnou při posuzování rovnocennosti požadavků profesního tajemství, jež se vztahují na protějšek ze třetí země.

3. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru oznámily dohody podepsané podle tohoto článku orgánu AMLA do jednoho měsíce od jejich podpisu.

4. Do 10. července 2029 vypracuje AMLA návrhy prováděcích technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Tyto návrhy prováděcích technických norem upřesňují vzor, který se použije při uzavírání dohod o spolupráci podle odstavce 1.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s článkem 53 nařízení (EU) 2024/1620.

ODDÍL 3

Zvláštní ustanovení týkající se orgánů stavovské samosprávy

Článek 52

Dozor nad orgány stavovské samosprávy

1. Pokud se členské státy v souladu s čl. 37 odst. 3 této směrnice rozhodnou, že umožní, aby dohled nad povinnými osobami uvedenými v čl. 3 bodu 3) písm. a) a b) nařízení (EU) 2024/1624 vykonávaly orgány stavovské samosprávy, zajistí, aby činnosti těchto orgánů stavovské samosprávy při plnění těchto funkcí podléhaly doзору ze strany orgánu veřejné moci.

2. Orgán veřejné moci, který vykonává dozor nad orgány stavovské samosprávy, odpovídá za zajištění náležitého a účinného systému dohledu nad povinnými osobami uvedenými v čl. 3 bodu 3) písm. a) a b) nařízení (EU) 2024/1624, včetně:

a) ověření toho, že orgán stavovské samosprávy, který vykonává nebo chce vykonávat funkce uvedené v čl. 37 odst. 1, splňuje požadavky stanovené v odstavci 3 zmíněného článku;

b) vydání pokynů ohledně výkonu funkcí uvedených v čl. 37 odst. 1;

c) zajištění toho, aby orgány stavovské samosprávy plnily své funkce podle oddílu 1 této kapitoly náležitě a účinně;

d) přezkumu výjimek udělených orgány stavovské samosprávy, pokud jde o povinnost vypracovat individuální zdokumentované posouzení rizik podle čl. 37 odst. 5 písm. b).

e) pravidelného informování orgánů stavovské samosprávy o každé činnosti nebo úkolu vykonávaných orgánem AMLA, které jsou relevantní pro výkon jejich funkcí v oblasti dohledu, a zejména pro plánování vzájemných hodnocení podle článku 35 nařízení (EU) 2024/1620.

3. Členské státy zajistí, aby orgán veřejné moci vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy měl pro plnění svých povinností podle odstavce 2 odpovídající pravomoci. Členské státy zajistí, aby dotyčný orgán veřejné moci měl alespoň pravomoc:

a) vyžadovat předložení veškerých informací potřebných ke sledování dodržování předpisů a provádění kontrol, s výjimkou informací shromážděných povinnými osobami podle čl. 3 bodu 3) písm. a) a b) nařízení (EU) 2024/1624 v průběhu zjišťování právního postavení klienta na základě podmínek stanovených v čl. 21 odst. 2 uvedeného nařízení nebo během jeho obhajoby či zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství

ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, bez ohledu na to, zda jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení;

- b) vydávat orgánu stavovské samosprávy instrukce za účelem zjednání nápravy v případě, že nevykonává své funkce podle čl. 37 odst. 1 nebo nesplňuje požadavky odstavce 6 uvedeného článku, nebo zabránění takovýmto nedostatkům.

Při vydávání instrukcí orgánu stavovské samosprávy podle prvního pododstavce písm. b) zohlední orgán veřejné moci příslušné pokyny, které vydal on sám nebo které vydal AMLA.

4. Členské státy zajistí, aby orgán veřejné moci vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy plnil své funkce bez nepatřičného ovlivňování.

Členské státy rovněž zajistí, aby pracovníci orgánu veřejné moci vykonávajícího dozor nad orgány stavovské samosprávy byli vázáni požadavky profesního tajemství, které jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 67, a aby zachovávali vysoké profesní standardy, včetně vysokých profesních standardů mlčenlivosti a ochrany údajů, a aby byli bezúhonní. Členské státy zajistí, aby orgán veřejné moci vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy zavedl postupy pro předcházení střetům zájmů a jejich řešení.

5. Členské státy mohou stanovit účinná, přiměřená a odrazující opatření nebo sankce pro případy, kdy orgány stavovské samosprávy nevyhoví žádosti, instrukci nebo jinému opatření přijatému orgánem podle odstavce 2 nebo 3.

6. Členské státy zajistí, aby orgán veřejné moci vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy informoval orgány příslušné pro vyšetřování a stíhání trestné činnosti včas a přímo, nebo prostřednictvím finanční zpravodajské jednotky o případech porušení předpisů, které jsou předmětem trestních sankcí a které zjistil při plnění svých úkolů.

7. Orgán veřejné moci vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy zveřejňuje výroční zprávu, která obsahuje informace o:

- a) počtu a povaze porušení předpisů odhalených jednotlivými orgány stavovské samosprávy a peněžitých sankcích uložených povinným osobám nebo správních opatřeních uplatněných vůči povinným osobám;
- b) počtu podezřelých transakcí oznámených povinnými osobami podléhajícími dohledu ze strany jednotlivých orgánů stavovské samosprávy finanční zpravodajské jednotce, a to přímo podle čl. 69 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1624, nebo předaných jednotlivými orgány stavovské samosprávy finanční zpravodajské jednotce podle čl. 70 odst. 1 uvedeného nařízení;
- c) počtu peněžních sankcí a penále uložených nebo správních opatření uplatněných podle oddílu 4 této kapitoly každým orgánem stavovské samosprávy a jejich popisem za účelem zajištění dodržování nařízení (EU) 2024/1624 povinnými osobami, jak je uvedeno v čl. 55 odst. 1 této směrnice;
- d) počtu opatření přijatých orgánem veřejné moci vykonávajícím dozor nad orgány stavovské samosprávy podle tohoto článku s jejich popisem a počtu instrukcí vydaných orgánům stavovské samosprávy.

Zpráva uvedená v prvním pododstavci je zpřístupněna na internetových stránkách orgánu veřejné moci vykonávajícího dozor nad orgány stavovské samosprávy a je předána Komisi a AMLA.

ODDÍL 4

Peněžitě sankce a správní opatření

Článek 53

Obecná ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby nesly odpovědnost za porušení nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113 v souladu s tímto oddílem.

2. Aniž je dotčeno právo členských států vymezit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro peněžité sankce a správní opatření, zajistí, aby orgány dozoru mohly ukládat takové peněžité sankce a uplatňovat správní opatření v případě porušení nařízení (EU) 2024/1624 nebo nařízení (EU) 2023/1113 a zaručí jejich vymáhání. Veškeré uložené sankce nebo uplatňovaná opatření podle tohoto oddílu musí být účinné, přiměřené a odrazující.

3. Odchylně od odstavce 2 platí, že neumožňuje-li právní systém členského státu uložení správních sankcí, může se tento článek použít tak, aby podnět k uložení peněžité sankce dal orgán dozoru a aby sankce byla uložena soudním orgánem, a současně je třeba zajistit, aby tyto právní prostředky byly účinné a aby měly rovnocenný účinek jako peněžité sankce, jež ukládají orgány dozoru. Uložené peněžité sankce musí být v každém případě účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy uvedené v prvním pododstavci sdělí Komisi vnitrostátní právní předpisy, jež přijmou podle tohoto odstavce, do 10. července 2027 a poté neprodleně veškeré jejich následné změny.

4. V případě porušení nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113 členské státy zajistí, aby v případě, že se určité povinnosti vztahují na právnické osoby, mohly být peněžité sankce uloženy a správní opatření uplatněna nejen vůči právnickým osobám, ale také členům vrcholného vedení a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení.

Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány dozoru zjistí porušení předpisů, které je předmětem trestních sankcí, o tom včas informovaly orgány příslušné pro vyšetřování a stíhání trestné činnosti.

5. V souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem musí být peněžité sankce ukládány a správní opatření uplatňována některým z těchto způsobů:

- a) přímo orgány dozoru;
- b) ve spolupráci orgánů dozoru a jiných orgánů;
- c) v rámci odpovědnosti orgánů dozoru přenesením na jiné orgány;
- d) podáním žádosti ze strany orgánů dozoru u příslušných justičních orgánů.

Do 10. října 2027 oznámí členské státy Komisi a AMLA informace o systémech ukládání peněžitých sankcí nebo uplatňování správních opatření podle tohoto odstavce, případně včetně informací o tom, zda určité sankce nebo opatření vyžadují použití zvláštního postupu.

6. Členské státy zajistí, aby při určování druhu a výše peněžitých sankcí nebo správních opatření vzaly orgány dozoru v úvahu veškeré podstatné okolnosti, případně včetně:

- a) závažnosti a doby trvání porušení;
- b) počtu případů opakovaného porušení;
- c) míry odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou;
- d) finanční síly fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou, mimo jiné podle jejího celkového obrátu nebo ročního příjmu;
- e) výhody získané porušením předpisů, které dosáhla fyzická nebo právnická osoba považovaná za odpovědnou, pokud lze tuto výhodu stanovit;
- f) ztrát třetích stran způsobených porušením předpisů, pokud je možné je stanovit;
- g) míry spolupráce fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou s příslušným orgánem;
- h) předchozích porušení předpisů fyzickou nebo právnickou osobou považovanou za odpovědnou.

7. Členské státy zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za porušení nařízení (EU) 2024/1624 nebo nařízení (EU) 2023/1113, jichž se jejich jménem nebo v jejich prospěch dopustila jakákoli osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:

- a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
- b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby;
- c) pravomoci vykonávat ovládací vliv v rámci této právnické osoby.

8. Členské státy zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými v případech, kdy nedostatečný dohled nebo kontrola ze strany osob uvedených v odstavci 7 tohoto článku umožnily porušení nařízení (EU) 2024/1624 nebo nařízení (EU) 2023/1113 osobou spadající do její pravomoci jménem této právnické osoby nebo v její prospěch.

9. Při výkonu svých pravomocí týkajících se ukládání peněžitých sankcí a uplatňování správních opatření orgány dozoru úzce spolupracují a případně své kroky koordinují s jinými orgány, aby zajistily, že peněžité sankce či správní opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

10. Do 10. července 2026 vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi k přijetí. Tyto návrhy regulačních technických norem vymezí:

- a) ukazatele pro klasifikaci úrovně závažnosti porušení předpisů;
- b) kritéria, která se berou v úvahu při stanovení výše peněžitých sankcí nebo uplatňování správních opatření podle tohoto oddílu;
- c) metodiku pro ukládání penále podle článku 57, včetně jejich četnosti.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 49 až 52 nařízení (EU) 2024/1620.

11. Do 10. července 2026 vydá AMLA obecné pokyny týkající se základních částek pro ukládání peněžitých sankcí v poměru k obratu v členění podle typu porušení a kategorie povinných osob.

Článek 54

Opatření v oblasti dohledu nad provozovny povinných osob a některými činnostmi vykonávanými v rámci volného pohybu služeb

1. V případě provozoven povinných osob, které jako takové nelze klasifikovat jako úvěrové instituce nebo finanční instituce, nebo druhů infrastruktury povinných osob, nad nimiž orgán dozoru hostitelského členského státu vykonává dohled podle čl. 38 odst. 1, se použijí odstavce 2 až 5 tohoto článku.

2. Pokud orgány dozoru hostitelského členského státu zjistí porušení příslušných požadavků, požádají povinné osoby působící prostřednictvím provozoven nebo typů infrastruktury uvedených v odstavci 1, aby příslušné požadavky splnily, a informují orgány dozoru domovského členského státu o porušeních zjištěných u těchto povinných osob a o žádosti o splnění požadavků.

3. Pokud povinné osoby nepřijmou nezbytná opatření, informují o tom orgány dozoru hostitelského členského státu orgány dozoru domovského členského státu.

Orgány dozoru domovského členského státu jednají neprodleně a přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby dotčená povinná osoba napravila porušení zjištěná v jejích provozovnách nebo typech infrastruktury v hostitelském členském státě. Orgány dozoru domovského členského státu informují orgány dozoru hostitelského členského státu o veškerých opatřeních přijatých podle tohoto odstavce.

4. Odchylně od odstavce 3 mají orgány dozoru hostitelského členského státu v situacích závažného, opakovaného nebo soustavného porušování předpisů ze strany povinných osob působících prostřednictvím provozoven nebo jiných typů infrastruktury na jejich území uvedených v odstavci 1, které vyžadují okamžitou nápravu, možnost přijmout z vlastního podnětu vhodná a přiměřená opatření k řešení těchto porušení. Tato opatření musí být dočasná a být zrušena, jakmile jsou zjištěná porušení vyřešena, a to i za pomoci orgánů dozoru domovského členského státu povinné osoby nebo ve spolupráci s nimi.

Členské státy zajistí, aby orgány dozoru hostitelského členského státu informovaly orgán dozoru domovského členského státu povinné osoby ihned po zjištění závažného, opakovaného nebo soustavného porušování a od přijetí jakéhokoli opatření podle prvního pododstavce, ledaže jsou opatření přijata ve spolupráci s orgány dozoru domovského členského státu.

5. Pokud se orgány dozoru domovského a hostitelského členského státu neshodnou na opatřeních, která mají být ve vztahu k povinné osobě přijata, mohou záležitost postoupit orgánu AMLA a požádat jej o pomoc v souladu s články 33 a 38 nařízení (EU) 2024/1620. AMLA vydá stanovisko ohledně sporné záležitosti do jednoho měsíce.

Článek 55

Peněžité sankce

1. Členské státy zajistí, aby peněžité sankce byly uloženy povinným osobám, které se dopustily úmyslně nebo z nedbalosti závažného, opakovaného či soustavného porušení požadavků stanovených v níže uvedených ustanoveních nařízení (EU) 2024/1624:

- a) kapitoly II (vnitřní strategie, postupy a kontroly povinných osob);
- b) kapitoly III (hloubková kontrola klienta);
- c) kapitoly V (oznamovací povinnosti);
- d) článku 77 (uchovávání záznamů).

Členské státy rovněž zajistí, aby peněžité sankce mohly být uloženy v případě, že povinné osoby nedodržují správní opatření, která se na ně použijí podle článku 56 této směrnice, nebo za porušení požadavků, které není závažné, opakované ani soustavné.

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odst. 1 prvním pododstavci činily maximální peněžité sankce, které lze uložit, přinejmenším dvojnásobek prospěchu plynoucího z porušení předpisů, pokud lze tento prospěch určit, nebo nejméně 1 000 000 EUR, podle toho, která částka je vyšší.

Pro členské státy, jejichž měnou není euro, je hodnotou uvedenou v prvním pododstavci odpovídající hodnota v jejich národní měně ke dni 9. července 2024.

3. Členské státy zajistí, aby odchylně od odstavce 2 bylo možné v případě, že dotýcnou povinnou osobou je úvěrová instituce nebo finanční instituce, uložit rovněž tyto peněžité sankce:

- a) v případě právnické osoby maximální peněžité sankce ve výši nejméně 10 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v jejich národní měně ke dni 9. července 2024, nebo 10 % celkového ročního obrátu podle nejnovější dostupné účetní závěrky schválené vedoucím orgánem, podle toho, která částka je vyšší; je-li povinná osoba mateřským podnikem nebo dceřinou společností mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku v souladu s článkem 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽⁴⁴⁾, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrat nebo odpovídající druh výnosů podle příslušného účetního režimu vyplývající z poslední dostupné konsolidované účetní závěrky schválené vedoucím orgánem vrcholného mateřského podniku;
- b) v případě fyzické osoby maximální peněžité sankce ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v jejich národní měně ke dni 9. července 2024.

4. Členské státy mohou příslušné orgány zmocnit k ukládání peněžitých sankcí překračujících částky uvedené v odstavcích 2 a 3.

5. Členské státy zajistí, aby při určování výše peněžité sankce byla zohledněna schopnost subjektu tuto sankci zaplatit a aby v případě, že by peněžité sankce mohla ovlivnit dodržování obezřetnostní regulace, orgány dozoru konzultovaly orgány příslušné pro dohled nad dodržováním příslušných právních aktů Unie ze strany povinných osob.

⁽⁴⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

Článek 56

Správní opatření

1. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru mohly vůči povinné osobě uplatnit správní opatření, pokud zjistí:
 - a) porušení nařízení (EU) 2024/1624 nebo (EU) 2023/1113, a to buď v kombinaci s peněžitými sankcemi v případě závažného, opakovaného a soustavného porušování, nebo samotná;
 - b) nedostatky ve vnitřních strategiích, postupech a kontrolách povinné osoby, které pravděpodobně povedou k porušení požadavků uvedených v písmenu a), a správní opatření mohou těmito porušením zabránit nebo snížit riziko, že k nim dojde;
 - c) že má povinná osoba vnitřní strategie, postupy a kontroly, které nejsou úměrné rizikům praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu, jimž je vystavena.
2. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru mohly alespoň:
 - a) vydávat doporučení;
 - b) nařídit povinným osobám zajištění souladu, včetně provedení zvláštních nápravných opatření;
 - c) vydat veřejné oznámení, které uvádí fyzickou nebo právnickou osobu a povahu daného porušení předpisů;
 - d) vydat příkaz požadující, aby fyzická nebo právnická osoba dotýčné jednání ukončila nebo aby takové jednání neopakovala;
 - e) zakázat nebo omezit podnikání, operace nebo síť institucí tvořících povinnou osobu nebo požadovat upuštění od činností;
 - f) podléhá-li povinná osoba povolení, odejmout nebo pozastavit povolení;
 - g) požadovat změny ve struktuře řízení.
3. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru mohly prostřednictvím správních opatření uvedených v odstavci 2:
 - a) požadovat poskytnutí jakýchkoli údajů nebo informací potřebných pro plnění jejich úkolů podle této kapitoly bez zbytečného odkladu, požadovat předložení jakéhokoli dokumentu nebo ukládat požadavky na podávání dalších nebo častějších zpráv;
 - b) požadovat posílení vnitřních strategií, postupů a kontrol;
 - c) požadovat, aby povinná osoba uplatňovala zvláštní strategii nebo požadavky týkající se jednotlivých klientů, transakcí, činností nebo distribučních kanálů představujících vysoká rizika, nebo jejich kategorií;
 - d) vyžadovat provedení opatření ke snížení rizik praní peněz nebo financování terorismu, která jsou spojena s činnostmi a produkty povinné osoby.
 - e) uložit dočasný zákaz výkonu řídicích funkcí v povinných osobách pro kteroukoli osobu, která v povinné osobě vykonává řídicí pravomoci, nebo pro kteroukoli jinou fyzickou osobu, která je považována za odpovědnou za dané porušení předpisů.
4. Správní opatření uvedená v odstavci 2 jsou případně spojena se závaznými lhůtami pro jejich provedení. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru sledovaly a vyhodnocovaly, zda a jak povinné osoby provádějí požadovaná opatření.
5. Členské státy mohou orgány dozoru zmocnit k uplatňování dalších druhů správních opatření kromě opatření uvedených v odstavci 2.

Článek 57

Penále

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že povinné osoby nedodrží správní opatření uplatňovaná orgánem dozoru podle čl. 56 odst. 1 písm. b), d), e) a g) v příslušných lhůtách, mohly orgány dozoru uložit penále s cílem vymáhat dodržování těchto správních opatření.
2. Penále musí být účinná a přiměřená. Penále se ukládají na dobu, dokud povinná osoba nebo dotčená osoba nesplní příslušná správní opatření.
3. Bez ohledu na odstavce 2 nepřesáhne výše penále u právnických osob 3 % jejich průměrného denního obrátu v předchozím účetním období nebo u fyzických osob 2 % jejich průměrného denního příjmu v předchozím kalendářním roce.
4. Penále lze uložit pouze na dobu, která nepřekračuje šest měsíců od data oznámení rozhodnutí orgánu dozoru. Pokud po uplynutí této lhůty povinná osoba správní opatření dosud nesplnila, členské státy zajistí, aby orgány dozoru mohly ukládat penále na dodatečné období, které nepřesáhne šest měsíců.
5. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí o uložení penále mohlo být přijato ode dne použitelnosti správního opatření.

Penále se použije ode dne, kdy je toto rozhodnutí přijato.

Článek 58

Zveřejňování peněžitých sankcí, správních opatření a penále

1. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru na svých internetových stránkách zveřejnily v přístupném formátu rozhodnutí o uložení peněžitých sankcí, uplatňování správních opatření uvedených v čl. 56 odst. 2 písm. c) až g) přijatých podle čl. 56 odst. 1 písm. a) nebo o uložení penále.
2. Členské státy zajistí, aby orgán dozoru zveřejnil rozhodnutí uvedená v odstavci 1 ihned poté, co je o daném rozhodnutí informována osoba odpovědná za porušení.

Odchylně od prvního pododstavce platí, že pokud se zveřejnění týká správních opatření, proti nimž lze podat opravný prostředek a jejichž cílem není napravit závažná, opakovaná a soustavná porušení předpisů, mohou členské státy povolit odklad zveřejnění těchto správních opatření až do uplynutí lhůty pro podání opravného prostředku.

Pokud se zveřejnění týká rozhodnutí, proti němuž lze podat opravný prostředek, zveřejní orgány dozoru ihned na svých internetových stránkách rovněž tuto informaci a veškeré následné informace o výsledku tohoto opravného prostředku. Zveřejněno musí být rovněž jakékoli rozhodnutí, kterým se ruší dříve přijaté rozhodnutí o uložení peněžité sankce, o uplatnění správního opatření nebo o uložení penále.

3. Zveřejní se přinejmenším informace o typu a povaze porušení předpisů a o totožnosti odpovědných osob a v případě peněžitých sankcí a penále i jejich výše. Členské státy nejsou povinny tento pododstavec uplatňovat na rozhodnutí uplatňující správní opatření vyšetřovací povahy nebo na rozhodnutí přijatá podle čl. 56 odst. 2 písm. a) a c).

Pokud mají orgány dozoru na základě individuálního posouzení za to, že by zveřejnění totožnosti odpovědných osob uvedených v prvním pododstavci nebo osobních údajů takové osoby bylo nepřiměřené, nebo pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování:

- a) odloží zveřejnění rozhodnutí, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;
- b) zveřejní rozhodnutí anonymně způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí účinnou ochranu dotyčných osobních údajů; v takovém případě může být zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění po uplynutí této doby pominou;

- c) nezveřejní rozhodnutí vůbec, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) nezajišťují dostatečně jednu z těchto situací:
- i) nebude ohrožena stabilita finančních trhů;
 - ii) přiměřenost zveřejnění takového rozhodnutí s ohledem na peněžité sankce a správní opatření za porušení považovaná za málo významná.
4. Členské státy zajistí, aby jakékoli zveřejnění podle tohoto článku zůstalo na internetových stránkách orgánu dozoru po dobu pěti let od zveřejnění. Osobní údaje, jež takové zveřejnění obsahuje, se však na internetových stránkách orgánu dozoru uchovávají pouze po nezbytnou dobu, v souladu s použitelnými pravidly pro ochranu údajů a v každém případě nejdéle pět let.

Článek 59

Výměna informací o peněžitých sankcích a správních opatřeních

1. Členské státy zajistí, aby jejich orgány dozoru a případně orgán veřejné moci vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy při plnění svých funkcí v oblasti dohledu informovaly AMLA o veškerých peněžitých sankcích a správních opatřeních uložených nebo uplatňovaných v souladu s tímto oddílem, včetně případného opravného prostředku podaného v této souvislosti a jeho výsledku. Tyto informace jsou sděleny rovněž ostatním orgánům dozoru, pokud se peněžitá sankce nebo správní opatření týkají subjektu vykonávajícího činnost ve dvou či více členských státech.
2. AMLA spravuje na svých internetových stránkách odkazy na zveřejnění provedená orgány dozoru týkající se uložených peněžitých sankcí a uplatňovaných správních opatření v souladu s článkem 58, s uvedením časového období, za které jednotlivé členské státy peněžité sankce a správní opatření zveřejňují.

ODDÍL 5

Oznamování případů porušení

Článek 60

Oznamování případů porušení a ochrana oznamujících osob

1. Směrnice (EU) 2019/1937 se vztahuje na oznamování porušení nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2023/1113 a této směrnice a na ochranu osob, které tato porušení oznámí a osob, kterých se tato oznámení týkají.
2. Orgány dohledu jsou orgány příslušnými pro zřízení externích kanálů pro oznamování a k přijímání následných opatření v návaznosti na oznámení, pokud jde o požadavky vztahující se na povinné osoby, v souladu se směrnicí (EU) 2019/1937.
3. Orgány veřejné moci, které vykonávají dozor nad orgány stavovské samosprávy podle článku 52, jsou orgány příslušnými pro zřízení externích kanálů pro oznamování a pro přijímání následných opatření v návaznosti na oznámení orgánů stavovské samosprávy a jejich pracovníků, pokud jde o požadavky vztahující se na orgány stavovské samosprávy při výkonu funkcí dohledu.
4. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu v nefinančním sektoru podávaly orgánu AMLA výroční zprávy zahrnující:
 - a) počet oznámení obdržených podle odstavce 1 a informace o podílu oznámení, která byla nebo jsou předmětem následných opatření, včetně toho, zda byla uzavřena nebo se dosud řeší, a o počtu oznámení, která byla odložena;
 - b) druhy oznámených nesrovnalostí;
 - c) v případě, že byla přijata opatření v návaznosti na oznámení, popis opatření přijatých orgánem dozoru a v případě dosud řešených oznámení popis opatření, které má orgán dozoru v úmyslu přijmout;
 - d) v případě, že byla oznámení odložena, důvody odložení těchto oznámení.

Výroční zprávy uvedené v prvním pododstavci nesmí obsahovat žádné informace o totožnosti nebo povolání oznamujících osob ani žádné jiné informace, které by mohly vést k jejich identifikaci.

KAPITOLA V
SPOLUPRÁCE

ODDÍL 1

Spolupráce v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu

Článek 61

Obecná ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby tvůrci politik, finanční zpravodajské jednotky, orgány dozoru včetně AMLA a další příslušné orgány, jakož i daňové orgány měli účinné mechanismy, které jim umožní spolupráci a koordinaci na vnitrostátní úrovni týkající se vypracování a provádění strategií a činností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a zabránění neuplatňování cílených finančních sankcí či vyhýbání se těmto sankcím, mimo jiné i za účelem splnění svých povinností podle článku 8.
2. Co se týká informací o skutečných majitelích, které příslušné orgány získají podle kapitoly IV nařízení (EU) 2024/1624 a oddílu 1 kapitoly II této směrnice, členské státy zajistí, aby mohly příslušné orgány poskytovat takovéto informace včas a bezplatně svým příslušným protějškům v jiných členských státech nebo třetích zemích.
3. Členské státy nesmí zakazovat výměnu informací ani pomoc mezi příslušnými orgány a jejich protějšky pro účely této směrnice ani zavést v tomto ohledu nepřiměřené nebo nepatřičně omezující podmínky. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány nezamítly žádost o pomoc z těchto důvodů:
 - a) má se za to, že se žádost týká rovněž daňových záležitostí;
 - b) vnitrostátní právo vyžaduje, aby povinné osoby zachovávaly profesní tajemství nebo důvěrnost, vyjma těch případů, kdy jsou požadované příslušné informace chráněny jako povinnost právníků zachovávat mlčenlivost nebo profesní tajemství, jak je stanoveno v čl. 70 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1624;
 - c) v dožádaném členském státě probíhá šetření, vyšetřování, řízení nebo analýza prováděná finanční zpravodajskou jednotkou, ledaže by pomoc bránila tomuto šetření, vyšetřování, řízení nebo analýze prováděné finanční zpravodajskou jednotkou;
 - d) povaha nebo postavení dožadujícího příslušného orgánu se liší od povahy nebo postavení dožádaného příslušného orgánu.

Článek 62

Předání seznamu příslušných orgánů

1. Za účelem usnadnění a podpory účinné spolupráce, a zejména výměny informací předají členské státy Komisi a orgánu AMLA:
 - a) seznam orgánů dozoru odpovědných za kontrolu dodržování nařízení (EU) 2024/1624 ze strany povinných osob, jakož i případně název orgánu veřejné moci, který vykonává dozor nad orgány stavovské samosprávy při plnění funkcí v oblasti dohledu podle této směrnice, a jejich kontaktní údaje;
 - b) kontaktní údaje svých finančních zpravodajských jednotek;
 - c) seznam ostatních příslušných vnitrostátních orgánů.
2. Pro účely odstavce 1 se uvedou tyto kontaktní údaje:
 - a) kontaktní místo nebo, není-li to možné, jméno a úloha kontaktní osoby;
 - b) e-mail a telefonní číslo kontaktního místa nebo, není-li to možné, profesionální e-mailovou adresu a telefonní číslo kontaktní osoby.

3. Členské státy zajistí, aby informace poskytnuté Komisi a orgánu AMLA podle odstavce 1 byly aktualizovány co nejdříve poté, co dojde ke změně.

4. AMLA zveřejní rejstřík orgánů uvedených v odstavci 1 na svých internetových stránkách a usnadňuje výměnu informací uvedených v odstavci 2 mezi příslušnými orgány. Orgány uvedené v tomto rejstříku slouží v rozsahu svých pravomocí jako kontaktní místo pro příslušné orgány protistrany. Finanční zpravodajské jednotky a orgány dozoru fungují také jako kontaktní místo pro AMLA.

Článek 63

Spolupráce s AMLA

Finanční zpravodajské jednotky a orgány dozoru spolupracují s orgánem AMLA a poskytují mu veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl vykonávat své povinnosti podle této směrnice a podle nařízení (EU) 2024/1624 a (EU) 2024/1620.

ODDÍL 2

Spolupráce s ostatními orgány a výměna důvěrných informací

Článek 64

Spolupráce ve vztahu k úvěrovým institucím nebo finančním institucím

1. Členské státy zajistí, aby finanční orgány dozoru, finanční zpravodajské jednotky a orgány příslušné pro dohled nad úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi podle jiných právních aktů Unie v rámci svých příslušných pravomocí vzájemně úzce spolupracovaly a poskytovaly si informace důležité pro plnění svých příslušných úkolů. Tato spolupráce a výměna informací nezasahuje do probíhajícího šetření, analýzy prováděné finanční zpravodajskou jednotkou, vyšetřování nebo řízení v souladu s trestním nebo správním právem členského státu, v němž se nachází finanční orgán dozoru nebo orgán, jemuž byly svěřeny pravomoci k dohledu nad úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi podle jiných právních aktů, a nedotýká se požadavků profesního tajemství, jak je stanoveno v čl. 67 odst. 1.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že finanční orgány dozoru zjistí u úvěrové instituce nedostatky v systému vnitřní kontroly v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a uplatňování požadavků nařízení (EU) 2024/1624, jež podstatně zvyšují rizika, jimž tato instituce je nebo může být vystavena, dotčený finanční orgán dozoru neprodleně vyrozumí Evropský orgán pro bankovnínictví (EBA) a orgán nebo subjekt, který dohlíží na úvěrovou instituci v souladu se směrnicí 2013/36/EU, včetně ECB jednající podle nařízení (EU) č. 1024/2013.

V případě potenciálního vyššího rizika mohou finanční orgány dozoru spolupracovat a sdílet informace s orgány dohlížejícími na instituci v souladu se směrnicí 2013/36/EU a vypracovat společné posouzení, jež orgánu EBA předá orgán dozoru, který zaslal první oznámení. O veškerých těchto oznámeních je informován orgán AMLA.

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že finanční orgány dozoru zjistí, že úvěrová instituce odmítla navázat nebo se rozhodla ukončit obchodní vztah, avšak zdokumentovaná hloubková kontrola klienta podle čl. 21 odst. 3 nařízení (EU) 2024/1624 takovéto odmítnutí neodůvodňuje, informovaly orgán odpovědný za zajišťování souladu se směrnicemi 2014/92/EU nebo (EU) 2015/2366 ze strany dotyčné úvěrové instituce.

4. Členské státy zajistí, aby finanční orgány dozoru spolupracovaly s orgány příslušnými k řešení krize ve smyslu v čl. 2 odst. 1 bodě 18 směrnice 2014/59/EU nebo s určenými orgány ve smyslu v čl. 2 odst. 1 bodě 18 směrnice 2014/49/EU.

Finanční orgány dozoru informují orgány uvedené v prvním pododstavci, pokud v rámci svých činností dohledu z důvodu boje proti praní peněz a financování terorismu zjistí, že nastala některá z následujících situací:

- a) vyšší pravděpodobnost, že se vklady stanou nedisponibilními;
- b) riziko, že úvěrová instituce nebo finanční instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné v souladu s čl. 32 odst. 4 směrnice 2014/59/EU.

Na žádost orgánů uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce, pokud existuje zvýšená pravděpodobnost, že se vklady stanou nedisponibilními, nebo existuje riziko, že úvěrová instituce nebo finanční instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné v souladu s čl. 32 odst. 4 směrnice 2014/59/EU, informují finanční orgány dozoru tyto orgány o veškerých transakcích, účtech nebo obchodních vztazích spravovaných touto úvěrovou institucí nebo finanční institucí, které finanční zpravodajská jednotka pozastavila podle článku 24.

5. Finanční orgány dozoru podávají orgánu AMLA každoročně zprávu o své spolupráci s ostatními orgány podle tohoto článku, včetně zapojení finančních zpravodajských jednotek do této spolupráce.

6. Do 10. července 2029 vydá AMLA po konzultaci s orgánem EBA obecné pokyny ke spolupráci mezi finančními orgány dozoru a orgány uvedenými v odstavcích 2, 3 a 4, včetně míry zapojení finančních zpravodajských jednotek do takovéto spolupráce.

Článek 65

Spolupráce ve vztahu k auditorům

1. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru odpovědné za auditory a případně orgány veřejné moci vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy podle kapitoly IV této směrnice, jejich finanční zpravodajské jednotky a orgány veřejné moci příslušné pro dozor nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi podle článku 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ⁽⁴⁵⁾ a článku 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ⁽⁴⁶⁾ v rámci svých příslušných pravomocí vzájemně úzce spolupracovaly a poskytovaly si informace důležité pro plnění svých příslušných úkolů.

Důvěrné informace vyměněné podle tohoto článku používají orgány uvedené v prvním pododstavci výhradně k plnění svých funkcí v oblasti působnosti této směrnice nebo jiných právních aktů Unie uvedených v prvním pododstavci a v rámci správních či soudních řízení, která výslovně souvisejí s výkonem těchto funkcí.

2. Členské státy mohou orgánům uvedeným v odstavci 1 zakázat spolupráci v případě, že by tato spolupráce včetně výměny informací zasahovala do probíhajícího šetření, analýzy prováděné finanční zpravodajskou jednotkou, vyšetřování nebo řízení v souladu s trestním nebo správním právem členského státu, v němž se orgány nacházejí.

Článek 66

Spolupráce s orgány pověřenými uplatňováním cílených finančních sankcí

1. Členské státy zajistí, aby orgány dozoru, jejich finanční zpravodajské jednotky a orgány pověřené uplatňováním cílených finančních sankcí v rámci svých příslušných pravomocí vzájemně úzce spolupracovaly a poskytovaly si informace důležité pro plnění svých příslušných úkolů.

Důvěrné informace vyměněné podle tohoto článku používají orgány uvedené v prvním pododstavci výhradně k plnění svých funkcí v oblasti působnosti této směrnice nebo jiných právních aktů Unie a v rámci správních či soudních řízení, která výslovně souvisejí s výkonem těchto funkcí.

2. Členské státy mohou orgánům uvedeným v odstavci 1 zakázat spolupráci v případě, že by tato spolupráce včetně výměny informací zasahovala do probíhajícího šetření, vyšetřování nebo řízení v souladu s trestním nebo správním právem členského státu, v němž se orgány nacházejí.

⁽⁴⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

⁽⁴⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77).

Článek 67

Požadavky profesního tajemství

1. Členské státy vyžadují, aby všechny osoby pracující v současnosti nebo v minulosti pro orgány dozoru a orgány veřejné moci uvedené v článku 52, jakož i auditoři a odborníci jednající jménem těchto orgánů dozoru nebo orgánů byli vázáni profesním tajemstvím.

Aniž jsou dotčeny případy, které jsou předmětem trestního vyšetřování a stíhání podle unijního a vnitrostátního práva, a informace poskytnuté finančním zpravodajským jednotkám podle článků 42 a 43, mohou být důvěrné informace, které osoby uvedené v prvním pododstavci získají při plnění svých úkolů podle této směrnice, poskytnuty pouze v souhrnné nebo obecné podobě, a to takovým způsobem, z něhož nelze zjistit totožnost jednotlivých povinných osob.

2. Odstavec 1 tohoto článku nevylučuje výměnu informací mezi:

- a) orgány dozoru, ať už v rámci určitého členského státu, nebo v různých členských státech, včetně orgánu AMLA vystupujícího v roli orgánu dozoru, nebo orgány veřejné moci uvedenými v článku 52 této směrnice;
- b) orgány dozoru, jakož i orgány veřejné moci uvedenými v článku 52 této směrnice a finančními zpravodajskými jednotkami;
- c) orgány dozoru, jakož i orgány veřejné moci uvedenými v článku 52 této směrnice a příslušnými orgány uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodě 44 písm. c) a d) nařízení (EU) 2024/1624;
- d) finančními orgány dozoru a orgány pověřenými dohledem nad úvěrovými institucemi a finančními institucemi v souladu s jinými právními akty Unie týkajícími se dohledu nad úvěrovými institucemi a finančními institucemi, včetně ECB jednající v souladu s nařízením (EU) č. 1024/2013, ať už v rámci určitého členského státu, nebo v různých členských státech.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) tohoto odstavce se na výměnu informací vztahují požadavky profesního tajemství stanovené v odstavci 1.

3. Příslušný orgán nebo orgán stavovské samosprávy, který obdrží důvěrné informace podle odstavce 2, využívá tyto informace pouze:

- a) při plnění svých úkolů podle této směrnice nebo podle jiných právních aktů Unie v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, obezřetnostní regulace a dohledu nad úvěrovými institucemi a finančními institucemi, včetně ukládání sankcí;
- b) při odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu nebo orgánu stavovské samosprávy, včetně soudních řízení;
- c) v soudních řízeních zahájených na základě zvláštních ustanovení obsažených v právních předpisech Unie přijatých v oblasti působnosti této směrnice nebo v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad úvěrovými institucemi a finančními institucemi.

Článek 68

Výměna informací mezi orgány dozoru a s jinými orgány

1. S výjimkou případů, na něž se vztahuje čl. 70 odst. 2 nařízení (EU) 2024/1624, povolí členské státy výměnu informací mezi:

- a) orgány dozoru a orgány veřejné moci vykonávajícími dozor nad orgány stavovské samosprávy podle kapitoly IV této směrnice, ať už v rámci určitého členského státu, nebo v různých členských státech;
- b) orgány dozoru a orgány odpovědnými ze zákona za dohled nad finančními trhy při plnění jejich příslušných funkcí v oblasti dohledu;
- c) orgány dozoru odpovědnými za auditory a případně orgány veřejné moci vykonávajícími dozor nad orgány stavovské samosprávy podle kapitoly IV této směrnice a orgány veřejné moci vykonávajícími dozor nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi podle článku 32 směrnice 2006/43/ES a článku 20 nařízení (EU) č. 537/2014, včetně orgánů v různých členských státech.

Výměně informací uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce nebrání požadavky profesního tajemství stanovené v čl. 67 odst. 1 a 3.

Důvěrné informace vyměňované podle tohoto odstavce se využívají pouze při plnění úkolů dotčených orgánů a v rámci správních nebo soudních řízení, která se výslovně týkají výkonu těchto funkcí. Na obdržené informace se každopádně vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné požadavkům uvedeným v čl. 67 odst. 1.

2. Členské státy mohou povolit poskytnutí určitých informací jiným vnitrostátním orgánům odpovědným ze zákona za dohled nad finančními trhy nebo se stanovenou odpovědností v oblasti boje proti praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu nebo jejich vyšetřování. Tomuto zpřístupnění nebrání požadavky profesního tajemství stanovené v čl. 67 odst. 1 a 3.

Důvěrné informace vyměňované podle tohoto odstavce však mohou být využity pouze pro účely plnění zákonem stanovených úkolů dotčených orgánů. Na osoby mající přístup k těmto informacím se vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné požadavkům uvedeným v čl. 67 odst. 1.

3. Členské státy mohou povolit poskytnutí určitých informací týkajících se dohledu nad povinnými osobami z hlediska souladu s nařízením (EU) 2024/1624 parlamentním vyšetřovacím výborům, účetním dvorům a jiným subjektům, které jsou v daných členských státech pověřeny vyšetřováním, a to za těchto podmínek:

- a) tyto subjekty mají pověření podle vnitrostátního práva pro vyšetřování nebo kontrolu činností orgánů dozoru nebo orgánů odpovědných za právní předpisy týkající se takového dohledu;
- b) dané informace jsou naprosto nezbytné pro výkon pověření uvedeného v písmenu a);
- c) osoby mající přístup k těmto informacím podléhají požadavkům profesního tajemství podle vnitrostátního práva, které jsou alespoň rovnocenné požadavkům uvedeným v odstavci 1;
- d) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmí se sdělit bez výslovného souhlasu orgánu dozoru, který je poskytl, a výhradně na účely, pro něž orgán dozoru udělil svůj souhlas.

Členské státy mohou rovněž povolit poskytnutí informací podle prvního pododstavce tohoto odstavce dočasným vyšetřovacím komisím zřízeným Evropským parlamentem v souladu s článkem 226 Smlouvy o fungování EU a článkem 2 rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ⁽⁴⁷⁾, je-li to nezbytné pro výkon činnosti těchto komisí.

ODDÍL 3

Obecné pokyny ke spolupráci

Článek 69

Obecné pokyny ke spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu

Do 10. července 2029 vydá AMLA ve spolupráci s ECB, evropskými orgány dohledu, Europol, Eurojustem a EPPO obecné pokyny týkající se:

- a) spolupráce mezi příslušnými orgány podle oddílu 1 této kapitoly, jakož i s orgány uvedenými v oddíle 2 této kapitoly a subjekty odpovědnými za centrální registry za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu;
- b) postupů, které mají používat orgány příslušné pro dohled nebo dozor nad povinnými osobami podle jiných právních aktů Unie k zohlednění problematiky praní peněz a financování terorismu při plnění jejich povinností podle těchto právních aktů Unie.

⁽⁴⁷⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o podrobných ustanoveních o výkonu vyšetřovacího práva Evropského parlamentu, Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

KAPITOLA VI OCHRANA ÚDAJŮ

Článek 70

Zpracování zvláštních kategorií osobních údajů

1. Je-li to naprosto nezbytné pro účely této směrnice, mohou příslušné orgány zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a osobní údaje týkající se odsouzení v trestních věcech a trestných činů podle článku 10 uvedeného nařízení s výhradou vhodných záruk, pokud jde o práva a svobody subjektu údajů, které doplňují tyto záruky:
 - a) zpracování takovýchto údajů provádějí pouze na základě konkrétního případu pracovníci každého příslušného orgánu, kteří byli k plnění těchto úkolů zvláště určení a oprávněni;
 - b) pracovníci příslušných orgánů dodržují vysoké profesní standardy mlčenlivosti a ochrany údajů, jsou bezúhonní a náležitě kvalifikovaní, a to i v souvislosti s využíváním velkých datových souborů;
 - c) jsou zavedena technická a organizační opatření zajišťující bezpečnost údajů podle přísných technologických norem.
2. Záruky uvedené v odstavci 1 tohoto článku se vztahují rovněž na zpracování zvláštních kategorií údajů uvedených v čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a osobních údajů týkajících se odsouzení v trestních věcech a trestných činů podle článku 11 uvedeného nařízení orgány, institucemi a jinými subjekty Unie pro účely této směrnice.

KAPITOLA VII ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 71

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 10 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 9. července 2024.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 10 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 10 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 72

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu zřízený článkem 34 nařízení (EU) 2023/1113. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 73

Přechodná správa systému FIU.net

Do 10. července 2027 převede Komise správu systému FIU.net na orgán AMLA.

Dokud nebude tento převod dokončen, poskytuje Komise nezbytnou podporu pro fungování systému FIU.net a výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v Unii. Za tímto účelem svolává Komise pravidelně zasedání platformy finančních zpravodajských jednotek EU, která je složena ze zástupců finančních zpravodajských jednotek členských států, pro dohled na fungování systému FIU.net.

Článek 74

Změny směrnice (EU) 2015/849

Směrnice (EU) 2015/849 se mění takto:

- 1) V čl. 30 odst. 5 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„5. Členské státy zajistí, aby informace o skutečných majitelích byly vždy k dispozici:

- a) příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám, a to bez omezení;
- b) povinným osobám v rámci hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II;
- c) jakékoli osobě nebo organizaci, které mohou prokázat oprávněný zájem.

Osoby nebo organizace uvedené v prvním pododstavci písm. c) musí mít povolený přístup alespoň k informacím o jméně, měsíci a roce narození, zemi bydliště a státní příslušnosti skutečného majitele, jakož i o povaze a rozsahu účasti skutečného majitele.“

- 2) V čl. 31 odst. 4 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby informace o skutečném majiteli svěřenského fondu či podobného právního uspořádání byly vždy k dispozici:

- a) příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám, a to bez jakéhokoli omezení;
- b) povinným osobám v rámci hloubkové kontroly klienta v souladu s kapitolou II;
- c) kterékoli fyzické nebo právnické osobě, která může prokázat oprávněný zájem o informace o skutečných majitelích.

Informace dostupné fyzickým nebo právnickým osobám uvedeným v prvním pododstavci písm. c) musí obsahovat jméno, měsíc a rok narození, zemi bydliště a státní příslušnost skutečného majitele, jakož i údaje o povaze a rozsahu účasti skutečného majitele.“

Článek 75

Změna směrnice (EU) 2019/1937

V části II oddílu A bodě 2 přílohy směrnice (EU) 2019/1937 se doplňuje nový bod, který zní:

„iii) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1624 ze dne 31. května 2024 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (Úř. věst. L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).“.

Článek 76

Přezkum

Do 10. července 2032 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice.

Článek 77

Zrušení

Směrnice (EU) 2015/849 se zrušuje s účinkem ode dne 10. července 2027.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici a na nařízení (EU) 2024/1624 v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze této směrnice.

Článek 78

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 10. července 2027. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Odhlyně od prvního pododstavce členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 74 do 10. července 2025, s články 11, 12, 13 a 15 do 10. července 2026 a s článkem 18 do 10. července 2029. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Předpisy uvedené v tomto odstavci a přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 79

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 80

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 31. května 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předsedkyně

H. LAHBIB

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Směrnice (EU) 2015/849	Tato směrnice	Nařízení (EU) 2024/1624
Čl. 1 odst. 1	—	—
Čl. 1 odst. 2	—	—
Čl. 1 odst. 3	—	Čl. 2 odst. 1 bod 1
Čl. 1 odst. 4	—	Čl. 2 odst. 1 bod 1
Čl. 1 odst. 5	—	Čl. 2 odst. 1 bod 2
Čl. 1 odst. 6	—	Čl. 2 odst. 1 body 1 a 2
Čl. 2 odst. 1	—	Článek 3
Čl. 2 odst. 2	—	Článek 4
Čl. 2 odst. 3	—	Čl. 6 odst. 1
Čl. 2 odst. 4	—	Čl. 6 odst. 2
Čl. 2 odst. 5	—	Čl. 6 odst. 3
Čl. 2 odst. 6	—	Čl. 6 odst. 4
Čl. 2 odst. 7	—	Čl. 6 odst. 5
Čl. 2 odst. 8	—	Článek 7
Čl. 2 odst. 9	—	Čl. 4 odst. 3 a čl. 6 odst. 6
Čl. 3 bod 1	—	Čl. 2 odst. 1 bod 5
Čl. 3 bod 2	—	Čl. 2 odst. 1 bod 6
Čl. 3 bod 3	—	Čl. 2 odst. 1 bod 4
Čl. 3 bod 4	—	Čl. 2 odst. 1 bod 3
Čl. 3 bod 5	—	Čl. 2 odst. 1 bod 47
Čl. 3 bod 6	—	Čl. 2 odst. 1 bod 28
Čl. 3 bod 6 písm. a)	—	Články 51 až 55
Čl. 3 bod 6 písm. b)	—	Článek 58
Čl. 3 bod 6 písm. c)	—	Článek 57
Čl. 3 bod 7	—	Čl. 2 odst. 1 bod 11
Čl. 3 bod 8	—	Čl. 2 odst. 1 bod 22
Čl. 3 bod 9	—	Čl. 2 odst. 1 bod 34 a čl. 2 odst. 2
Čl. 3 bod 10	—	Čl. 2 odst. 1 bod 35 a čl. 2 odst. 5

Směrnice (EU) 2015/849	Tato směrnice	Narizení (EU) 2024/1624
Čl. 3 bod 11	—	Čl. 2 odst. 1 bod 36
Čl. 3 bod 12	—	Čl. 2 odst. 1 bod 40
Čl. 3 bod 13	—	Čl. 2 odst. 1 bod 19
Čl. 3 bod 14	—	Čl. 2 odst. 1 bod 12
Čl. 3 bod 15	—	Čl. 2 odst. 1 bod 41
Čl. 3 bod 16	—	Čl. 2 odst. 1 bod 17
Čl. 3 bod 17	—	Čl. 2 odst. 1 bod 23
Čl. 3 bod 18	—	Čl. 2 odst. 1 bod 7
Čl. 3 bod 19	—	—
Článek 4	Článek 3	—
Článek 5	—	—
Článek 6	Článek 7	—
Článek 7	Článek 8	—
Čl. 8 odst. 1	—	Čl. 10 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	—	Čl. 10 odst. 2 a 3
Čl. 8 odst. 3	—	Čl. 9 odst. 1
Čl. 8 odst. 4	—	Čl. 9 odst. 2
Čl. 8 odst. 5	—	Čl. 9 odst. 2 a 3
Článek 9	—	Článek 29
Čl. 10 odst. 1	—	Čl. 79 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	—	Čl. 79 odst. 3
Článek 11	—	Čl. 19 odst. 1, 2 a 5
Článek 12	—	Čl. 19 odst. 7 a čl. 79 odst. 2
Čl. 13 odst. 1	—	Čl. 20 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	—	Čl. 20 odst. 2
Čl. 13 odst. 3	—	Čl. 20 odst. 2
Čl. 13 odst. 4	—	Čl. 20 odst. 4
Čl. 13 odst. 5	—	Článek 47
Čl. 13 odst. 6	—	Čl. 22 odst. 4
Čl. 14 odst. 1	—	Čl. 23 odst. 1 a 4
Čl. 14 odst. 2	—	Čl. 23 odst. 2

Směrnice (EU) 2015/849	Tato směrnice	Nariadení (EU) 2024/1624
Čl. 14 odst. 3	—	Čl. 23 odst. 3
Čl. 14 odst. 4	—	Čl. 21 odst. 1 a 2
Čl. 14 odst. 5	—	Čl. 26 odst. 2 a 3
Článek 15	—	Čl. 20 odst. 2 a článek 33
Článek 16	—	Čl. 33 odst. 1 a 8
Článek 17	—	—
Čl. 18 odst. 1	—	Čl. 34 odst. 1
Čl. 18 odst. 2	—	Čl. 34 odst. 2
Čl. 18 odst. 3	—	Čl. 34 odst. 3
Čl. 18 odst. 4	—	—
Čl. 18a odst. 1	—	Čl. 29 odst. 4
Čl. 18a odst. 2	—	Čl. 29 odst. 5 a 6 a čl. 35 písm. a)
Čl. 18a odst. 3	—	Čl. 29 odst. 5 a 6 a čl. 35 písm. b)
Čl. 18a odst. 4	—	—
Čl. 18a odst. 5	—	Čl. odst. 29 odst. 6
Článek 19	—	Článek 36
Článek 20	—	Čl. 9 odst. 2, čl. 20 odst. 1 a čl. 42 odst. 1
Čl. 20, písm. a)	—	Čl. 9 odst. 2 písm. a) bod iii) a čl. 20 odst. 1 písm. g)
Čl. 20 písm. b)	—	Čl. 42 odst. 1
Článek 20a	—	Článek 43
Článek 21	—	Článek 44
Článek 22	—	Článek 45
Článek 23	—	Článek 46
Článek 24	—	Článek 39
Článek 25	—	Čl. 48 odst. 1
Článek 26	—	Článek 48
Článek 27	—	Článek 49
Článek 28	—	Čl. 48 odst. 3
Článek 29	—	—

Směrnice (EU) 2015/849	Tato směrnice	Nariadení (EU) 2024/1624
Čl. 30 odst. 1	—	Čl. 63 odst. 1, odst. 2, druhý pododstavec a odst. 4 a článek 68
Čl. 30 odst. 2	—	Čl. 63 odst. 5
Čl. 30 odst. 3	Čl. 10 odst. 1	—
Čl. 30 odst. 4	Čl. 10 odst. 7 a 10	Článek 24
Čl. 30 odst. 5 první pododstavec	Článek 11 a čl. 12 odst. 2	—
Čl. 30 odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 12 odst. 1	—
Čl. 30 odst. 5 třetí pododstavec	—	—
Čl. 30 odst. 5a	Čl. 11 odst. 4 a čl. 13 odst. 12	—
Čl. 30 odst. 6	Čl. 11 odst. 1, 2 a 3	—
Čl. 30 odst. 7	Čl. 61 odst. 2	—
Čl. 30 odst. 8	—	Čl. 22 odst. 7
Čl. 30 odst. 9	Článek 15	—
Čl. 30 odst. 10	Čl. 10 odst. 19 a 20	—
Čl. 31 odst. 1	—	Článek 58, čl. 64 odst. 1 a článek 68
Čl. 31 odst. 2	—	Čl. 64 odst. 3
Čl. 31 odst. 3	—	Čl. 64 odst. 5
Čl. 31 odst. 3a	Čl. 10 odst. 1, 2 a 3	Článek 67
Čl. 31 odst. 4 první pododstavec	Článek 11 a čl. 12 odst. 2	—
Čl. 31 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 12 odst. 1	—
Čl. 31 odst. 4 třetí pododstavec	—	—
Čl. 31 odst. 4 čtvrtý pododstavec	Čl. 11 odst. 2	—
Čl. 31 odst. 4a	Čl. 11 odst. 4 a čl. 13 odst. 12	—
Čl. 31 odst. 5	Čl. 10 odst. 7 a 10	Článek 24
Čl. 31 odst. 6	—	Čl. 22 odst. 7
Čl. 31 odst. 7	Čl. 61 odst. 2	—
Čl. 31 odst. 7a	Článek 15	—
Čl. 31 odst. 9	Čl. 10 odst. 19 a 20	—
Čl. 31 odst. 10	—	Čl. 58 odst. 4
Článek 31a	Čl. 17 odst. 1	—
Čl. 32 odst. 1	Čl. 19 odst. 1	—

Směrnice (EU) 2015/849	Tato směrnice	Nariadení (EU) 2024/1624
Čl. 32 odst. 2	Čl. 62 odst. 1	—
Čl. 32 odst. 3	Čl. 19 odst. 2, odst. 3 první pododstavec, odst. 4 a 5	—
Čl. 32 odst. 4	Čl. 21 odst. 1 a čl. 22 odst. 1 první pododstavec	—
Čl. 32 odst. 5	Čl. 22 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 32 odst. 6	Čl. 22 odst. 2	—
Čl. 32 odst. 7	Čl. 24 odst. 1	—
Čl. 32 odst. 8	Čl. 19 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 32 odst. 9	Čl. 21 odst. 4	—
Čl. 32a odst. 1	Čl. 16 odst. 1	—
Čl. 32a odst. 2	Čl. 16 odst. 2	—
Čl. 32a odst. 3	Čl. 16 odst. 3	—
Čl. 32a odst. 4	Čl. 16 odst. 5	—
Článek 32b	Článek 18	—
Čl. 33 odst. 1	—	Čl. 69 odst. 1
Čl. 33 odst. 2	—	Čl. 69 odst. 6
Čl. 34 odst. 1	—	Čl. 70 odst. 1
Čl. 34 odst. 2	—	Čl. 70 odst. 2
Čl. 34 odst. 3	Čl. 40 odst. 5	—
Článek 35	—	Článek 71
Článek 36	Článek 42	—
Článek 37	—	Článek 72
Článek 38	Článek 60	Čl. 11 odst. 2 čtvrtý pododstavec a odst. 4, článek 14 a čl. 69 odst. 7
Článek 39	—	Článek 73
Článek 40	—	Článek 77
Článek 41	Článek 70	Článek 76
Článek 42	—	Článek 78
Článek 43	—	—
Čl. 44 odst. 1	Čl. 9 odst. 1	—
Čl. 44 odst. 2	Čl. 9 odst. 2	—

Směrnice (EU) 2015/849	Tato směrnice	Nařízení (EU) 2024/1624
Čl. 44 odst. 3	—	—
Čl. 44 odst. 4	Čl. 9 odst. 3 a 6	—
Čl. 45 odst. 1	—	Čl. 16 odst. 1
Čl. 45 odst. 2	—	–Čl. 8 odst. 3, 4 a 5
Čl. 45 odst. 3	—	Čl. 17 odst. 1
Čl. 45 odst. 4	Článek 48	—
Čl. 45 odst. 5	—	Čl. 17 odst. 2
Čl. 45 odst. 6	—	Čl. 17 odst. 3
Čl. 45 odst. 7	—	Čl. 17 odst. 4
Čl. 45 odst. 8	—	Čl. 16 odst. 3
Čl. 45 odst. 9	Čl. 41 odst. 1	—
Čl. 45 odst. 10	Čl. 41 odst. 2	—
Čl. 45 odst. 11	Čl. 41 odst. 3	—
Čl. 46 odst. 1	—	Články 12 a 15
Čl. 46 odst. 2	Čl. 39 odst. 2	—
Čl. 46 odst. 3	Čl. 28 odst. 1	—
Čl. 46 odst. 4	—	Čl. 11 odst. 1
Čl. 47 odst. 1	Čl. 4 odst. 1 a 2	—
Čl. 47 odst. 2	Čl. 6 odst. 1	—
Čl. 47 odst. 3	Čl. 6 odst. 2	—
Čl. 48 odst. 1	Čl. 37 odst. 1	—
Čl. 48 odst. 1a	Čl. 37 odst. 5 a čl. 62 odst. 1	—
Čl. 48 odst. 2	Čl. 37 odst. 2 a 6	—
Čl. 48 odst. 3	Čl. 37 odst. 7	—
Čl. 48 odst. 4	Čl. 37 odst. 1 první pododstavec, článek 46 a čl. 54 odst. 4	—
Čl. 48 odst. 5	Čl. 46 odst. 2 a článek 43 a článek 47	—
Čl. 48 odst. 6	Čl. 40 odst. 1	—
Čl. 48 odst. 7	Čl. 40 odst. 2	—
Čl. 48 odst. 8	Čl. 40 odst. 4	—
Čl. 48 odst. 9	Čl. 37 odst. 3	—

Směrnice (EU) 2015/849	Tato směrnice	Nariadení (EU) 2024/1624
Čl. 48 odst. 10	Čl. 40 odst. 3	—
Článek 49	Čl. 61 odst. 1	—
Článek 50	Článek 63	—
Článek 50a	Čl. 61 odst. 3	—
Článek 51	—	—
Článek 52	Článek 29	—
Článek 53	Článek 31	—
Článek 54	Článek 33	—
Článek 55	Článek 34	—
Článek 56	Čl. 30 odst. 2 a 3	—
Článek 57	Článek 35	—
Čl. 57a odst. 1	Čl. 67 odst. 1	—
Čl. 57a odst. 2	Čl. 67 odst. 2	—
Čl. 57a odst. 3	Čl. 67 odst. 3	—
Čl. 57a odst. 4	Čl. 44, čl. 46 odst. 1 a čl. 47 odst. 1	—
Čl. 57a odst. 5	Článek 51	—
Článek 57b	Článek 68	—
Čl. 58 odst. 1	Čl. 53 odst. 1	—
Čl. 58 odst. 2	Čl. 53 odst. 2 a 3	—
Čl. 58 odst. 3	Čl. 53 odst. 4	—
Čl. 58 odst. 4	—	—
Čl. 58 odst. 5	Čl. 53 odst. 5	—
Čl. 59 odst. 1	Čl. 55 odst. 1	—
Čl. 59 odst. 2	Čl. 55 odst. 2 a čl. 56 odst. 2 a 3	—
Čl. 59 odst. 3	Čl. 55 odst. 3	—
Čl. 59 odst. 4	Čl. 55 odst. 4	—
Čl. 60 odst. 1	Čl. 58 odst. 1, 2 první pododstavec a 3	—
Čl. 60 odst. 2	Čl. 58 odst. 2 třetí pododstavec	—
Čl. 60 odst. 3	Čl. 58 odst. 4	—
Čl. 60 odst. 4	Čl. 53 odst. 6	—

Směrnice (EU) 2015/849	Tato směrnice	Nariadení (EU) 2024/1624
Čl. 60 odst. 5	Čl. 53 odst. 7	—
Čl. 60 odst. 6	Čl. 53 odst. 8	—
Článek 61	Článek 60	—
Čl. 62 odst. 1	Čl. 59 odst. 1	—
Čl. 62 odst. 2	Čl. 6 odst. 6	—
Čl. 62 odst. 3	Čl. 59 odst. 2	—
Článek 63	—	—
Článek 64	—	Článek 85
Článek 64a	Článek 72	Článek 86
Článek 65	—	—
Článek 66	—	—
Článek 67	—	—
Článek 68	—	—
Článek 69	—	—
Příloha I	—	Příloha I
Příloha II	—	Příloha II
Příloha III	—	Příloha III
Příloha IV	—	—